

การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2556

การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2556

ชลาลัย อาณามวัฒน์. (2556). การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารหลักสูตร 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 67 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test independent)

ผลการวิจัยพบว่า

1) การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2) การเปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE CHINESE LEARNING AND TEACHING MANAGEMENT OF CHINESE LANGUAGE
TEACHING, PRIVATE SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF THE PRIVATE
EDUCATION COMMISSION, BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree In Educational Administration
at Srinakharinwirot University

May 2013

Chalalai Anamwat. 2013). *The Chinese Learning and Teaching Management of Chinese Language Teaching, Private Schools under the Office Of The Private Education Commission, Bangkok*. Master's Project, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Dr. Puongrat Kesonpat.

The purpose of this research was to study the Chinese Learning and teaching management of Chinese Language Teaching Private Schools under the Office Of The Private Education Commission, Bangkok. There were 4 aspects. 1) curriculum administration 2) learning activity 3) activity for academic encouragement 4) measurement and evaluation. The samples were consisted of 67 teachers of Chinese Language Teaching Private Schools, Bangkok. The instruments employed for the data collection included the 5 level scale questionnaire. The data were analyzed by percentage, average, standard deviation, and t-test dependent.

The results were as follows :

1) The Chinese Learning and Teaching Management of Chinese Language Teaching Private Schools under the Office Of The Private Education Commission, Bangkok, was rated at a high level when considered in each aspect such as curriculum administration, learning activity, activity for academic encouragement and measurement and evaluation. In express an opinion, all aspects were rated the most.

2) The comparison of teachers' opinion to The Chinese Learning and Teaching Management of Chinese Language Teaching Private Schools under the Office Of The Private Education Commission, Bangkok was classified by degree and working experience, with all aspects were statistically significantly different at .05 level

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับงานวิจัยแก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ คณะกรรมการพิจารณาโครงการ สารนิพนธ์และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา คณะกรรมการพิจารณา โครงการสารนิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือและคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.จรรุวรรณ พลอยดวงรัตน์ คณะกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำที่มี ประโยชน์ซึ่งทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สมชาย เทพแสง อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นางกาญจนา จิตรรังศรี ผู้อำนวยการกลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน นางสาวนงลักษณ์ เดชดำเกิงชัย ผู้อำนวยการโรงเรียนผดุงนางสาวพิณทิพย์ จิ้งจำเรียมกิจ ผู้จัดการโรงเรียนพระโขนงวิทยา ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้ เสียสละเวลา และกรุณา ให้ความเมตตา แนะนำ แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรวิชาการบริหารการศึกษา ซึ่งทำให้ผู้วิจัย ได้เรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการทำงานวิจัยจนสำเร็จได้ด้วยดี ประโยชน์และคุณค่าจากสารนิพนธ์ ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณทวดเวทิตาแต่บิดา มารดา และบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้กล่าวนาม และมีได้กล่าวนาม ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

ท้ายสุดนี้ ขอขอบพระคุณครอบครัวคุณแม่เชียงใหม่ อานามวัฒน์ นางสาวกัณฑ์พัฒน์ อ่องเอี่ยม และเพื่อนๆ ที่ให้กำลังใจและสนับสนุนการศึกษาในระดับปริญญาโท ทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษา สถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพแห่งนี้จนสำเร็จ

ชลาลัย อานามวัฒน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับภาษา.....	13
แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ.....	15
การจัดเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ.....	17
การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน.....	20
โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน.....	31
หลักการ แนวคิด การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน.....	35
การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.....	35
การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน.....	37
ความหมายของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน.....	37
ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน.....	40
การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน.....	41
การบริหารกิจการโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน.....	53
การบริหารหลักสูตร.....	54
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	58
การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ.....	61
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
วรรณกรรมตัวแปรอิสระ.....	71
ระดับการศึกษา.....	71
ประสบการณ์การสอน.....	72
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	73
งานวิจัยในประเทศ.....	73
งานวิจัยต่างประเทศ.....	77
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	79
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	79
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	79
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	80
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	81
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	92
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
อภิปรายผล.....	94
ข้อเสนอแนะ.....	98

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก.....	111
ภาคผนวก ข.....	113
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	120

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายชื่อมูลนิธิ/สมาคมที่ให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่โรงเรียนจีน.....	54
2 จำนวนและคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	84
3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน.....	85
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีน โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน ในกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ.....	85
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ.....	86
6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ โดยรวม และรายข้อ.....	88
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน ในกรุงเทพมหานคร ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวม และรายข้อ.....	89
8 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	90
9 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้าน.....	91

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
2 โครงสร้างการบริหารของโรงเรียนเอกชนระดับเขตพื้นที่การศึกษา.....	25
3 โครงสร้างสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.....	26

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระแสโลกาภิวัตน์ หรือการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจและสังคมตามวิวัฒนาการของโลก เป็นส่วนหนึ่งที่เกิดการกระตุ้นทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสังคมในด้านบวก ทำให้ผู้คน ทั่วทุกมุมโลกสามารถติดต่อสื่อสารและสร้างสัมพันธภาพกันได้อย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและวัฒนธรรม โดยมีภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเชื่อมโยงและ เปิดโอกาสให้มนุษย์แสวงหาความรู้ได้ทั่วทุกทิศทาง ภาษาจีนเป็นภาษาทางการซึ่งเป็นที่ยอมรับ ขององค์การสหประชาชาติและเป็นภาษาสากล มีผู้ใช้ในฐานะเจ้าของภาษาเป็นจำนวนถึง 1 ใน 6 ของประชากรโลก กล่าวคือ มากกว่าหนึ่งพันสามร้อยล้านคน ภาษาจีนจึงนับได้ว่าเป็นภาษาที่มีผู้ใช้ กันมากที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553: 1) และภาษาจีนกับชาวจีนมีบทบาทต่อ ประเทศไทยอย่างมาก ชาวจีนจัดได้ว่าเป็นชนกลุ่มใหญ่ของประเทศไทยที่มีความเป็นอยู่ติดต่อกัน สัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนไทย ตลอดจนมีความผสมกลมกลืนกันระหว่างคนทั้ง 2 ชาติอย่างต่อเนื่อง มายาวนานในประวัติศาสตร์แล้ว (สุวิชัย โกศลยยะวัฒน์. 2543: 1) โดยประเทศไทยและสาธารณรัฐ ประชาชนจีนได้ติดต่อกันค้าขายและมีความสัมพันธ์ทางการทูตมากกว่า 30 ปี ประชาชนของทั้งสองประเทศ จึงมีความใกล้ชิดสนิทสนมมีการไปมาหาสู่กันตลอดเวลา ดังนั้นเพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ชาวไทย ได้ศึกษาภาษาจีน มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนสื่อสารกับชาวจีนอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อ ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้แพร่หลายในประเทศไทย อันจะเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างทั้งสองประเทศให้กระชับยิ่งขึ้น รัฐบาลไทยจึงได้กำหนดนโยบายมุ่งสร้างสังคมฐานเศรษฐกิจ ซึ่งอาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553: 1)

การสอนภาษาจีนในประเทศไทยนับแต่อดีตจะประสบกับนานาอุปสรรค อันสืบเนื่องมาจาก นโยบายการควบคุมโรงเรียนจีนของรัฐบาล ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ช่วง คือ ช่วงที่ 1) ยุคภาษาจีนของชาวจีน โพนทะเล ในยุคนี้การเรียนภาษาจีนไม่ได้ดำเนินการอย่างมีระบบ ในเวลานั้นการสอนภาษาจีนคือ การสอนภาษาจีนแก่ชาวจีนโพ้นทะเลเท่านั้น และภาษาจีนที่สอนก็คือภาษาจีนสำเนียงถิ่นของตนเอง ในยุคนั้นภาษาจีนเป็นเครื่องมือการติดต่อค้าขาย เรียนรู้ภาษาจีนก็เพื่อประโยชน์ทางการค้า ไม่ได้ มีการเปิดสอนอย่างเป็นระบบ สาเหตุหลักที่ทำให้การที่ภาษาจีนในยุคนั้นไม่แพร่หลายเนื่องจาก 4 ข้อ คือ 1) ชาวจีนโพ้นทะเลที่มาค้าขายกับไทยในยุคสมัยนั้นมีจำนวนไม่แน่นอน และส่วนใหญ่เข้ามาอย่าง ผิดกฎหมาย 2) ในยุคสมัยนั้นชาวจีนโพ้นทะเลที่อพยพมาตั้งหลักในประเทศไทยนั้นมืออยู่น้อยไม่รวมตัว เป็นกลุ่มก้อนค่อนข้างกระจัดกระจาย 3) ในยุคสมัยนั้นไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาจีนก็สามารถติดต่อกับ ค้าขายได้ราบรื่นดี อีกทั้งที่อพยพมาส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้แรงงานและ 4) ในยุคสมัยนั้นก็ไม่มีครูสอนที่มี ทักษะความรู้ภาษาจีนดี เพราะว่าชาวจีนโพ้นทะเลที่อพยพเข้ามาในขณะนั้นเป็นชาชนบท ไม่ได้รับ

การศึกษาที่ดีและสอนหนังสือไม่เป็น และในระยะเวลาที่เองโรงเรียนจีนแห่งแรกก่อตั้งขึ้นที่เกาะเรียน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ช่วงที่ 2) ยุคสมัยของภาษาจีนเพื่อจีนโดยวัฒนธรรม ในช่วงระยะเวลาที่ ภาษาจีนเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดภาษาและวัฒนธรรมจีนให้กับลูกหลานชาวจีน ยุคนี้ชาวจีนโพ้นทะเลรุ่นที่ 2 ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานที่ประเทศไทย สร้างกิจการสร้างครอบครัว เริ่มร่วมตัวก่อตั้งโรงเรียนภาษาจีนขึ้น เพื่อถ่ายทอดภาษาและวัฒนธรรมจีนของตน ยุคนี้เรียกได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนของการสอนภาษาจีนที่สำคัญ สืบเนื่องจากการเรียนการสอนภาษาจีนในยุคนี้กลุ่มเป้าหมายคือชาวไทยเชื้อสายจีนสัญชาติไทยจึงถูกเรียกว่า “ภาษาจีนเพื่อจีนโดยวัฒนธรรม” และในช่วงที่กำลังเฟื่องฟูก็ต้องเผชิญกับการควบคุมอย่างเข้มงวดจากรัฐบาล รัฐบาลไทยในขณะนั้นออกมาตรการควบคุมอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันความมั่นคงของชาติซึ่งมาจากการที่โรงเรียนจีน ได้ถูกชาวจีนกลุ่มหนึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ลัทธิความคิดทางการเมือง ซึ่งเป็นภัยร้ายแรงต่อชาติ รวมถึงการดำเนินนโยบายชาตินิยมอย่างเข้มข้นของรัฐบาลในขณะนั้น ทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยจึงตกต่ำอย่างสุดขีด ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในช่วงระยะเวลาต่อมา

สำหรับในช่วงที่ 3) ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ หลังจากช่วงที่ 2 การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยเป็นไปอย่างเชื่องช้า แต่เนื่องในช่วงระยะเวลาที่ประเทศไทยและจีนได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการ (พ.ศ. 2518) การศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยจึงฟื้นตัวอีกครั้ง แต่ก็ยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก ในแวดวงภาษาจีนยังขาดแคลนบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญภาษาจีนอย่างมาก ในช่วงระยะเวลาที่การเรียนภาษาจีนเป็นไปในลักษณะของการตอบสนองของความพึงใจส่วนบุคคล ผู้มีความสนใจและต้องการเรียนรู้ในวัฒนธรรมจีน ไม่ได้มีเป้าหมายในทางเศรษฐกิจการค้าหรือการเมือง กล่าวได้ว่าเป็นเพราะความรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมจีนอันมีประวัติศาสตร์ยาวนานทำให้สนใจภาษาจีน และก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยถึงแม้จะต้องเผชิญความถดถอยแต่ก็ยืนหยัดอยู่เรื่อยมา ช่วงที่ 4) ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศภาษาที่สองของไทย ซึ่งก็คือช่วงระยะเวลาสิบปีมานี้ ประเทศจีนหลังจากการดำเนินนโยบายเปิดประเทศพัฒนาจนเข้าสู่ยุคที่ประเทศจีนมีบทบาทสำคัญบนเวทีโลก คนทั่วโลกต่างต้องการทำความรู้จักประเทศจีนให้มากยิ่งขึ้น และเพราะภาษาเป็นเครื่องมือที่ทำให้เราเรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆ ที่ขาดไม่ได้ ส่งผลให้ภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมในการเรียนมากจนเกิดเป็นกระแส เช่นเดียวกันในช่วงระยะเวลาที่การศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยได้มีการพัฒนาขยายตัวอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ภาครัฐได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและผลักดันภาษาจีนได้เริ่มเข้ามาสู่ระบบการศึกษาของไทย มีการเรียนการสอนภาษาจีนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะส่งผลดีให้เกิดความร่วมมือระหว่างไทย - จีนในการส่งเสริมและผลักดันการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง (ดอกบัว. 2555. ออนไลน์; อ้างอิงจาก พิชัย รัตนพล: 2512)

ภาษาจีนยังคงมีบทบาทและอิทธิพลสำคัญทางเศรษฐกิจตลอดจนทางการเมืองในสังคมโลกอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบันเพราะคาดว่าในอนาคตภาษาจีนจะมีความสำคัญต่อการหางาน การประกอบอาชีพ รวมทั้งหน้าที่การทำงานด้วยเหตุนี้ สถานศึกษาทุกแห่งจึงต้องดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเอง โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนจะต้องพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรธุรกิจที่มีคุณภาพ ซึ่งต้องสร้างมาตรฐานทางวิชาการ การเรียนการสอนและคุณภาพของนักเรียนเพื่อให้โรงเรียนเป็นที่นิยม เป็นที่น่าเชื่อถือ ศรัทธาของผู้ปกครอง (กรมวิชาการ. 2543: 18) ทั้งนี้ ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนก็คือบุคลากรในโรงเรียน โดยเฉพาะผู้บริหาร ผู้บริหารถือได้ว่าเป็นหัวจักรสำคัญในการจัดการศึกษาให้บรรลุตามปรัชญาและเป้าหมายของการจัดการศึกษา เพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงของสังคมเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยีและความต้องการของนักเรียน ครู และชุมชนได้เป็นอย่างดี (ตวงพร ดั่งหว่า. 2547: 2) ผู้บริหารเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจสูงสุดในองค์กร ดำรงตำแหน่งเป็นประธานขององค์กร กำหนดนโยบายอันเป็นศูนย์กลางของการบริหารงานในองค์กรทั้งปวง ไม่จำเป็นต้องลงมือปฏิบัติงานทุกอย่างด้วยตนเอง แต่จำเป็นต้องรู้จักและเข้าใจงานทุกอย่างและทุกฝ่ายเป็นอย่างดี โดยอาศัยองค์ประกอบส่วนตน ได้แก่ ปัญญา ความจริงใจ เมตตาธรรม ความกล้าหาญ และความเข้มงวด บริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพพร้อมที่จะส่งเสริมการใช้นวัตกรรมที่แปลกใหม่เข้ามาประยุกต์กับการพัฒนาขององค์กรให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น (พอลตา บุตรสุทธีวงศ์. 2553: 81; อ้างอิงจาก สมพิศ โห้งาม. 2549: 3)

การจัดการศึกษาโดยการสอนภาษาจีนของประเทศไทยในปัจจุบัน นอกจากจัดเพื่อพัฒนาคนในประเทศแล้วยังต้องสอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันและอนาคตด้วย โดยเฉพาะในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ทั้งนี้ เพราะการศึกษามีความสำคัญในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนซึ่งปรากฏเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนในปฏิญญาว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียนที่ได้เน้นย้ำความสำคัญของการศึกษาอันเป็นกลไกสำคัญในการนำอาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 4) ด้วยเหตุที่ว่า ประเทศไทยมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสาธารณรัฐประชาชนจีนดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น การจัดการศึกษาเพื่อเผชิญสิ่งที่ท้าทายในอนาคตประการหนึ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คือ การสอนภาษาจีนในโรงเรียน จากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่ทำการวิจัยแนวโน้มของการจัดการศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาในอนาคต (2539: ก) พบว่า ภาคเอกชนยังคงเร่งขยายโอกาสทางการศึกษาระดับต่างๆ รวมถึงโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนด้วย ซึ่งรัฐมีนโยบายเปิดโอกาสให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้นเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เมื่อมีจำนวนโรงเรียนเอกชนมากขึ้น ผู้ปกครองจึงต้องเลือกโรงเรียนที่จัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการ เพื่อให้คุ้มกับการซื้อบริการ และในปัจจุบันนอกจากภาษาอังกฤษแล้วผู้ปกครองยังให้ความสำคัญของการเรียนภาษาจีนด้วย โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนจึงได้รับความนิยมค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาในบริบทของประชาคมอาเซียนที่เน้นการให้ความรู้แก่เยาวชนด้านวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ และภาษาเพื่อนบ้าน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 8) รวมถึงภาษาจีนด้วย ทั้งนี้ ไม่นับรวมความเป็นอยู่อารยธรรมของโลกมายาวนานหลายพันปี ฉะนั้น

ภาษาจีนจึงเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งประชาคมโลกให้ความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553: 1)

การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา โดยอยู่ภายใต้การกำกับของมูลนิธิและหรือสมาคม และอยู่ในความดูแลของกลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนผู้บริหารต้องมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในผลสำเร็จของการจัดการศึกษา ชนิสรา ศิลาณุกิจ (2555: 103 - 104) กล่าวว่า สังคมไทยอยากเห็นผู้บริหารการศึกษาของเราเป็น “ผู้บริหารมืออาชีพ” มีความรู้และมีประสบการณ์สมกับเป็นผู้บริหาร ผู้บริหารยุคใหม่ต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ เป็นผู้นำการปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติโดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความสามารถใน “การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน” (School – Based Management) ซึ่งหมายถึง ความสามารถที่จะประสานการมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา ชุมชนและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ความสามารถในการระดมและใช้ทรัพยากรเพื่อการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ไม่บริหารแบบมั่วๆ โดยไม่ใช้ศาสตร์หรือความรู้ที่ร่ำเรียนมา ซึ่งสอดคล้องกับอำนาจ ทองโปรง (2553: 71) ที่ว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาตามแนวปฏิรูปการศึกษา คือ แนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM) เป็นการบริหารอย่างเป็นอิสระเกิดความคล่องตัวในการบริหารด้านวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณและการบริหารทั่วไป โดยมุ่งเน้นงานด้านวิชาการเป็นเรื่องสำคัญ โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนซึ่งมีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันมีทั้งหมด 21 โรงเรียน ซึ่งอยู่ในพื้นที่เขตการปกครอง ดังนี้ เขตคลองเตย 4 โรงเรียน, เขตจอมทอง 1 โรงเรียน เขตดุสิต 1 โรงเรียน เขตธนบุรี 1 โรงเรียน เขตบางกะปิ 1 โรงเรียน เขตบางรัก 3 โรงเรียน เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย 1 โรงเรียน เขตภาษีเจริญ 1 โรงเรียน เขตยานนาวา 1 โรงเรียน เขตสาทร 3 โรงเรียน เขตสัมพันธวงศ์ 1 โรงเรียน เขตหนองจอก 1 โรงเรียน เขตดินแดง 1 โรงเรียน และเขตบางซื่อ 1 โรงเรียน โดยมีการจัดการศึกษาในลักษณะการสอนภาษาจีนควบคู่กับวิชาสามัญ ซึ่งร้อยละ 90 ของโรงเรียนทั้งหมดจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ผู้รับใบอนุญาตส่วนใหญ่จะเป็นคนไทยเชื้อสายจีน หรือมูลนิธิ / สมาคมที่เกี่ยวข้องกับชาวจีน จึงสะท้อนให้เห็นว่า แม้ว่าชาวจีนจะเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยนานมาแล้ว แต่ยังคงส่งเสริมให้บุตรหลานเล่าเรียนภาษาจีนและยังเปิดโอกาสให้คนไทยได้เรียนภาษาจีนอีกด้วย

การบริหารจัดการเรียนการสอนนั้นว่ามีความสำคัญ มีหลักการที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาจีน เป็นการบริหารงานวิชาการซึ่งมีความสำคัญคือ เป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษาและการจัด

การเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาและเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546: 1) และจากการศึกษาของสมิทธ์และคณะ (Smith and Others. 1961: 23-25) ในด้านการใช้เวลาในการบริหารงานและการให้ความสำคัญของงานในสถานศึกษางานในความรับผิดชอบของผู้บริหาร โดยแยกงานออกเป็นประเภท พบว่าใช้เวลาในการบริหารงานและการให้ความสำคัญของงานในสถานศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 40 ในขณะที่งานบริหารบุคลากรและงานบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20 เท่ากัน ส่วนงานบริหารการเงิน งานบริหารอาคารสถานที่ งานบริหารความสัมพันธ์กับชุมชนและบริหารงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 5 เท่ากัน ดังนั้น การที่โรงเรียนจะสามารถก้าวสู่โรงเรียนที่มีคุณภาพได้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการบริหารการจัดการเรียนการสอนที่ดี

จากความสำคัญของการบริหารการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร สารสนเทศที่ได้จากการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน เป็นแนวทางพัฒนาและส่งเสริมการบริหารการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนให้สามารถดำเนินงานและแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง และผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำข้อมูลไปปรับปรุงการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารหลักสูตร 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถเป็นประโยชน์ ใช้เป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบาย วางแผน การบริหารการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน หรือการพัฒนาครูและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ในการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 21 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2555 ที่มีความเก่าแก่ จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนผะอึง โรงเรียนพระโขนงวิทยา โรงเรียนคลองเตยวิทยา และโรงเรียนผดุงกวีวิทยา โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครู จำนวน 67 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

- 1.1 ระดับการศึกษา
  - 1.1.1 ปริญญาตรี
  - 1.1.2 สูงกว่าปริญญาตรี
- 1.2 ประสบการณ์การสอน
  - 1.2.1 น้อยกว่า 10 ปี
  - 1.2.2 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู ใน 4 ด้าน ดังนี้

- 2.1 การบริหารหลักสูตร
- 2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ
- 2.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนในด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการและการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1.1 การบริหารหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาครูในโรงเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการส่งเสริมให้ครูจัดทำและพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน/ชุมชน/ผู้เรียน/ท้องถิ่น

พร้อมทั้งสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม โดยการประชุมชี้แจง/อบรม/สัมมนาการใช้หลักสูตร ให้ครอบคลุมเชื่อมโยงกันตามมาตรฐานในหลักสูตร การจัดทำหลักสูตรและเอกสารประกอบ อย่างพอเพียงทุกระดับชั้น การนำหลักสูตรไปใช้ การสนับสนุนให้ครูทำกิจกรรมตามหลักสูตร การประเมินผลการใช้หลักสูตรและนำผลที่ได้มาพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสม

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของ โรงเรียนที่เกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอนตามวุฒิการศึกษา การจัดตารางสอน สนับสนุนให้ครูจัดทำแผน พัฒนาผู้เรียนและจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน การใช้สื่อประกอบการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย และการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียน ดูแลให้ครูสอนตามแผนและบันทึกการสอน การทำการวิจัยในชั้นเรียนและการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน รวมทั้งการสังเกตการณ์สอน

1.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัด กิจกรรมเพื่อส่งเสริมงานวิชาการในหลักสูตรโดยผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วม การจัดทำเอกสาร เผยแพร่ การที่ผู้เรียนนำความรู้ในห้องเรียนมาแสดงผลงานให้ปรากฏ เช่น การจัดนิทรรศการ การจัด กิจกรรมชมรม การทำโครงการ การประกวดแข่งขันประเภทต่างๆ และการนำผลการประเมินการจัด กิจกรรมไปใช้

1.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการของโรงเรียน เกี่ยวกับการจัดอบรมครูให้มีความรู้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม การชี้แจงนักเรียนก่อนการวัดผล การจัดเครื่องมือวัดผลและกำหนดระยะเวลาในการวัด สนับสนุนให้วิเคราะห์แบบทดสอบประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร จัดทำและ ปรับปรุงแบบทดสอบ จัดทำคลังข้อสอบ และการวัดผลการเรียนตามระเบียบกำหนด รวมทั้งจัดทำ ข้อมูลสถิติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน หมายถึง โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ที่จัดการเรียนการสอนวิชาสามัญควบคู่ กับภาษาจีน

3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ หรือ รองผู้อำนวยการโรงเรียน โดยปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ได้รับ มอบหมายของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน ในกรุงเทพมหานคร

4. ครู หมายถึง บุคลากรวิชาชีพผู้ทำหน้าที่หลักด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ ของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

5. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการโรงเรียนและครูโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

6. ประสบการณ์การสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ดำรงอยู่ในตำแหน่งหรือรักษาการปฏิบัติหรือทำการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร นับตั้งแต่วันที่บรรจุ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 10 ปี และ 10 ปี ขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้แนวคิดในการทำวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การบริหารจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังนี้ หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด มาตรา 23 การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม มาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน มาตรา 25 รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทุกรูปแบบ มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไป มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น มาตรา 28 หลักสูตรต้องมีลักษณะหลากหลายและสมดุลกัน มาตรา 30 ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกชน มาตรา 39 ให้กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณและการบริหารทั่วไปไปยังโรงเรียนโดยตรง จากแนวคิดของปรีชาพร วงศ์อนันต์โรจน์ (2546: 4) กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการในแง่มุมมองของการบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอนว่า เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการจัดหลักสูตรและโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ได้แก่ งานการจัดสื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษานักเรียนนักศึกษาเน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูได้เลือกใช้ ในการสอน งานการจัดห้องสมุดเป็นที่รวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิชาการให้นักเรียนได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม งานนิเทศการสอนเป็นการช่วยเหลือแนะแนวครู

ให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน งานการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการ เพื่อใช้เครื่องมือในการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน

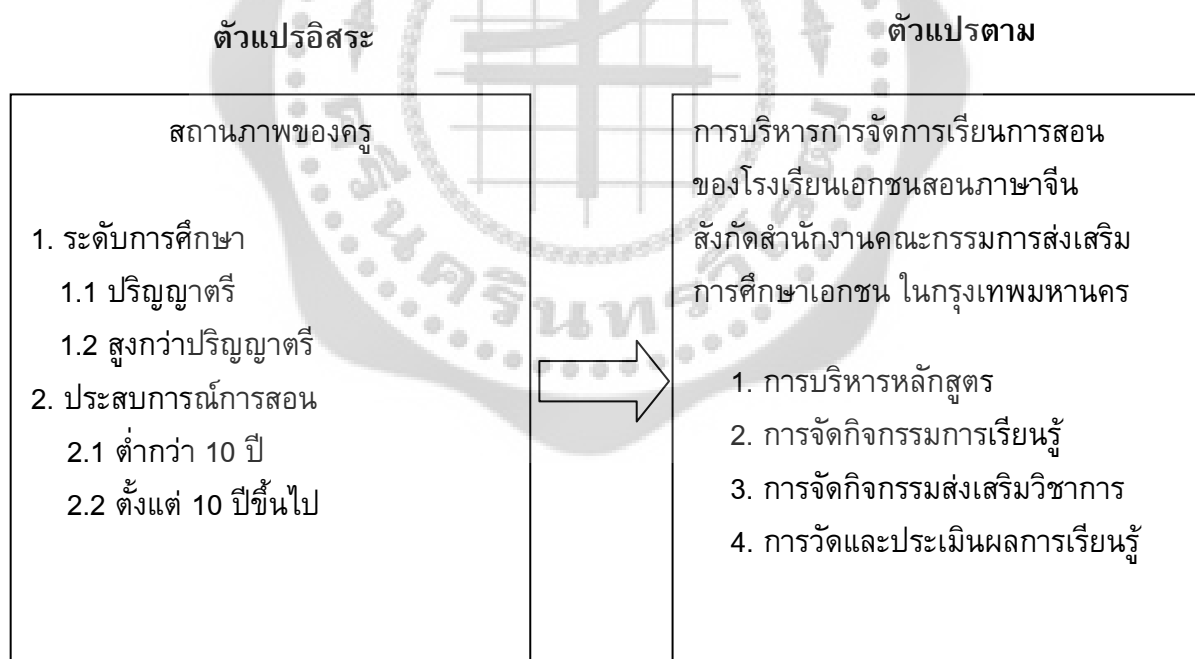
จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงเลือกระดับการศึกษาและประสบการณ์ การสอนมาเป็นตัวแปรอิสระ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระดับการศึกษา จากแนวคิดของกัมพล สุภาแพ่ง (2545: 18) ที่ศึกษาความคิดเห็นของ ครูผู้สอนต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เพชรบุรี พบว่าครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนต่างกัน ทั้งนี้เพราะ “...การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา ความรู้ความคิดความประพฤติทัศนคติ...” (พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์; นุชนารถ สุนทรพันธุ์; และนวลลออ แสงสุข. 2553: 2; อ้างอิงจาก พระบรมราชโองการแก่ครูใหญ่และนักเรียน ที่ได้รับรางวัล พระราชทานของกระทรวงศึกษาธิการประจำปี 2518) ความคิดเห็นจัดว่าเป็นเจตคติหรือทัศนคติ ประเภทหนึ่งซึ่งมีองค์ประกอบหนึ่งเป็นความรู้ความคิด โดยเป็นประสบการณ์ของความรู้ที่รวมถึง ความคิด ความเชื่อที่มีต่อสิ่งต่างๆ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ ถ้าหากว่ามีความรู้หรือเกิดความเข้าใจ สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างดีก็จะทำให้คนเกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าเกิดรับรู้สิ่งนั้น ในทางไม่ดีหรือไม่เข้าใจก็จะทำให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นได้ (สมจิตรา เรื่องศรี. 2554: 42) นอกจากนี้ วิชาพร ตรัยสิงห์พิทักษ์ (2545) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูในการบริหารงาน ของโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ (ISB) พบว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นในการ บริหารงานด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ด้านการจัดการและ รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ประสบการณ์การสอน ได้นำแนวคิดของจันทะวอน อุ่นจิต (2552) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา แขวงสกละวัน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และพบว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของกัมพล สุภาแพ่ง (2545) ที่ศึกษาความคิดเห็น ของครูผู้สอนต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี และพบว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนต่างกัน เช่นเดียวกับการวิจัยของปรีชา ช่องคันปอน (2550: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่าผลการวิจัยของ วิชาพร ตรัยสิงห์พิทักษ์ (2545: บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูในการบริหารงานของโรงเรียน สถานศึกษานานาชาติ (ISB) พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็น ในการบริหารงานด้านงบประมาณ ด้านการจัดการและรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านบุคลากรและด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับจุฑามาส พุ่มสวัสดิ์ (2547) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของผู้บริหาร

ที่มีต่อการบริหารการเงินในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเพชรบุรี พบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเงินในสถานศึกษาโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเช่นเดียวกับไสว สายยศ (2552: บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3 พบว่าครูและผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์เขต 3 แตกต่างกัน

กล่าวได้ว่า การบริหารการจัดการเรียนการสอนเป็นงานบริหารโรงเรียนที่มีความสำคัญต่อคุณภาพของผู้เรียนและจะนำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งครูและผู้บริหารนับได้ว่าเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงอาศัยนโยบายและแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการและนักวิชาการมาบูรณาการกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดขอบข่ายเนื้อหาการบริหารจัดการเรียนการสอนออกเป็น 4 ด้าน ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

2. การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อตามลำดับ ต่อไปนี้

1. หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน
  - 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาษา
  - 1.2 แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
  - 1.3 การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
  - 1.4 การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน
  - 1.5 โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน
2. หลักการ แนวคิด การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
  - 2.1 การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
  - 2.2 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
    - 2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
    - 2.2.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
    - 2.2.3 การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน
3. การบริหารกิจการโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน
  - 3.1 การบริหารหลักสูตร
  - 3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
  - 3.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ
  - 3.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
4. วรรณกรรมตัวแปรอิสระ
  - 4.1 ระดับการศึกษา
  - 4.2 ประสบการณ์การสอน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาษา

นักภาษาศาสตร์ ได้จัดแนวคิดเกี่ยวกับภาษาตามความเชื่อด้านจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ มานุษยวิทยาและสังคมวิทยาเป็น 4 แนวคิด ดังนี้ (วิจิตรา การกลาง: 2546)

กลุ่มแนวคิดประจักษ์นิยมหรือกลุ่มพฤติกรรมนิยม เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบพฤติกรรมนิยมที่เน้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า และแนวคิดทฤษฎีกลุ่มโครงสร้างที่เชื่อว่า ภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชิน ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ

1) ภาษา คือภาษาพูดมิใช่ภาษาเขียน เพราะการใช้ภาษานั้นเริ่มต้นจากการพูด เด็กจะเรียนรู้ภาษาพูดก่อนโดยการเลียนแบบจากผู้ใหญ่ ในการสอนควรเริ่มจากการฟัง-พูดก่อน

2) ภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชินที่จะต้องมีการฝึกฝนจนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ ในการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกพูดเลียนแบบผู้สอนบ่อยๆ จนจำได้ และสามารถนำมาใช้พูดโต้ตอบได้

3) ภาษาแต่ละภาษา มีโครงสร้างที่แตกต่างกัน ในการสอนจึงควรเตรียมบทเรียนทั้งด้านการออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนใช้ภาษาให้มาก โดยเฉพาะในส่วนที่แตกต่างกัน

กลุ่มแนวคิดเหตุผลนิยม(Rationalist) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นการปรับรูปแบบโครงสร้างของความรู้ที่ติดตัวมา และแนวคิดจากทฤษฎีภาษาศาสตร์กลุ่มไวยากรณ์ปริวรรต ที่เชื่อว่าเด็กมีความสามารถที่จะใช้และเข้าใจภาษาได้โดยไม่เคยได้ยินมาก่อน เนื่องจากภายในสมองมีกลไกที่จะวิเคราะห์ข้อมูล และสร้างกฎเกณฑ์การใช้ภาษาขึ้นได้ ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ

1) ภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์สามารถสร้างประโยคต่างๆ จากกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ขึ้นใช้ได้อย่างไม่จำกัด ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเพื่อจะได้มีพื้นฐานในการสร้างประโยคด้วยตนเอง

2) ไวยากรณ์ของทุกภาษามีลักษณะสากล มีโครงสร้างพื้นฐานคล้ายกัน กล่าวคือ ประโยคแต่ละประโยคสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างได้ด้วยกฎการปริวรรต ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ สามารถวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคที่พบเห็นจนได้ความหมายที่แท้จริง

3) มนุษย์มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษา มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษาและการสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสภาพการอ่าน แล้วจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงออก

4) การเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เป็นพฤติกรรมที่สะสมความรู้จนสามารถใช้ความรู้ที่แสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสอนจึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น ชักถามจนเกิดความเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสิ่ง

ที่รู้แล้วเข้าเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป และการเรียนรู้จะมีผลมากขึ้นหากผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง

กลุ่มแนวคิดเพื่อการสื่อสาร (Communication Approach) เป็นแนวคิดที่เน้นความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารของบุคคลในสถานการณ์ต่างๆ โดยเชื่อว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นลักษณะเฉพาะที่ติดตัวมา เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในสมอง และเชื่อว่า ภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์จึงต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษา ก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมทางภาษา ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ

1) ความรู้ความสามารถทางภาษา เป็นศักยภาพทางภาษาของบุคคลก่อนจะใช้ภาษาในลักษณะที่ต้องการ เช่น ฟัง พูด อ่าน หรือเขียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ความรู้เกี่ยวกับภาษาและความสามารถที่จะนำความรู้เกี่ยวกับภาษาไปใช้สื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

2) การแสดงพฤติกรรมทางภาษา เป็นการนำความรู้ความสามารถทางภาษาที่บุคคล มีอยู่มาใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การแสดงพฤติกรรมทางภาษานี้จะสะท้อนถึงระดับความสามารถด้านภาษาของบุคคล

3) ในการสอนตามแนวคิดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม คล่องแคล่ว สามารถสื่อความหมายได้ตามความต้องการ ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ใกล้เคียงกับชีวิตจริง

กลุ่มแนวคิดกลุ่มมนุษยนิยม (Humanistic Approach) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมนุษยนิยมที่เน้นความสำคัญของผู้เรียนในแง่อารมณ์ ความรู้สึก คือ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี ถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอิสระ ได้เรียนในสิ่งที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจ เกิดความรู้สึกสบายใจ ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทไปเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน จัดสภาพแวดล้อมห้องเรียน กิจกรรม และสื่อ จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย เป็นตัวของตัวเอง ไม่กังวลกับสถานการณ์การเรียน ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ

1) ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตนเองยอมรับตนเอง และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ อย่างเป็นอิสระ ลดการปกป้องตัวเองลง

2) จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้มีบรรยากาศแห่งการยอมรับที่ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยจากความล้มเหลว การถูกลงโทษ คำวิจารณ์ การแข่งขัน และร่วมแลกเปลี่ยนความรู้สึก ความสนใจ ความจำ จินตนาการ

3) เลือกกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในห้องเรียนให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม เป็นกิจกรรมที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน

4) ในการดำเนินกิจกรรม ผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียน ได้แสดงออกด้านภาษาให้มากที่สุด เช่น เลือกกิจกรรมให้เหมาะกับระดับความรู้ด้านภาษาของผู้เรียน กิจกรรมที่สนุกสนาน และผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้เรียนรู้

1.2 แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการจัดการกิจกรรม การเรียนการสอน ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน สรุปได้ดังนี้

สมคิด สร้อยน้ำ (2542: 221) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนถือว่าเป็นหัวใจของการศึกษา เพราะการเรียนการสอนเป็นวิถีทางที่นำนักเรียนไปสู่จุดประสงค์ของการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนจึงนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในกระบวนการจัดการศึกษา ทั้งนี้ เพราะการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพนั้นย่อมทำให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

การจัดการเรียนการสอน ถ้าขาดส่วนใดส่วนหนึ่งจะไม่เกิดการเรียนรู้แท้จริง เช่น ถ้าให้นักเรียนได้รับรู้อย่างเดียว โดยฟังบรรยายจากครูผู้สอนแล้วไม่มีการอภิปรายหรือวิเคราะห์ นักเรียนจะเรียนรู้แบบจดจำความรู้ ทำให้รู้แคบ และอาจนำไปใช้ไม่ได้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องจัดการเรียนการสอนให้มียุทธศาสตร์ประกอบทั้ง 3 ส่วน มีหลายวิธี จะได้นำเสนอเป็นตัวอย่าง คือ

1. การเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นการสอนภาษาจากส่วนรวม ไปหาส่วนย่อยที่สามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสอดคล้องกับสภาพชีวิตจริงในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่องตามลำดับขั้นการเรียนรู้ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) นอกจากนี้ ยังเน้นกระบวนการกลุ่มและสามารถบูรณาการให้สัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์อื่นได้ดี

2. การเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสร้างนิสัย เป็นการสอนเพื่อปลูกฝัง คุณลักษณะและบุคลิกภาพของนักเรียน โดยจัดกิจกรรมเป็นขั้นตอนสอดคล้องกับระดับขั้นพัฒนาของพฤติกรรมด้านคุณลักษณะ ถ้าครูจัดกิจกรรมตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง นักเรียนจะเกิดคุณลักษณะที่เป็นกิจนิสัยอย่างถาวร

3. การเรียนการสอนแบบบูรณาการ เป็นการจัดการกิจกรรมโดยการกำหนดเรื่องที่จะสอนด้วยการศึกษาจุดประสงค์ของวิชาหลักและวิชาการที่จะมาบูรณาการ กำหนดเนื้อหาย่อยที่สนองจุดประสงค์การเรียนรู้ วางแผนการสอน ปฏิบัติการสอนแล้วประเมินผล พร้อมปรับปรุงและพัฒนาตามลำดับ ซึ่งการเรียนการสอนวิธีนี้ มีจุดเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้ทักษะความคิดความสามารถหลายๆ ด้านสอดคล้องกับกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ และสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

4. การเรียนรู้โดยการค้นคว้าด้วยตัวเอง เป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีอิสระในการแสวงหาและสร้างความรู้ ตอบสนองความสนใจใฝ่รู้ ตลอดจนฝึกการวิเคราะห์ สังเคราะห์ บูรณาการความรู้และความรับผิดชอบมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542: 12-14) กล่าวไว้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้น การเรียนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการอย่างเหมาะสม การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความสนใจและความถนัดตามความแตกต่างระหว่างบุคคล การฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุล และจัดบรรยากาศที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ เช่นเดียวกับกระทรวงศึกษาธิการ (2545: 143) ที่กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องรู้ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอน วิธีสอน และแนวคิดทฤษฎี ซึ่งเป็นที่มาของวิธีสอนแบบต่างๆ เพื่อจะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของคำทั้งสามตามระดับชั้น ด้านแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้านจิตวิทยา ด้านภาษาศาสตร์ และด้านการศึกษา แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้รับอิทธิพลจากแนวคิดในยุคสมัยต่างๆ ของนักปรัชญา นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์ ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาหลายแนวทางที่ได้พัฒนาไปหลายรูปแบบตามยุคสมัย จนถึงแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีลักษณะเด่นชัด คือเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered) การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมาย โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม ดังนั้น การจัดกระบวนการเรียนรู้จะมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาให้มากและให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่หลากหลาย ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจึงควรเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ (Learning Strategies) ที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) เป็นของตนเอง กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ ได้แก่ กลยุทธ์ในการสื่อสาร ทักษะการจำ ทักษะการถาม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การประเมินตนเอง การวางแผนจัดการเรียนรู้ของตนเอง การใช้วิธีเรียนแบบต่างๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ ได้เหมาะสมกับตนเองตามระดับชั้น

1.3 การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นบุคลากรหลักในการบริหารโรงเรียน คุณภาพของการศึกษาย่อมขึ้นอยู่กับสมรรถภาพในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสำคัญ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมภายในโรงเรียนเป็นอย่างดี การจัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีความเป็นพลวัต ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ผลักดันให้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาไทยให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในเวทีโลกในยุคศตวรรษที่ 21 สรุปได้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2555: 5-8)

1) โรงเรียนต้องเป็นหน่วยบริการทางการศึกษาในมิติที่กว้างขึ้น

เพราะในปัจจุบันสังคมโลกเป็นสังคมที่ไร้พรมแดน ที่มีการติดต่อประสานสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่าง ๆ มากขึ้น อีกทั้งการก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

2) หลักสูตรการเรียนการสอนต้องมีความเป็นสากลมากขึ้น

เนื่องจากยุคโลกาภิวัตน์ มีการเชื่อมโยงด้านการค้าและการลงทุน ทำให้ตลาดแรงงานในอนาคตต้องการคนที่มีศักยภาพในหลายด้าน รวมทั้งความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร คุณลักษณะในการเป็นพลโลกการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนจึงต้องปรับให้มีความเป็นสากลมากขึ้น นอกจากนี้การเปิดเสรีทางการศึกษาทำให้สถาบันการศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนด้านการจัดการศึกษาในประเทศไทย โรงเรียนควรมหาภาคีเครือข่ายในการจัดหลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรสมทบ หรือหลักสูตรร่วมกับสถาบันต่างประเทศ เพื่อความเป็นสากลของการศึกษา

3) ต้องมีการพัฒนาทักษะการคิดมากขึ้น

สภาพสังคมโลกที่มีการแข่งขันสูงทำให้การจัดการศึกษาจำเป็นต้องเน้นการพัฒนาทักษะเป็นสำคัญ

4) ต้องมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมมากขึ้น

5) การสอนภาษาต่างประเทศต้องมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในยุคโลกไร้พรมแดน นั้น ผู้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาที่ใช้สื่อสารกันอย่างกว้างขวาง เช่น ภาษาอังกฤษหรือภาษาจีน ย่อมมีความได้เปรียบในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองในเรื่องต่างๆ ตลอดจนการประกอบอาชีพ การจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศอย่างเต็มศักยภาพ

อารียา รัตนะหมื่นจิตร (2544: 17) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบต่างๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้ เช่นเดียวกับทิสนา แชมมณี (2550: 4) การเรียนการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติต่างๆโดยมีการเตรียมการ มีการวางแผนตามหลักวิชา มีขั้นตอน หรือกระบวนการสอนที่เป็นแบบแผนชัดเจน มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย เป็นการใช้ศาสตร์ในการสอนมากกว่าในเรื่องของ “การสอน” นอกจากนี้ เป้าหมายสูงสุดของการจัดการเรียนการสอน คือ การเรียนการสอน หรือการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติ

ทุกรูปแบบ ทุกทฤษฎีล้วนมีเป้าหมายสำคัญสูงสุดเพื่อให้ผู้เรียนเกิด “การเรียนรู้” ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน คือ การจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายได้ดีและต้องคำนึงถึงองค์ประกอบซึ่งได้แก่ ผู้สอน เนื้อหาบทเรียน สื่อ หรือวิธีการผู้เรียน นอกจากนี้ วันเพ็ญ จันท์เจริญ (2542: 13) กล่าวว่า การเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกันระหว่างการสอนของครูและการเรียนของผู้เรียน เป็นการทำหรือปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นทั้ง 2 ฝ่าย คือ ทั้งฝ่ายผู้สอนและฝ่ายผู้เรียน โดยมีเป้าหมายหลักที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้

วีระชัย ไชยวงศ์ (2543: 17) ได้กล่าวถึง การเรียนภาษาของตนเองและภาษาต่างประเทศจะพบว่า เด็กทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนภาษาของตนเองได้ แต่เด็กบางคน เท่านั้นที่จะสามารถเรียนภาษาต่างประเทศและประสบความสำเร็จ เมื่อศึกษาวิธีการเรียนของภาษาทั้ง 2 ลักษณะนี้ ก็จะพบว่ามีสภาพการณ์ที่แตกต่างกันมาก ในการเรียนภาษาแม่ที่เด็กเรียนจากบุคคลแวดล้อม ได้รับการฝึกฝนตลอดเวลา มีผู้พูดให้ฟังเป็นตัวอย่าง เด็กพูดตาม มีผู้ชี้แจงแก้ไขอยู่รอบด้าน แต่การเรียนภาษาต่างประเทศนั้น เด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไปโดยสิ้นเชิง เด็กเรียนจากทุกๆ อย่างจากห้องเรียน สภาพการณ์มิได้เป็นไปโดยธรรมชาติ แต่ถ้าศึกษาสังคมที่ใช้ภาษาหลายภาษา ก็จะพบว่าเด็กที่เติบโตในสังคมมาเช่นนั้นสามารถเรียนรู้ภาษาเหล่านั้นทุกภาษาในเวลาเดียวกัน ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าการที่เด็กเรียนภาษาต่างประเทศได้ไม่เหมือนกับภาษาของตน เพราะเด็กไม่ได้เรียนตามธรรมชาติแต่ต้องอาศัยส่วนประกอบอื่นๆ อันได้แก่ ครู สื่อการเรียน นานาชนิด และสภาพแวดล้อมภายในห้อง

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 31) ได้กำหนดหลักการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษา ดังนี้

1. สอนให้เกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา
2. เนื้อหาที่ใช้มีพอสมควรเท่าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. การใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นเครื่องมือในการฝึก และถือเป็นหัวใจของการ

ดำเนินการสอน

4. การสอนยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ครูเป็นผู้ชี้แนะ ส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
5. การสอนเน้นทักษะรวมมากกว่าทักษะเดี่ยว (ทักษะสัมพันธ์) และเน้นพัฒนาการทางภาษา

กูดแมน (ชนาธิป พรกุล; และทีศนา แซมมณี. 2544: 35-49; อ้างอิงจาก Goodman. 1982) ได้ให้แนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาแบบธรรมชาติไว้ 6 ประการ คือ

1. การเรียนภาษาต้องเรียนจากสิ่งที่เป็นจริงและเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้เรียนโดยเรียนไปพร้อมกันทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. การเรียนภาษาผู้เรียนต้องได้รับประสบการณ์จริง เพื่อให้เห็นกระบวนการการใช้ภาษาอย่างหลากหลายในสถานการณ์ต่างๆ

3. การเรียนภาษาสามารถเรียนได้จากทุกที่ ทุกแห่ง และทุกวิชา
  4. การเรียนภาษาต้องเกิดขึ้นจากตัวผู้เรียนเอง โดยมีครูสนับสนุนและเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างถูกต้อง
  5. การเรียนภาษาต้องเป็นการทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกันระหว่างครูกับผู้เรียน เพื่อการแก้ไขที่ถูกต้อง
  6. การเรียนภาษาผู้เรียนสามารถตัดสินใจในการพิจารณาการใช้ภาษาด้วยตนเอง
- กึ่งแก้ว อารีรักษ์ (2546: 120) ได้สรุปเทคนิคการสอนที่นิยมใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้สอดแทรกในวิธีสอน หรือขั้นตอนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้น และบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ ดังนี้

1. การฝึกเป็นกลุ่ม ใช้ในการให้พูดคำ หรือประโยคซ้ำตามแบบ การฝึกการออกเสียง
2. การทำงานคู่ / กลุ่ม ใช้ในการฝึกถาม - ตอบ การสำรวจข้อมูลหรือความเห็นในชั้นเรียน
3. การแสดงบทบาทสมมติ ใช้ในการเรียนและการฝึกสนทนา
4. ข้อมูลที่ขาดหายไป ใช้ในการฝึกการสื่อสาร
5. จินตนาการวาดและบรรยาย ใช้ในการสร้างสรรค์เรื่องราวโดยใช้ภาษาของตนเอง
6. การใช้ประโยคเทียบเคียง ใช้ในการสร้างประโยคโดยใช้โครงสร้างใหม่
7. เทคนิคอื่นๆ ได้แก่ ประโยคสลับที่ การเขียนตามคำบอก การบรรยายภาพให้วาดภาพตาม เกมการจับคู่คำ เกมบิงโก การตอบสนองด้วยท่าทาง การกระซิบ การรวมประโยคหรือเชื่อมโยงประโยค ตารางคำสำหรับใช้แทนที่

สุมิตรา อังวิฒนกุล (2540: 30) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาไว้ว่า การสอนภาษามีใช้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาษา แต่เน้นการฝึกใช้ภาษา ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การเรียนภาษาควรสอนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้พูด ส่วนที่ได้ยินกันในบทสนทนาจึงถือว่าใช้ได้ และผู้สอนควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับชั้นของการเรียน นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 245) กล่าวถึง การวัดผลและประเมินผลทางภาษาว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนเป็นผู้ที่แสวงหาวิธีสอนและเทคนิคการสอนภายในชั้นเรียนให้เกิดความรู้แบบผสมผสาน โดยคาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้และทักษะทางภาษา โดยนำความรู้จากกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ตลอดจนกระบวนการต่างๆ มาผนวกเข้ากับความรู้ที่เกิดขึ้นภายในตนเองและสามารถใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่างๆ ได้จริง ส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมินควรเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารตามสภาพจริง คือเป็นข้อความที่สมบูรณ์ในตัวเองเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้มีความเป็นธรรมชาติอยู่ในบริบท ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วยการประเมินความสามารถของการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุม นั่นคือต้องประเมินทั้งความรู้ ซึ่งหมายถึง เนื้อหาทางภาษาประกอบด้วย เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ประเมินทั้งความสามารถหรือประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึง ทักษะในการนำความรู้ไปใช้

การเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสม สอดคล้องกับความคิดและสถานการณ์ และประเมินขอบเขตของการใช้ภาษา นั่นคือ สมรรถภาพในการสื่อสาร ซึ่งหมายถึง ทักษะการรู้จักปรับตนของนักเรียนในสถานการณ์

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โรงเรียนจะต้องมีการจัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการมีความเป็นพลวัต ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายรูปแบบ จัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน การสอนเน้นทักษะรวมมากกว่าทักษะเดี่ยว (ทักษะสัมพันธ์) และเน้นพัฒนาการทางภาษา

1.4 การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน

โรงเรียนเอกชน เป็นสถาบันการศึกษาที่เอกชนหรือคณะบุคคลเป็นผู้จัดตั้งขึ้น โดยใช้ทรัพยากรหลักทั้งบุคคล ทุนทรัพย์และวัสดุอุปกรณ์ของภาคเอกชน จัดตั้งขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์สำหรับบุคคลเฉพาะกลุ่ม (ศรีราชา เจริญพานิช; และคนอื่น ๆ: 2548)

การจัดการศึกษาของเอกชนในประเทศไทย เอกชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งในการให้การศึกษา ในปีการศึกษา 2542 เอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนร้อยละ 15 และนับวันการศึกษาเอกชนจะเข้ามามีบทบาทมากขึ้น เนื่องจากบทบัญญัติทางกฎหมายได้เอื้อต่อการให้เอกชนมาลงทุนด้านการศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากมาตรา 43-46 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดเรื่องการบริหารและการจัดการศึกษาเอกชนไว้เป็นเฉพาะ โดยเน้นให้เอกชนมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับทุกประเภท สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นนิติบุคคล มีคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาและสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการในสถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนในปัจจุบันอยู่ในความดูแลกำกับติดตามการประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับของรัฐ และในโรงเรียนเอกชนสามารถจัดการศึกษาถึงระดับปริญญาตรีดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. 2550: 69)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เน้นย้ำถึงการให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของเอกชน ดังเช่นบทบัญญัติที่ว่า “มาตรา 43 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนอยู่ใต้การกำกับดูแลของรัฐย่อมได้รับความคุ้มครอง

1.4.1 ความหมายของการศึกษาโรงเรียนเอกชน

การศึกษาตามความหมายนี้ เป็นปัจจัยสำคัญของการอบรมบ่มนิสัย การกล่อมเกลாதาสังคม การเตรียมตัวเพื่อให้บุคคลมีทักษะ ความรู้ ความสามารถในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพในอนาคต เป้าหมายของการศึกษาดังที่กล่าวนี้ มิใช่เพียงเพื่อประโยชน์ของคนแต่ละคนเท่านั้น แต่ต้องมุ่งไปสู่สังคมในภาพรวม คือการนำไปสู่สังคมที่เข้มแข็ง มีเอกภาพ อันเนื่องมาจากสมาชิกของสังคมมีคุณภาพและร่วมสร้างประโยชน์ให้กับสังคมที่ตนอยู่อาศัย จึงถือได้ว่าครูเป็น คนสำคัญในการสร้างเยาวชนที่ดีและสร้างอนาคตของประเทศ การศึกษาเป็นกิจกรรมทางสังคมที่เป็นรากฐานสำคัญของการสร้าง สะสมพลังของชาติ ชาติใดมี “ทุนทางสังคม” แข็งแกร่ง มีคุณภาพดี มากน้อยเพียงใด มีปริมาณมากแค่ไหน ย่อมขึ้นกับคุณภาพของระบบการศึกษา (ชัยอนันต์ สมุทวณิช. 2542: 12)

การศึกษาโรงเรียนเอกชน หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่เอกชนหรือคณะบุคคล เป็นผู้จัดขึ้นโดยอาศัยทรัพยากรการบริหารหลักที่เป็นคน (Man Power) ทุนทรัพย์ (Money) และ วัสดุ (Material) ของภาคเอกชน การจัดตั้งก็เพื่อวัตถุประสงค์อันจำกัดสำหรับบุคคลเฉพาะกลุ่ม เท่านั้น (นันทะพร สุภะพันธ์. 2552: 11)

การศึกษาโรงเรียนเอกชน เป็นการจัดการศึกษาที่เอกชนหรือคณะบุคคลเป็นผู้จัด โดยใช้ทรัพยากรหลักทั้งที่เป็นคน ทุนทรัพย์ และวัสดุอุปกรณ์ของภาคเอกชน จัดขึ้นโดยมี วัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของบุคคลเฉพาะกลุ่มเท่านั้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2539: ค)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การศึกษาโรงเรียนเอกชน หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่เอกชนหรือคณะบุคคลเป็นผู้จัดขึ้น โดยใช้ทรัพยากรหลักทั้งที่เป็นคน ทุนทรัพย์ และวัสดุอุปกรณ์ของภาคเอกชน จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของบุคคลเฉพาะกลุ่ม

1.4.2 องค์ประกอบของการศึกษาโรงเรียนเอกชน

การจัดการศึกษาเอกชน (นันทะพร สุภะพันธ์. 2552: 11) มีองค์ประกอบดังนี้

1. ผู้จัดกิจกรรมเป็นเอกชนหรือบุคคลหรือคณะบุคคล กรณีที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการก็จะดำเนินการในฐานะของเอกชน ผู้จัดกิจกรรมดังกล่าว มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน เจ้าของ ผู้จัดการ

2. ทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการศึกษา ซึ่งได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง ตลอดจนงบประมาณจะได้มาจากเอกชนเป็นหลัก

3. วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาเป็นการจัดเพื่อประโยชน์อันจำกัด สำหรับบุคคลเฉพาะกลุ่มมิได้ให้กับบุคคลทั่วไป

4. ผู้เรียน โดยปกติผู้เรียนจะเป็นบุคคลที่มีพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ ในระดับเดียวกัน

แนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2542ก: 6-12) ได้กำหนดเกณฑ์และตัวชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนไว้ 7 ปัจจัย ดังนี้

ปัจจัยที่ 1 ปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน

ในการจัดการศึกษาเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่พึงประสงค์นั้น โรงเรียนจะต้องมีปรัชญาและเป้าหมายเป็นของตนเอง เพื่อจะได้ทำหน้าที่เป็นเสมือนกรอบช่วยควบคุมการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ปัจจัยที่ 2 หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน

หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน การเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินงานของโรงเรียนไปสู่จุดหมายที่ต้องการ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

ปัจจัยที่ 3 บุคลากร

บุคลากรของโรงเรียน ซึ่งรวมทั้งผู้ทำหน้าที่สอนและไม่เกี่ยวข้องกับการสอนแต่สนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนให้เกิดขึ้นและดำเนินไปได้ นับเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่จะทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยที่ 4 ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน

ทรัพยากรเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้โรงเรียนดำเนินงานสำเร็จลุล่วงตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ปัจจัยที่ 5 การจัดการบริหาร

การบริหารเป็นการดำเนินงานของบุคคลเพื่อให้บริการทางการศึกษาแก่สมาชิกของสังคมให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ปัจจัยที่ 6 กิจกรรมนักเรียน / นักศึกษา

งานกิจกรรมนักเรียน เป็นการจัดมวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถสร้างคุณลักษณะและคุณสมบัติสำหรับคุณภาพชีวิต เป็นทั้งกิจกรรมที่เสริมสร้างความถนัด ความสนใจพิเศษของผู้เรียน และเกี่ยวข้องกับหลักสูตรและเพิ่มเติมจากหลักสูตร กิจกรรมนักเรียนเป็นบริการที่โรงเรียนจัดบนพื้นฐานของวิชาการ และความต้องการของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน

ปัจจัยที่ 7 สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน

สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนจะเป็นเครื่องวัดและตัดสินความสำเร็จของการดำเนินงานของโรงเรียนเป็นอย่างดี

1.4.3 ประเภทและระดับการศึกษาโรงเรียนเอกชน

ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้แบ่งประเภทโรงเรียนไว้ 2 ประเภทดังนี้

1. โรงเรียนตามมาตรา 15(1) โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ และจัดเป็นรูปแบบการศึกษา ในระบบโรงเรียน หมายถึงโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาระดับประถมศึกษา เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 สอนวิชาสามัญสัปดาห์ละ 25 ชั่วโมง อนุญาตให้โรงเรียนเอกชนที่มีความ ต้องการและมีความพร้อมสอนภาษาจีนได้ไม่เกินสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 เท่านั้น

2. โรงเรียนตามมาตรา 15(2) โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวง ศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ และจัดเป็นรูปแบบการศึกษา นอกกระบบโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาจัดสอนภาษาจีนให้บุคคล ผู้สนใจทั่วไป

ต่อมา พ.ศ. 2535 มติคณะรัฐมนตรีได้ยกเลิกนโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนและ อนุมัติให้จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศได้ทุกภาษา โดยเปิดโอกาสให้โรงเรียนที่สอนภาษาจีน สามารถขยายชั้นเรียนได้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ ระดับก่อนประถมศึกษา ให้สอนตามแนวจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 แต่ต้องไม่สอนวิชาภาษาจีน ส่วนระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ให้สอนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเอกหลักสูตรไม่เกินสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 วิชาภาษาจีนต้องอยู่ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ 200 ชั่วโมงต่อปี และระดับมัธยมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ต้องจัดอยู่ในกลุ่มวิชาเลือก

สำหรับโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียนนั้น สามารถจำแนกประเภท ตามลักษณะและระดับที่เปิดทำการสอนได้ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.

2543ข: 5)

1. ประเภทสามัญศึกษา ได้แก่ โรงเรียนที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้ การศึกษาเกี่ยวกับวิชาสามัญศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับ ประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา โดยแต่ละโรงเรียนสามารถเปิดสอนในหลายระดับพร้อมกันได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละโรงเรียน

2. ประเภทอาชีวศึกษา ได้แก่ โรงเรียนที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ ให้ การศึกษาเกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษา (ปวช.) และ ระดับอุดมศึกษา(ปวท. และ ปวส.)

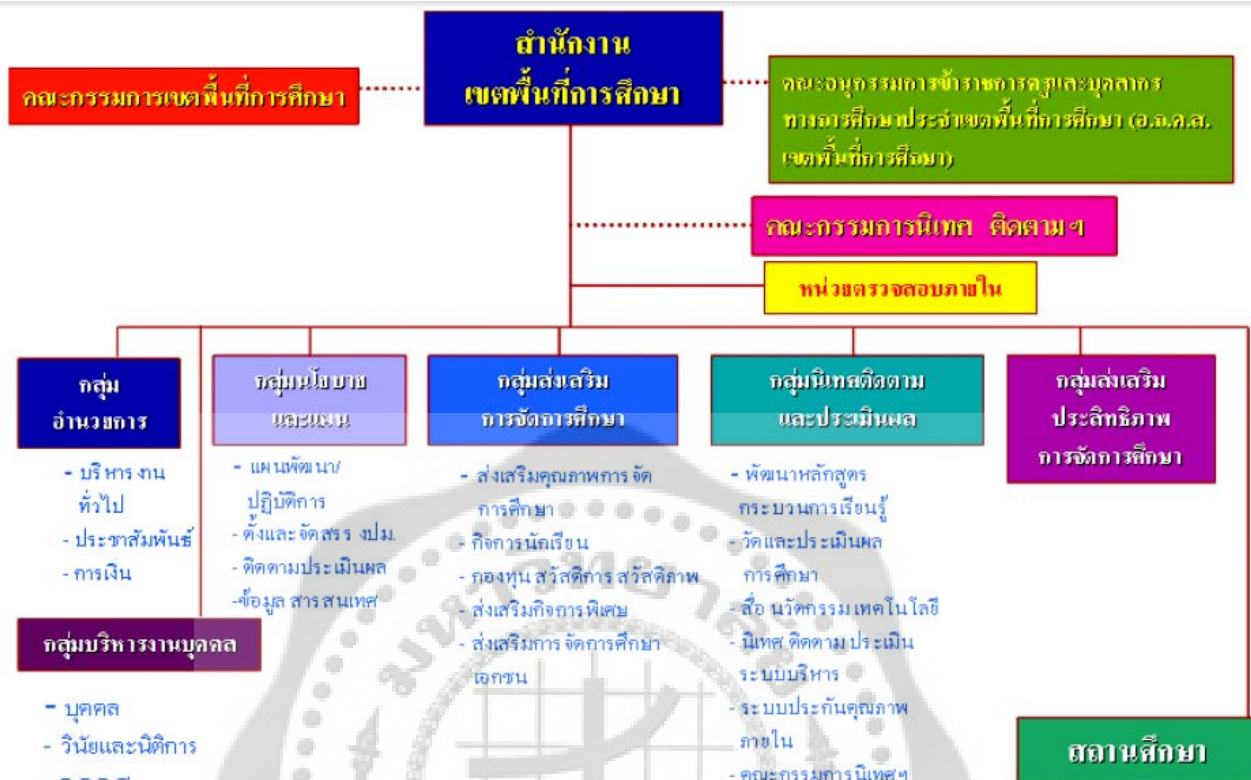
1.4.4 โครงสร้างการบริหารของโรงเรียนเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) มีอำนาจหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 กฎกระทรวงแบ่งส่วน ราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2548 และตามพระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ดังนี้

1. เป็นหน่วยงานในการส่งเสริมและประสานงานการศึกษาเอกชนและดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน
2. เสนอนโยบายยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน กำหนดกฎระเบียบ และเกณฑ์มาตรฐานกลางในการจัดการศึกษาเอกชน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเอกชน
3. ดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนทางการศึกษาเอกชน การอุดหนุนการศึกษาเอกชน การคุ้มครองการทำงาน สิทธิประโยชน์ของครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชน
4. เป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลและทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน ตลอดจนติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน
5. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ภารกิจของบริหารจัดการสถานศึกษา ครอบคลุมงานต่างๆ ที่ทางโรงเรียนเคยปฏิบัติมาก่อนจะมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 บังคับใช้ ขณะเดียวกันทางโรงเรียนมีอำนาจในการบริหารงานที่สามารถตัดสินใจโดยโรงเรียนเองได้มากขึ้น เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ เป็นต้น เนื่องจากเป็นสถานศึกษานิติบุคคล ดังนั้น โรงเรียนหรือสถานศึกษาเป็นองค์กรหนึ่งที่จะต้องมีการบริหารจัดการที่ชัดเจน และสามารถบริหารเชิงกลยุทธ์ได้ ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าของประเทศชาติต่อไป

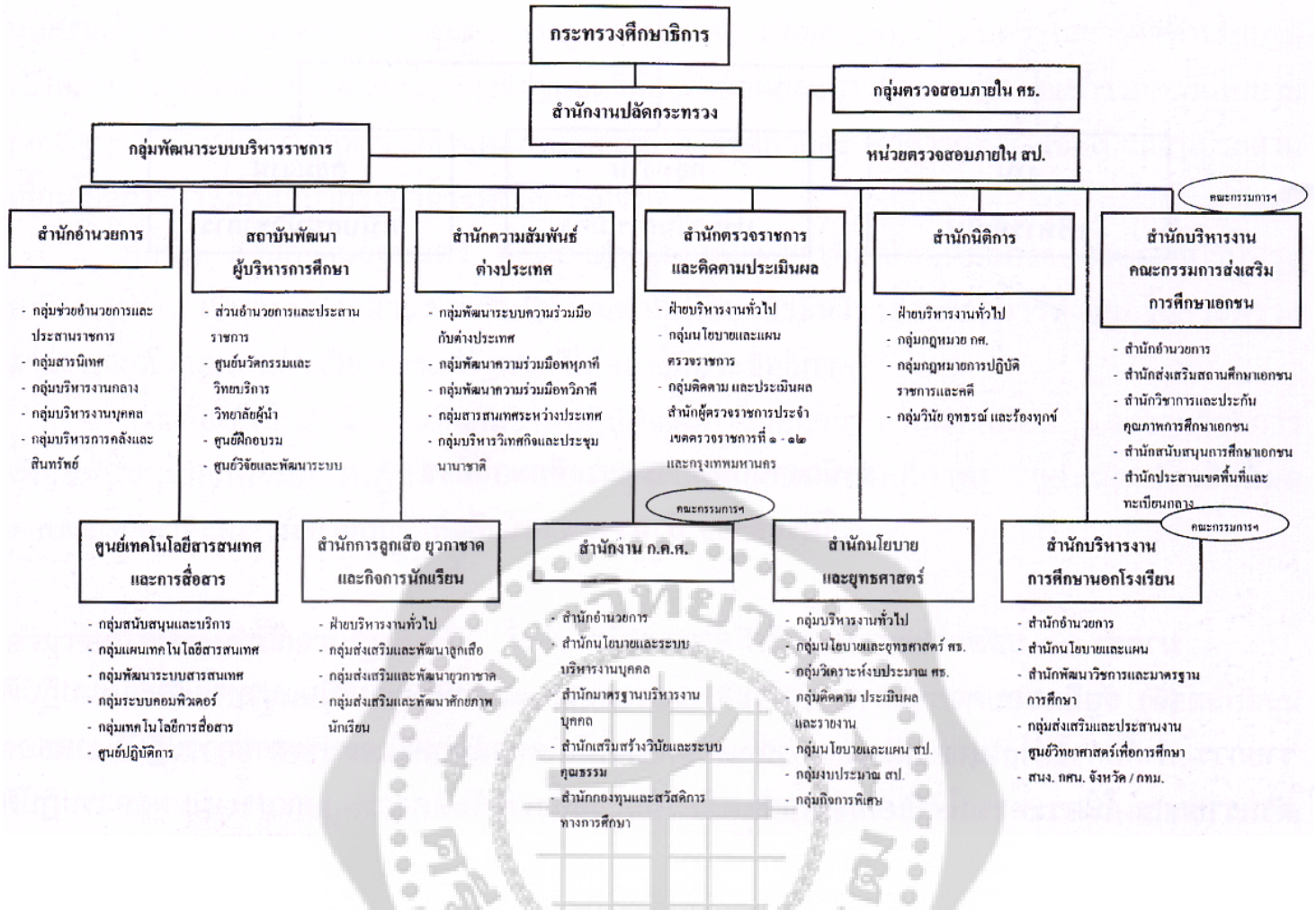
โครงสร้างการบริหารของโรงเรียนเอกชนระดับเขตพื้นที่การศึกษา

ภาพประกอบ 2 โครงสร้างการบริหารของโรงเรียนเอกชนระดับเขตพื้นที่การศึกษา

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ, 2547

ภาพประกอบ 2 จะเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา (สพท.) ซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เป็นผู้กำหนดนโยบายด้านวิชาการของสถานศึกษาทุกแห่ง ที่จะต้องนำมาปฏิบัติในการบริหารการศึกษา ในขณะที่โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน มีสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ซึ่งสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้กำหนดนโยบายด้านงานบริหารการเงิน การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป เป็นต้น ซึ่งทางโรงเรียนจะต้องนำมาปฏิบัติในการบริหารการศึกษาของโรงเรียนดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 โครงสร้างสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ, 2547

ภาพประกอบ 3 จะเห็นว่า สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ซึ่งเป็นต้นสังกัดโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน เป็นผู้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเอกชน แต่ไม่ครอบคลุมภารกิจทั้ง 4 ด้าน คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป กล่าวคือ สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ซึ่งสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จะเป็นผู้กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับงานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป ส่วนงานด้านวิชาการซึ่งเป็นการกิจหลักของสถานศึกษามีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เป็นผู้กำหนดนโยบายหลักด้านวิชาการ ทั้งนี้ เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับโครงสร้างการบริหารกระทรวงศึกษาธิการที่มีกฎหมายกำหนด กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ในทางปฏิบัติโรงเรียนเอกชนภาษาจีนจะต้องรับนโยบายมาจากสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

1.4.5 การบริหารงานโรงเรียนเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2537: 25) ได้กล่าวถึง การบริหารงานโรงเรียนเอกชนเป็นการที่โรงเรียนจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับนักเรียนตั้งแต่วันที่นักเรียนเข้าสู่โรงเรียนจนกระทั่งถึงวันที่นักเรียนออกจากโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด งานบริหารโรงเรียนทั้งหมดงานการเรียนการสอนเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุด ส่วนงานอื่น ๆ เป็นงานที่ส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรมและมีคุณสมบัติตามต้องการ งานการเรียนการสอนจึงเป็นงานที่สร้างความมั่นคงในอาชีพและความสำเร็จในชีวิตของพลเมืองแต่ละคนและโดยรวม งานการเรียนการสอนเป็นงานที่รับผิดชอบต่อคุณภาพของพลเมืองและความมั่นคงของประเทศ โรงเรียนสามารถดำเนินการเรียนการสอนได้ดีทำให้นักเรียนมีคุณภาพเป็นความรู้ มีคุณธรรม มีความเป็นพลเมืองดี ได้ชื่อว่าเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพและคุณภาพของโรงเรียนขึ้นอยู่กับการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ดังนี้

1. งานพัฒนาหลักสูตร หรือการดำเนินเพื่อนำหลักสูตรไปใช้
2. งานนิเทศการศึกษา ผู้บริหารจะต้องให้การสนับสนุนแนะนำวิธีการสอน อุปกรณ์ สื่อการเรียนให้แก่ครู และผู้ร่วมงานโรงเรียนได้
3. งานวัดและประเมินผลการศึกษา ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีการประเมินผลตามระเบียบข้อบังคับ การวัดผลจะต้องสามารถวัดผลพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิธีการวัดผลและประเมินผล ทั้งแบบที่ใช้แบบทดสอบและไม่ต้องใช้แบบทดสอบ จนกระทั่งการตัดสินผลของนักเรียน
4. งานจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมการศึกษาของนักเรียน เช่น การจัดการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนที่ยังไม่สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
5. งานแนะแนว ทั้งการแนะแนวการศึกษาอาชีพและปัญหาของแต่ละบุคคล เช่น การส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทุกฝ่าย มีความรู้ ความเข้าใจการแนะแนวให้ความร่วมมือช่วยเหลือ ในการแก้ปัญหาของนักเรียน
6. งานติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการมาแล้ว เช่น การตรวจเยี่ยมห้องเรียน สัมรวจอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ
7. งานประชุมเพื่อประสานแผนการทำงานและปรับปรุงการปฏิบัติงานรวมทั้งจัดห้องเรียนอบรมให้แก่บุคลากรในโรงเรียนของตน
8. งานด้านวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงานการเรียนการสอน
9. งานประชุมทางด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารต้องให้ครูโรงเรียนของตนเอง มีโอกาสเข้าประชุมทางวิชาการ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
10. งานห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งที่รวบรวมหนังสือประเภทต่าง ๆ สิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาอย่างมาก

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีหน้าที่ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชน ดังนี้

หมวด 1 มาตรา 8 ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นกรรมการและเลขานุการ และมาตรา 13 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน การพัฒนาและสนับสนุนโรงเรียน ครู ผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ กำหนดมาตรฐานและแผนพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเอกชน และกำหนดมาตรการช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียน ครู ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตาม (1) (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. 2550: 5)

มาตรา 14 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง และรับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ดังต่อไปนี้ 1) รับผิดชอบงานธุรการ และสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ 2) เสนอแนะนโยบายยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการ 3) ส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนาเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาเอกชน 4) รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน 5) ดำเนินการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนตามมาตรการที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 13 (4) (6) เป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลและทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชนตลอดจนติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน (7) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 15 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชน ในจังหวัดหนึ่ง นอกจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ให้มีกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนเป็นส่วนราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตใดเขตหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนที่อยู่ในจังหวัดนั้น(พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. 2550: 8-9)

มาตรา 35 โรงเรียนในระบบใดไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาหรือเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาต่ำกว่าอัตราที่พึงเรียกเก็บตามที่คำนวณได้ตามมาตรา 32 เพราะเหตุเป็นโรงเรียนการกุศลหรือเพื่อให้ผู้ยากไร้ได้รับการศึกษา ให้กระทรวงศึกษาธิการอุดหนุนทางการเงินและให้ความช่วยเหลือด้านอื่นเพื่อให้โรงเรียนในระบบดังกล่าวสามารถดำเนินการต่อไปได้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. 2550: 22)

มาตรา 48 รัฐพึงให้การอุดหนุนและส่งเสริมโรงเรียนในระบบนอกเหนือจากเงินอุดหนุนตามมาตรา 35 ได้ตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้ 1) จัดบุคลากรทางการศึกษาพร้อมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรดังกล่าวไว้ในกรณีขาดแคลนหรือในกรณีมุ่งเน้นวิชาการ

ด้านใดด้านหนึ่ง 2) จัดครูพร้อมทั้งค่าตอบแทนครูให้ รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์การศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษา สำหรับนักเรียนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ 3) ลดหย่อนหรือยกเว้นอากรขาเข้าสินค้าประเภทครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร 4) ลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินที่ได้รับจากการจัดสรรตามมาตรา 45 (3) ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร 5) ลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดิน หรือภาษีอื่นใดในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. 2550: 27-28)

ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศให้โรงเรียนในระบบมีคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ดังนี้

มาตรา 30 ให้โรงเรียนในระบบมีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู และผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลเดียวกับผู้จัดการหรือผู้อำนวยการ หรือเป็นบุคคลเดียวกันทั้งสามตำแหน่ง ให้ตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหรือสองคน แล้วแต่กรณี

มาตรา 31 ให้คณะกรรมการบริหารของโรงเรียนในระบบมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1) ออกระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ของโรงเรียนในระบบ
- 2) ให้ความเห็นชอบนโยบาย และแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนในระบบ
- 3) ให้คำแนะนำการบริหารและการจัดการโรงเรียนในระบบด้านบุคลากร แผนงานงบประมาณ วิชาการ กิจกรรมนักเรียน อาคารสถานที่ และความสัมพันธ์กับชุมชน
- 4) กำกับดูแลให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนในระบบ
- 5) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ
- 6) ให้ความเห็นชอบการกู้ยืมเงินครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละยี่สิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่โรงเรียนในระบบมีอยู่ขณะนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารไม่ให้ความเห็นชอบการกู้ยืมเงิน คณะกรรมการต้องเสนอทางเลือกที่ปฏิบัติได้ให้แก่โรงเรียนในระบบด้วย เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นว่า การกู้ยืมเงินนั้นมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของการดำเนินกิจการโรงเรียนในระบบ

- 7) ให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นของโรงเรียนในระบบ
- 8) ให้ความเห็นชอบรายงานประจำปี งบการเงินประจำปี และการแต่งตั้งผู้สอบบัญชี
- 9) พิจารณาคำร้องทุกข์ของครู ผู้ปกครองและนักเรียน
- (10) ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. 2550: 19-21)

มาตรา 36 คณะกรรมการบริหารต้องจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้งในแต่ละภาคการศึกษาปกติ

มาตรา 37 ให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบการบริหารจัดการโรงเรียนในระบบ และแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบพร้อมกับส่งหลักฐานการแต่งตั้งผู้อำนวยการภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันแต่งตั้ง ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา และสามารถทำงานให้กับโรงเรียนในระบบได้เต็มเวลา และผู้รับใบอนุญาตจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการโดยไม่แต่งตั้งผู้อำนวยการตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา 38 ภายใต้บังคับมาตรา 37 วรรคสาม ผู้รับใบอนุญาตจะแต่งตั้งรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายก็ได้ รองผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับผู้อำนวยการ

มาตรา 39 ผู้อำนวยการมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้ 1) ดูแลรับผิดชอบงานด้านวิชาการของโรงเรียนในระบบ 2) แต่งตั้งและถอดถอน ครู บุคลากรทางการศึกษา และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนในระบบตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด 3) ควบคุมปกครองครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนของโรงเรียนในระบบ 4) จัดทำทะเบียนครู บุคลากรทางการศึกษา เจ้าหน้าที่ นักเรียน และเอกสารอื่นที่เกี่ยวกับการให้การศึกษาตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด 5) จัดทำหลักฐานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด 6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นอันเกี่ยวกับวิชาการตามระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ รวมทั้งตราสารจัดตั้ง นโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียน และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 40 ให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งผู้จัดการคนหนึ่ง มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้ 1) ดูแลรับผิดชอบงานด้านงบประมาณของโรงเรียนในระบบ 2) ดูแลรับผิดชอบการบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนในระบบ 3) ปฏิบัติหน้าที่อื่นอันเกี่ยวกับการบริหารงานตามตราสารจัดตั้ง นโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียนในระบบ และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. 2550: 22-23)

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน มีหน้าที่ในการส่งเสริม และดูแลโรงเรียนเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ซึ่งได้แก่สถานศึกษาหรือสถานที่ที่บุคคลจัดการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรีแก่นักเรียนทุกผลัดรวมกันเกิน 7 คน ขึ้นไปโดยผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนอาจจะเป็นบุคคลทั่วไป หรือนิติบุคคล (บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนมูลนิธิ สมาคม หรือ สหกรณ์) ก็ได้ แต่ทั้งนี้ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 21 และมาตรา 22 และพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 หมวด 1 มาตรา 15 บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชน ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ให้มีกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนเป็นส่วนราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใดเขตหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนที่อยู่ในจังหวัดนั้น (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. 2550: 4,9,12-13) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 37 การบริหารและการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากรวัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย

โรงเรียนเอกชนเป็นองค์กรทางสังคมองค์กรหนึ่งที่มีภาระหน้าที่ให้บริการทางการศึกษา อยู่ภายใต้การดูแลกำกับของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้ได้รับการพัฒนาและรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาโดยเข้าสู่ระบบของการประกันคุณภาพการศึกษาเช่นเดียวกับโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งมีมาตรการที่จะส่งเสริมผลักดันให้แต่ละสถานศึกษาพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างมีมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานกลาง ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้โรงเรียนเอกชนมุ่งมั่นพัฒนา เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของตนเองสู่ความเป็นเลิศ และสร้างความมั่นใจ เชื่อถือศรัทธาแก่ ผู้เรียน ผู้ปกครองชุมชน สังคม และประเทศชาติ

1.5 โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

จีนเป็นอู่อารยธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออก มีความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรม ด้านต่างๆ ในระดับสูง จึงทำให้จีนเป็นมหาอำนาจทั้งทางด้านการเมือง และเศรษฐกิจในโลกตะวันออก สมัยก่อน ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีน ได้รับอิทธิพลทางด้านความคิดจากลัทธิขงจื้อว่า จีนเป็นศูนย์กลางของอำนาจและอารยธรรมโลกในท่ามกลางดินแดนอื่นๆ ที่มีความเจริญต่อยกกว่า หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือจีนเป็นประจักษ์อาณาจักรกลาง (จุงกั๋ว หรือ Middle Kingdom) ที่มีวัฒนธรรมสูงซึ่งประเทศอื่นที่มีวัฒนธรรมต่อยกกว่าจะต้องเข้ามาสวามิภักดิ์ เพื่อแสวงหาความเปลี่ยนแปลงและความเจริญรุ่งเรือง

1.5.1 ความเป็นมาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

การศึกษาเอกชนเป็นสิ่งที่ควบคู่กับสังคมไทยโดยตลอดถ้าจะกล่าวเน้นถึงการศึกษานี้ในระบบโรงเรียนแล้ว พบว่า นับตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นต้นมาโดยมิได้กำหนดเป็นระเบียบแบบแผนแต่อย่างใด เริ่มแรกนั้นการจัดการศึกษาจะจัดขึ้นเฉพาะในวัง วัด และบ้าน มีพระภิกษุหรือเจ้านายในราชินิกุลเป็นผู้สอนอ่านเขียนหนังสือมาตลอด ต่อมาในสมัยพระนารายณ์มหาราช ได้มีมิชชันนารีชาวฝรั่งเศสเข้ามาเผยแพร่ศาสนาและได้ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตจัดตั้งโรงเรียนขึ้นเพื่อทำการสอนภาษาให้ประชาชนชาวไทยนอกเหนือไปจากการเผยแพร่ศาสนาที่เรียกว่าโรงเรียนสามเณรและถือได้ว่าเป็นการจัดตั้งโรงเรียนราษฎร์เป็นครั้งแรก

โรงเรียนจีนแห่งแรกตั้งขึ้นราว พ.ศ. 2328 ที่เกาะแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีชื่อว่า “เกาะเรียน” เปิดสอนภาษาจีนล้วน ๆ ดำเนินการอย่างอิสระ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 พ.ศ. 2395 คณะมิชชันนารีอเมริกันได้เปิดโรงเรียนจีนนั้น ณ บริเวณข้างวัดอรุณราชวราราม จังหวัดธนบุรี เมื่อครูเป็นจีนถึงแก่กรรมจึงเปลี่ยนวิชาภาษาจีนเป็นภาษาไทย

โรงเรียนตามแผนการศึกษาแผนใหม่แห่งแรก ชื่อ “โรงเรียนฮั่วเอี้ยะ” ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2451 ณ ตรอกกัปตันบุช ถนนเจริญกรุง จังหวัดพระนคร ผู้ก่อตั้งคือ สมาคมตั้งเม้งหวย เป็นโรงเรียนจีน ซึ่งตั้งขึ้นเพื่อเผยแพร่อุดมการณ์ทางการเมืองของ ดร.ซุนยัตเซ็น “บิดาแห่งประชาธิปไตยจีน” ให้กับคนจีนในประเทศไทยได้สนใจการศึกษาและการเมืองของจีน มีการนำแบบแผนต่าง ๆ จากโรงเรียนในประเทศจีนมาใช้ที่นี้ โรงเรียนนี้ได้เลิกล้มไปเพราะผู้ดำเนินกิจการมุ่งงานปฏิวัติมากกว่าการศึกษา ต่อมาคนจีนเชื้อสายต่าง ๆ จึงรวมกลุ่มจัดตั้งโรงเรียนขึ้นระหว่าง พ.ศ. 245-2465 เช่น

กลุ่มจีนแต้จิ๋ว	ตั้งโรงเรียนชินหมิน
สมาคมจีนแคะแห่งประเทศไทย	ตั้งโรงเรียนจิ้นเตอะ
สมาคมจีนกวางตุ้ง	ตั้งโรงเรียนเม้งตัก
กลุ่มจีนฮกเกี้ยน	ตั้งโรงเรียนปวยจ้งวน
กลุ่มจีนกวางตุ้ง	ตั้งโรงเรียนคุณเต็ก (โรงเรียนสตรีจีนแห่งแรก)
กลุ่มจีนไหหลำ	ตั้งโรงเรียนยกหมิ่น (ยกหมิ่น)

ลักษณะของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีดังนี้

1. สถานที่ตั้งของโรงเรียน โรงเรียนร้อยละ 100 ตั้งอยู่บนถนนสายหลัก (ของแต่ละเขตการปกครอง) ร้อยละ 76.19 อยู่ในย่านธุรกิจ มีการคมนาคมสะดวก จึงสะดวกต่อการเดินทางของนักเรียน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนประกอบด้วย บ้านพักอาศัย ชุมชน สถานศึกษาของรัฐบาล แหล่งธุรกิจใหญ่ ตลาด วัด ศาลเจ้าและโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก

2. สภาพของโรงเรียน โรงเรียนเปิดดำเนินการมายาวนานมีอายุระหว่าง 45-78 ปี

3. ลักษณะของอาคารเรียน มีทั้งอาคารไม้และอาคารคอนกรีต

4. ห้องเรียนและห้องประกอบที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา มีจำนวน

ห้องเรียนอยู่ระหว่าง 7- 12 ห้อง

5. ประเภทของโรงเรียน โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนประเภทสามัญในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล โดยมูลนิธิหรือสมาคมเป็นเจ้าของและจัดการศึกษา 2 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่

6. คุณวุฒิของบุคลากร มีทั้งต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

7. การสนับสนุนทางด้านวิชาการและงบประมาณ ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยรับในรูปแบบของการพัฒนาครูและผู้บริหาร เอกสารวิชาการและการอุดหนุนเป็นรายหัวนักเรียน นอกจากนี้ยังได้รับงบประมาณจากมูลนิธิหรือสมาคมหรือเอกชนที่เป็นผู้รับใบอนุญาตและมูลนิธิหรือหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ โดยรับในรูปแบบของทุนการศึกษา นักเรียนเรียนดีและเงินบริจาค (วัลย์ ดิลกวัฒนา: 2541)

ในปี พ.ศ. 2492 ประเทศจีนได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบบคอมมิวนิสต์ และเริ่มเผยแพร่ลัทธิต่างๆเข้ามาในโรงเรียนจีนมากขึ้น จึงทำให้โรงเรียนเหล่านั้นถูกสั่งปิด จากเดิมมีถึง 430 โรงเรียน ในพ.ศ. 2495 เหลือเพียง 195 โรงเรียน และโรงเรียนเหล่านั้นก็ได้พยายามเรียกร้องสิทธิต่างๆ แม้แต่สถานเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทยก็ได้พยายามที่จะให้โรงเรียนเหล่านี้ขึ้นตรงต่อทูตวัฒนธรรมจีนเท่านั้น ซึ่งรัฐบาลไทยจำเป็นต้องยินยอมในบางเรื่องเพราะจีนได้กลายเป็นประเทศที่ชนะสงครามโลกครั้งที่ 2 ประกอบกับรัฐบาลไทยในขณะนั้นต้องการเสียงสนับสนุนจากรัฐบาลจีนเกี่ยวกับสถานภาพของประเทศไทยในการทำสงคราม อนึ่ง แม้แต่คำจำกัดความว่า “โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน” ก็เกิดจากการเจรจาหลายครั้งระหว่างกระทรวงต่างประเทศของไทยและทูตจีน ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงได้มีพระราชบัญญัติการศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการเพื่อควบคุมโรงเรียนภาษาจีนดังนี้

1. ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ ต้องมีสัญชาติไทย
2. ไม่อนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาจีนขึ้นอีก
3. ห้ามรับนักเรียนเกินกว่าที่ได้รับอนุญาต
4. โรงเรียนที่ก่อตั้งโดยสมาคมจีนห้ามใช้นิติบุคคลจดทะเบียนเป็นเจ้าของ

โรงเรียน

5. ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นเจ้าของโรงเรียนต้องมีสัญชาติไทยแท้ 3 ชั่วคน
6. หากโรงเรียนจีนถูกเจ้าของไล่ที่หรือประสบเพลิงไหม้ไม่อนุญาตให้ก่อตั้ง

โรงเรียนใหม่ขึ้นมาทดแทน

โรงเรียนราษฎร์สอนภาษาจีนได้ จึงตั้งเป็นโรงเรียนราษฎร์ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์และดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับของกระทรวงอย่างเคร่งครัด รัฐบาลมีนโยบายควบคุมจำนวนโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน

สภาพการดำเนินการสอนภาษาจีนในปัจจุบันอยู่ภายใต้การบังคับตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 มาตรา 22 (3),(4),(5) ว่าด้วยการจัดตั้งโรงเรียนในระบบที่เป็นนิติบุคคล ดังนั้น การดำเนินกิจการของโรงเรียนสอนภาษาจีนต้องถือปฏิบัติตามนโยบาย กฎหมายและระเบียบต่างๆ แต่การดำเนินกิจการของโรงเรียนมีลักษณะจัดการศึกษาเพื่อการกุศล ส่วนใหญ่ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา เช่น มูลนิธิ สมาคมศิษย์เก่า โรงเรียนได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและเงินช่วยเหลือบริจาคจากบุคคลที่มีฐานะในท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งนี้เพราะโรงเรียนเก็บค่าใช้จ่ายต่ำมากหรืออาจไม่เก็บค่าธรรมเนียมใดๆ ด้วยจำนวนนักเรียนน้อยและแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ

1.5.2 ประเภทของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ความหมาย “โรงเรียน” ว่า สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบ หรือ

โรงเรียนนอกระบบ ที่มีใช้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษา เอกชน โดยแบ่งโรงเรียนออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) โรงเรียนในระบบ หมายความว่า โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน 2) โรงเรียนนอกระบบ หมายความว่า โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนจัดอยู่ในประเภทโรงเรียนในระบบ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ฉบับนี้ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดหลักการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการบริหาร เพื่อทำหน้าที่บริหารและจัดการศึกษา โรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ เพื่อให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยรัฐพร้อมให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน และสิทธิประโยชน์อื่น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้แก่สถานศึกษาของเอกชน ในบทเฉพาะกาล มาตรา 166 ในระหว่างที่มีได้ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. 2550: 68-69)

การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนในปัจจุบันอยู่ในความดูแลกำกับติดตามการประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับของรัฐ และในโรงเรียนเอกชนสามารถจัดการศึกษาถึงระดับปริญญาตรีดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เน้นย้ำถึงการให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของเอกชน ดังเช่นบทบัญญัติที่ว่า “มาตรา 43 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชน ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ตามกฎหมายบัญญัติ” เจตนารมณ์ดังกล่าวได้รับการนำมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เช่น หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 12 ที่ให้เอกชนสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 14 ที่ให้รัฐให้เงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด หรือหมวด 5 ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน มาตรา 45

และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 7 ซึ่งบัญญัติว่า “การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่ การศึกษาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชนโดย ให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความ คิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย”

นอกจากนี้ยังได้รับการสนับสนุนของรัฐโดยรัฐให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุนด้าน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาและ สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้ (มาตรา 46) ทั้งนี้ให้รัฐกำหนดนโยบายและ มาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา (มาตรา 45 วรรคหนึ่ง) โดย ให้เอกชนมีความเป็นอิสระในการบริหารและการจัดการศึกษา แต่มีการกำกับ ติดตาม ประเมิน คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ (มาตรา 43) และให้สถานศึกษา เอกชนเป็นนิติบุคคลบริหารงานโดยคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง องค์กรชุมชน ครู ศิษย์เก่าและผู้ทรงคุณวุฒิ

2. หลักการ แนวคิด การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

2.1 การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

การจัดการศึกษาของเอกชนมีความสำคัญต่อการพัฒนาคนและประเทศชาติ โดย ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 49 วรรคสาม ได้กำหนด ไว้ว่า การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การ เรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ” และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนด หลักการสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะการบริหารจัดการศึกษาเอกชน ให้เอกชนมี อิสระในการบริหารจัดการ โดยมีแนวปฏิบัติในการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ และให้รัฐกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนในการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 12 ที่ให้เอกชนมีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง มาตรา 14 ที่ให้รัฐให้เงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน การลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี สำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด หรือหมวด 5 ว่าด้วยการบริหารและการจัด การศึกษาของเอกชน มาตรา 45 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 7 ระบุไว้ว่า การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษา

ของเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 22 กำหนดไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นสำคัญได้ 3 ประเด็น คือ

1. การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้และพัฒนาตนเองได้หมายความว่าจัดการศึกษาจะต้องคำนึงถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในมาตรา 4 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง คำว่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หมายถึง มนุษย์มีฐานะเป็นผู้ทรงสิทธิในชีวิตของตน มนุษย์เป็นผู้ที่พร้อมจะพัฒนาได้พร้อมกับมีศักยภาพที่จะร่วมกับมนุษย์ผู้อื่นพัฒนาสังคมได้ มนุษย์จึงมีอิสระพร้อมที่จะพัฒนาตนเองและตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในมาตรา 43 วรรคแรกว่า "บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย"

2. ถือว่าผู้เรียนสำคัญ การจัดการเรียนโดยให้ออกาสผู้เรียนได้ค้นพบความรู้เองโดยมีส่วนร่วมในการสร้างผลผลิตที่มีความหมายแก่ตนเอง การเรียนรู้ที่มีพลังความคิดมากที่สุดเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสิ่งที่ดีมีความหมายต่อตนเอง สิ่งที่ตนเองชอบและสนใจ และด้านกระบวนการเรียนรู้ผู้จัดต้องคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิหน้าที่ของผู้เรียน มีการวางแผนการออกแบบกิจกรรมและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายเป็นระบบ และที่สำคัญที่สุดต้องเน้นประโยชน์สูงสุดที่จะเกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ กระบวนการเรียนรู้คือการค้นหา การปฏิบัติแสดงว่าจริง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องใช้สื่อที่หลากหลายเหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้และความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้สมองทุกส่วน (Whole Brain Approach) มีส่วนร่วมเสนอกิจกรรมและลงมือปฏิบัติจริงตามลำดับขั้นตอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ เพราะแต่ละบุคคลมีความ สามารถแตกต่างกัน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542: 18-22)

2.2 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

การจัดการเรียนการสอนเป็นการดำเนินงานในสถานศึกษาที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นการจัดดำเนินงานเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ สู้วัฒนธรรม มุทฺธเมธา (2531: 105-106)

ได้มีนักวิชาการ นักการศึกษาให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

ทิตนา แคมมณี (2545: 26) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันและกัน และการจัดการเรียนการสอนจะเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเป็นหลัก สอดคล้องกับวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543: 26) ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนว่า การจัดการเรียนการสอน เป็นการดำเนินงานด้านการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลตามเป้าหมาย ซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอน ได้แก่ หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การประเมินผล

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542: 13) ดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในวิชา
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการสอนและอำนวยการสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ
6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

อุดม คชวงษ์ (2548: 26) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน คือ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นและทำให้การจัดการเรียนการสอนที่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ การจัดครูเข้าสอนประจำชั้น ครูประจำวิชา การกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้ครูผู้สอนรับผิดชอบให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความถนัดของครู จัดหาวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนเพื่อบริการ แก่ครู แนะนำ กำกับ ติดตาม การจัดทำการสอนและบันทึกการสอนของครู

ตลอดจนการสร้างบรรยากาศในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

บุปผา แก้วรักษ์ (2546: 34) ให้ทัศนะของการจัดการเรียนการสอนไว้ 4 ประการ คือ 1) การจัดทำแผนการเรียน 2) การบันทึกการสอน 3) การจัดหา จัดทำ บำรุงรักษาและส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน 4) การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

วิณะ ปาละพันธ์ (2546: 19) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน คือ การจัดทำแผนการสอน การปรับปรุงแผนการสอน การใช้แผนการจัดการเรียนรู้ การจัดหาสื่ออุปกรณ์ การจัดทำและการบำรุงรักษา ส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน และการดำเนินการวิจัย เพื่อพัฒนาสื่อตลอดจนการพัฒนางานศูนย์วิชาการเทคโนโลยี จัดให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและนวัตกรรมต่างๆ

เบคแมน (อาแว. 2545: 55; อ้างอิงจาก Beckman. 1994: 34) การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผล พบว่าควรมี 5 ลักษณะ ได้แก่ 1) มีการวางแผนที่ดี 2) มีการจัดการที่ดี 3) สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม 4) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 5) มีนวัตกรรมทางการเรียนการสอน

สมศักดิ์ ฤ ฤกลาง (2545: 37) ให้ทัศนะว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดประสบการณ์ทั้งปวงให้แก่ผู้เรียนตามความถนัด ความสนใจ นับตั้งแต่การจัดแผนการเรียน การกำหนดรายวิชา ทั้งวิชาบังคับ และวิชาเลือกเสรี การจัดครูเข้าสอน การบันทึกการสอน การจัดทำแผนการสอน ทำโครงการสอน การสอนซ่อมเสริม การจัดตารางสอน การส่งเสริมให้นักเรียนแข่งขันทักษะทางวิชาการและความสามารถทางวิชาการ สนับสนุนให้ครูผลิตสื่อประกอบการสอน

กมล ภูประเสริฐ (2544: 53) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน คือ การจัดให้มีการดำเนินการ ดังนี้

- 1) การรวบรวมรูปแบบการเรียนการสอน
- 2) การร่วมกันวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3) การกำหนดความต้องการในเรื่องสื่อการเรียนการสอน
- 4) การวิเคราะห์และกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียน
- 5) การจัดทำแผนการสอนหรือแผนการเรียนรู้อ
- 6) การเตรียมการในเรื่องการเรียนการสอน
- 7) การเตรียมการเรื่องการประเมินผลการเรียน
- 8) การติดตามกำกับและส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรม

- 9) การแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนการสอน
- 10) การร่วมกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนและการประเมินผล
- 11) การรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 12) การจัดระบบเก็บสิ่งที่รวบรวมและจัดทำขึ้นเป็นหมวดหมู่
- 13) การประเมินจุดเด่น จุดด้อย หรือข้อจำกัดของหลักสูตร
- 14) การสร้างความภาคภูมิใจให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา
- 15) การกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนางานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543: 163-164) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 8 งาน ดังนี้

- 1) การจัดทำประมวลผลการสอน
- 2) การจัดทำแผนการเรียน
- 3) การจัดตารางสอน
- 4) การจัดครูเข้าสอน
- 5) การจัดทำคู่มือให้นักเรียน
- 6) การจัดห้องศูนย์ควบคุมการเรียนการสอน
- 7) การพัฒนาครูอาจารย์
- 8) การปรับปรุงการเรียนการสอน

กรมสามัญศึกษา (2540: 34) ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2539 เกี่ยวกับการเรียนการสอนไว้ 2 ประการ คือ

1) จัดให้มีการจัดทำแผนการสอนและการบันทึกการสอนครบทุกวิชา มีการนำไปสอนอย่างสม่ำเสมอและมีการปรับปรุงแผนการสอนหรือบันทึกการสอน

2) การจัดหา จัดทำ ใช้บำรุงรักษาและผลิตสื่อการสอนโดยจัดหา จัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกหมวดวิชา มีการนำไปใช้ มีการบำรุงรักษาและเก็บไว้เป็นสัดส่วน ส่งเสริมการผลิตการใช้สื่อการเรียนการสอน การประเมินและพัฒนา การผลิตสื่อและอุปกรณ์

จากการที่นักวิชาการได้กล่าวถึงขอบข่ายของการจัดการเรียนการสอนไว้ข้างต้นพอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย

- 1) การจัดทำและพัฒนาแผนการสอนอย่างต่อเนื่อง
- 2) การจัดตารางสอน
- 3) การจัดครูเข้าสอน
- 4) การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน

- 5) การจัดหา การผลิต การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน
- 6) การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้
- 7) การรวบรวมปัญหาในการเรียนการสอน
- 8) การดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า การพัฒนาการเรียนรู้นั้นเป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากประสบการณ์ การเรียนรู้ จะเกิดขึ้นได้ก็ต้องอาศัยการสนับสนุนหลายอย่าง โดยมีแนวคิดการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านมาตรฐาน คุณภาพการศึกษา ด้านระบบบริหารและการสนับสนุนทางการศึกษา ด้านครู คณาจารย์ และ บุคลากรทางการศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านทรัพยากรและการลงทุน เพื่อการศึกษา มีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและใช้เทคนิค การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้ที่มีความสำคัญ คือ ครู เปรียบเสมือนผู้จัดการหรือ ผู้อำนวยการความสะอาดและผู้บริหารที่จะต้องมีบทบาทในการเป็นผู้ให้การส่งเสริมและสนับสนุน

การจัดการเรียนรู้ เป็นหน้าที่ของผู้บริหารซึ่งผู้บริหารสามารถจัดเนื้อหาสาระและ กิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการ ปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ ครูผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้สื่อและ นวัตกรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และมีการนิเทศการใช้สื่อนวัตกรรม จัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในวิชา ส่งเสริมการใช้แหล่งการเรียนรู้ภายในและภายนอก รวมถึง การนำภูมิปัญญาในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับครู

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การบริหารการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนในด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการและการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.2.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

การจัดการเรียนการสอนนอกจากจะมีความสำคัญต่อการดำเนินงานทางการศึกษา แล้วยังมีความสำคัญในด้านอื่นๆ ดังที่ ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548: 14) กล่าวว่า การเรียนการสอน มีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะผู้เรียนที่มีระบบการสอนที่ดี ย่อมทำนายความสำเร็จของการสอน ได้ดีด้วย และอารมณ์ ใจเที่ยง (2546: 1) กล่าวว่า การเรียนการสอนที่ผู้สอนสอนอย่างมีหลักการ มีความรู้และทักษะ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความหมาย มีคุณค่า เป็นการประหยัดเวลาและป้องกันการสูญเสียเปล่า

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการดำเนินงานทางการศึกษารวมถึงมีความสำคัญต่อตัวผู้เรียนในแง่ของผลการเรียน พัฒนาการของผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีคุณภาพตามองค์ประกอบการจัดการเรียนการสอน และยังมีสำคัญต่อผู้สอน และการจัดหลักสูตรด้วย

2.2.3 การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 และมาตรา 27 โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนทุกคนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาจะต้องเรียน ทั้งนี้เพราะกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ว่าด้วยการเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ และศักยภาพพื้นฐานในการคิด และการทำงานอยู่ร่วมกันบนโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจซึ่งแตกต่างกันอย่างหลากหลาย การปรับตัวเองกับบริบทสภาพแวดล้อมทำให้เป็นพลเมืองที่รับผิดชอบ มีความสามารถทางสังคม มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม โดยให้นักเรียนเกิดความเจริญงอกงามในแต่ละด้านดังนี้

(1) ด้านความรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จะให้ความรู้แก่นักเรียนในเนื้อหาสาระ ความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญๆ ในสาขาวิชาต่างๆ ทางสังคมศาสตร์ ได้แก่ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์ จริยธรรม สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย ประชากรศึกษา และสิ่งแวดล้อมศึกษา ตามขอบเขตที่กำหนดไว้ในแต่ละระดับชั้น โดยจัดการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการหรือสหวิทยาการ

(2) ด้านทักษะและกระบวนการ ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น นักเรียนควรได้พัฒนากระบวนการต่าง ๆ จนเกิดทักษะและกระบวนการ ดังนี้

ทักษะการคิด เช่น การสรุปความคิด การแปลความ การวิเคราะห์หลักการ และการนำไปใช้ ตลอดจนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะการแก้ปัญหา ตามกระบวนการทางสังคมศาสตร์ กระบวนการสืบสอบ เช่น ความสามารถในการตั้งคำถาม และการตั้งสมมติฐานอย่างมีระบบ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การทดสอบสมมติฐานและสรุปเป็นหลักการ

ทักษะการเรียนรู้ เช่น ความสามารถในการแสวงหาข้อมูลความรู้โดยการอ่าน การฟัง และการสังเกต ความสามารถในการสื่อสารโดยการพูด การเขียน และการนำเสนอความสามารถในการตีความ การสร้างแผนภูมิ แผนที่ ตารางเวลา และการจัดบันทึก รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีและสื่อสารสนเทศต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ในการแสวงหาความรู้

ทักษะกระบวนการกลุ่ม เช่น ความสามารถในการเป็นผู้นำและผู้ตามในการทำงานกลุ่ม มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการทำงานของกลุ่ม ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบสร้างสรรค์ผลงาน ช่วยลดข้อขัดแย้งและแก้ปัญหาของกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) ด้านเจตคติและค่านิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยพัฒนาเจตคติ และค่านิยม เกี่ยวกับประชาธิปไตยและความเป็นมนุษย์ เช่น รู้จักตนเอง พึ่งตนเอง ซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย มีความกตัญญู รักเกียรติภูมิแห่งตน มีนิสัยในการเป็นผู้ผลิตที่ดี มีความพอดีในการบริโภค เห็นคุณค่าของการทำงาน รู้จักคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นกลุ่ม เคารพสิทธิของผู้อื่น เสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความผูกพันกับกลุ่ม รักท้องถิ่น รักประเทศชาติ เห็นคุณค่าอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ศรัทธาในหลักธรรมของศาสนาและการปกครองของศาสนา และ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(4) ด้านการจัดการและการปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยให้แก่นักเรียนเกิดทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถนำความรู้ ทักษะ ค่านิยม และเจตคติที่ได้รับการอบรมป้อนมาใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้เมื่อมองในภาพรวม ๆ แล้วจะพบว่า ความสามารถของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนอกจากจะช่วยให้แก่นักเรียนมีความรู้ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและสังคมวัฒนธรรม มีทักษะกระบวนการต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจอย่างรอบคอบในการดำเนินชีวิต และมีส่วนร่วมในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในฐานะพลเมืองดีแล้วยังช่วยให้นำความรู้ทางจริยธรรมหลักธรรมทางศาสนา มาพัฒนาตนเองและสังคมได้ ทำให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยนำจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดเป็นสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับกลุ่มภาษาต่างประเทศกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่จะจัดทำรายวิชาประกอบการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้สถานศึกษาต้องจัดทำสาระการเรียนรู้ของรายวิชานั้นๆเองโดยอาศัยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นแนวทาง

การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากนักเรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี นักเรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา จึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมฝึกทักษะทาง

ภาษาและกิจกรรมการฝึกนักเรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นนักเรียนที่พึ่งตนเองได้และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ในส่วนของโครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของนักเรียน เป็นสำคัญ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับคือ ช่วงชั้น ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม ช่วงชั้น ป.4-6 ระดับต้น ช่วงชั้น ม.1-3 ระดับกำลังพัฒนาและช่วงชั้น ม.4-6 ระดับก้าวหน้า

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามจุดหมายของหลักสูตร อันเป็นคุณภาพตามคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การที่จะทำให้นักเรียนเกิดคุณภาพตามที่คาดหวังดังกล่าวได้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่นักเรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้วเป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้นดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

- (1) เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูล ข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
- (2) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง-พูดตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ภายในวงคำศัพท์ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
- (3) ใช้ประโยคคำเดียวและประโยคเดียว ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้
- (4) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามระดับชั้น
- (5) มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเสนอข้อมูลที่เป็นความรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นตามความสนใจและวัย
- (6) มีความสามารถในการใช้ภาษาภายในห้องเรียน และในโรงเรียนในการแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลิน

ช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

- (1) เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูล ข่าวสารสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวันสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- (2) มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง -พูดตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

(3) ใช้ประโยคคำเดียว และประโยคสมสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

(4) เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช้ความเรียง ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในบริบทที่หลากหลาย

(5) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ตามบริบทของข้อความที่พบตามระดับชั้น

(6) มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและสืบค้นข้อมูลความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น

(7) มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ภายในห้องเรียนและในโรงเรียน ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและความเพลิดเพลิน

ช่วงชั้นที่ 3 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)

(1) เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด และความคิดรวบยอด โดยใช้น้ำเสียง ท่าทาง ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

(2) มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง – พูด-อ่าน-เขียน ในหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

(3) ใช้ประโยคสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

(4) อ่าน เขียน ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช้ความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ

(5) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ตามบริบทของข้อความที่พบตามระดับชั้น

(6) มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูลความรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น

(7) ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาคความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ช่วงชั้นที่ 4 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)

(1) เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด แสดงความคิดรวบยอดในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา งานอาชีพ ชุมชนและสังคมโลก ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

(2) มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง –พูด-อ่าน-เขียน ในหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

(3) ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

(4) อ่าน เขียน ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช้ความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ

(5) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น และสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

(6) มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูลความรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น จากสื่อที่หลากหลาย

(7) ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

สำหรับสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากล สำหรับนักเรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์และความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ภายในชุมชนและเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สถานศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรได้ทั้งสาระการเรียนรู้พื้นฐานและสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติม เพื่อเป็นทิศทางและกรอบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและเหมาะสมกับท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมตามมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสู่การปฏิบัติ มีขั้นตอนคือ

(1) กำหนดนโยบาย/ จุดเน้นหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สถานศึกษาจะต้องกำหนดนโยบาย และจัดเน้น ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาเพื่อนำมาใช้ในการ

กำหนดเป้าหมายของการพัฒนานักเรียน เป็นหลักในการพิจารณาสัดส่วนเวลาและเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยนโยบายและจุดเน้นดังกล่าว จะกำหนดจากการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้ง การศึกษาวิเคราะห์ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้และคุณภาพนักเรียนร่วมกัน ทั้งนี้ การกำหนดนโยบายและจุดเน้นควรดำเนินการไปพร้อมๆ กับการกำหนดนโยบายการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาในภาพรวม เพื่อให้เป็นภาพเป้าหมายและทิศทางการพัฒนานักเรียนที่ชัดเจน อันจะนำไปสู่การจัดสรรเวลาและหน่วยกิตในสาระการเรียนรู้พื้นฐานและสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติมที่เหมาะสมต่อไป

(2) กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาคและสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค เพื่อให้การจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และครอบคลุมคุณภาพทุกช่วงชั้นในรายปี/รายภาค จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้รายปีสำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และรายภาคสำหรับระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โดยการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นแล้วนำมากำหนดเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาคให้เหมาะสม ทั้งนี้ คำนึงถึงสัดส่วน เวลา วิชา ระดับความต้องการของนักเรียนและความต้องการของท้องถิ่น ดังนี้

(2.1) สถานศึกษาสามารถกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค จากการศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และคุณภาพนักเรียนเพื่อบ่งบอกถึงความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละช่วงชั้น การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของแต่ละชั้นปีแต่ละสถานศึกษาไม่เหมือนกันทั้งนี้เนื่องจากความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ความพร้อมของสถานศึกษาและความเหมาะสมของท้องถิ่นแตกต่างกัน แต่เมื่อครบ 3 ปี นักเรียนจะได้เรียนครบทุกมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นตามที่กำหนด

(2.2) นำมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มากำหนดเป็นสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค หรือนำผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาคที่ได้วิเคราะห์มาแล้วมากำหนดเป็นสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค

(3) กำหนดโครงสร้างรายวิชา สถานศึกษาได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้ในการกำหนดเป้าหมายของการพัฒนานักเรียนสำหรับ นำไปใช้ในการพิจารณาสัดส่วนเวลาและเป็นแนวทางในการจัดทำสาระของหลักสูตร โดยนโยบายและจุดเน้นดังกล่าวได้มาจากการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งได้ศึกษาวิเคราะห์ จุดหมายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คุณภาพนักเรียนและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นำไปสู่การจัดสรรเวลาและหน่วยกิตในสาระการเรียนรู้พื้นฐานและสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติมตามความเหมาะสม

(3.1) สารระการเรียรู้พื้นฐาน ภาษาอังกฤษเป็นสารระการเรียรู้พื้นฐานของกลุ่ม สารระการเรียรู้ภาษาต่างประเทศ ที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ให้สถานศึกษาจัดให้ นักเรียนทุกคนเรียนตลอดหลักสูตร

(3.2) สารระการเรียรู้เพิ่มเติม เป็นสารระการเรียรู้ที่สถานศึกษาจัดขึ้นตามนโยบาย จุดเน้นของสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาศักยภาพนักเรียน โดยเลือกจากมาตรฐานการเรียรู้และสารระ การเรียรู้รายปี (สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่1-มัธยมศึกษาปีที่ 3) และรายภาค (สำหรับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่4-6) ที่พิจารณาว่าสำคัญและต้องการส่งเสริมให้เข้มมากขึ้น แล้วนำมาจัดเป็นรายวิชา เพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ ความถนัดและความต้องการของนักเรียน ทั้งนี้ สถานศึกษาสามารถจัดได้ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 คือตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นต้นไป สำหรับ สารระการเรียรู้ภาษาต่างประเทศอื่น เช่นภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ สเปน บาลีและ ภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่นๆ สถานศึกษาสามารถจัดทำรายสารระการเรียรู้ต่างๆ ขึ้นใหม่ โดยใช้หลักการดังกล่าวข้างต้น

(4) จัดทำคำอธิบายรายวิชาเมื่อกำหนดผลการเรียรู้ที่คาดหวังรายปี (สำหรับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1-มัธยมศึกษาปีที่ 3) หรือรายภาค (สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ครบทุกสารระและ มาตรฐานการเรียรู้แล้ว ให้พิจารณาสารระการเรียรู้จากทุกๆผลการเรียรู้ที่คาดหวังรายปี/ รายภาค ที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาจากคำสำคัญหรือประเด็นที่ต้องการให้ นักเรียนศึกษาแล้ว จึงเขียน เป้าหมายและภาพรวมรายปี/รายภาคของความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาที่นักเรียนจะปฏิบัติ หลังจากเรียนจบสารระการเรียรู้ชั้นๆ

(5) จัดทำหน่วยการเรียรู้ คำอธิบายรายวิชา เมื่อสถานศึกษาได้กำหนดสารระการ เรียรู้และคำอธิบายรายสารระการเรียรู้แต่ละชั้นปี/รายภาคเรียร้อยแล้ว ขึ้นต่อไปสถานศึกษาต้อง วางแผนจัดหน่วยการเรียรู้รายสารระการเรียรู้ ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาจะนิยมกำหนด หน่วยการเรียรู้ที่ให้โอกาสนักเรียนได้เรียรู้จากสื่อต่างๆทั้งในแนวกว้างและแนวลึก โดยตั้งชื่อ หน่วยการเรียรู้ให้น่าสนใจ มีลักษณะเป็นแก่นสาร/เรื่องหลัก

(6) จัดทำแผนการจัดการเรียรู้ โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชา และหน่วยการ เรียรู้ที่จัดทำ กำหนดเป็นแผนการจัดการเรียรู้ของผู้สอน สถานศึกษามีอิสระในการออกแบบ แผนการจัดการเรียรู้ของตนเองซึ่งมีหลายรูปแบบ อย่างไรก็ตาม แผนการจัดการเรียรู้ที่ สถานศึกษาเลือกใช้ควรเป็นรูปแบบเดียวกันตลอดแนวและสื่อความหมายชัดเจน การจัดทำแผนการ จัดการเรียรู้ เริ่มจากการวิเคราะห์ผลการเรียรู้เฉพาะหน่วยที่สะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหากิจกรรมเพื่อ พัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน รวมทั้งกระบวนการ คิด คุณธรรม จริยธรรมและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับผลการเรียรู้ที่คาดหวัง และสารระการเรียรู้รายปี/รายภาคที่กำหนดไว้และนำผลการเรียรู้ที่คาดหวังรายปีมากำหนดเป็น จุดประสงค์การเรียรู้ โดยเขียนตามลักษณะของจุดประสงค์การเรียรู้ที่เสนอไว้ การวางแผนการ

จัดการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ อาจเขียนเป็นแผนรวมของทั้งหน่วยการเรียนรู้ หรือแยกหน่วยการเรียนรู้เป็นแผนย่อยๆ เพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ (กรมวิชาการ. 2545: 1-71)

ในด้านบุคลากร กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2551) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน

โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนมีการบริหารและจัดการโดยคณะกรรมการโรงเรียน ซึ่งจะเป็นคหบดีที่มีชื่อเสียง / บุคคลที่ประสบความสำเร็จของท้องถิ่น/ชุมชน / ศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จด้านอาชีพ / ทายาทของผู้ก่อตั้งโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน จะมีผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนในรูปของนิติบุคคล ได้แก่ มูลนิธิ สมาคมภาษาท้องถิ่นต่างๆ สมาคมเพื่อการศึกษาและสมาคมศิษย์เก่า ฯลฯ โดยมอบอำนาจให้กรรมการคนหนึ่งเป็นผู้ลงนามแทน ทำหน้าที่ในการดำเนินงานต่างๆ ตามระเบียบของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 คณะผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนประเภทนี้ส่วนมากเป็นนักธุรกิจ คหบดีที่ประสบความสำเร็จสูงและมีชื่อเสียงในวงการธุรกิจ มีความสามารถด้านการบริหารธุรกิจการค้า แต่ไม่มีความรู้ด้านการศึกษาและไม่มีเวลาในการบริหารโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จึงมองหน้าที่หรือว่าจ้างบุคคลที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา ทำหน้าที่บริหารงานโรงเรียนในตำแหน่งครูใหญ่ โดยให้ดำเนินงานบริหาร แผนงาน หลักสูตร งานวิชาการการเรียนการสอน งานบุคลากร งานสื่อ-อุปกรณ์ ฯลฯ ในส่วนที่เป็นวิชาสามัญและมอบหน้าที่หรือว่าจ้างบุคคลที่มีความรู้ภาษาจีนเป็นหัวหน้าครูสอนภาษาจีน ทำหน้าที่บริหารงาน วิชาการ/ภาษาจีน บริหารงานทั่วไป ดูแลช่วยเหลือครูสอนภาษาจีนและจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียน อย่างไรก็ตาม สภาพการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนที่เป็นอยู่ พอจะแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนที่มีคุณภาพเป็นที่เชื่อถือได้ ผู้บริหารจะมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล คณะกรรมการโรงเรียนให้ความสำคัญทั้งการสอนวิชาภาษาจีนและวิชาสามัญศึกษาและจ้างครูใหญ่ที่เป็นมืออาชีพ หรือครูใหญ่ที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการค่อนข้างสูงและมีหัวหน้าครูสอนภาษาจีนที่มีความรู้ความสามารถ ทั้งด้านการบริหารโรงเรียนและบริหารการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างมีคุณภาพ จนต้องขยายระดับให้สูงขึ้น คือ ขยายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย มีนักเรียนสมัครเข้าเรียนจำนวนมากขึ้น ทำให้ต้องขยายอาคารเรียนอย่างมากมาย บางแห่งมีการติดต่อสัมพันธ์กับต่างประเทศในด้านการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน สามารถให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และสอบได้ที่ 1 ไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

2. โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนประเภทที่คุณภาพยังควรปรับปรุง คณะกรรมการโรงเรียน/ผู้บริหารโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญแก่การสอนภาษาจีน และไม่สนับสนุนการบริหารกิจการโรงเรียน ปล่อยให้ครูใหม่และหัวหน้าครูสอนภาษาจีนบริหารกิจการโรงเรียนตามลำพัง บางแห่งมีครูสอนภาษาจีนเพียงคนเดียวเท่านั้น อัตราส่วนจำนวนครูสอนภาษาจีนต่อจำนวนนักเรียนไม่สมดุลกัน

จึงทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนไม่มีคุณภาพ ไม่เป็นที่นิยมของผู้ปกครอง นักเรียนจึงลดลงเป็นจำนวนมาก

2. ครูสอนวิชาภาษาจีน

บุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ประกอบด้วย ครูใหญ่และครู ครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน มี 2 ประเภท คือ ครูสอนวิชาสามัญ ซึ่งมีหน้าที่สอนรายวิชาตามกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ และครูสอนวิชาภาษาจีน ซึ่งมีหน้าที่สอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. ครูสอนภาษาจีนดั้งเดิม ซึ่งเป็นชาวไทยเชื้อสายจีนหรือชาวไทยที่เล่าเรียนภาษาจีนตั้งแต่เยาว์วัย ครูสอนภาษาจีนเหล่านี้สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่วและสอบความรู้ภาษาจีนเทียบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับผู้ขอเป็นครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2526 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยต้องสอบวิชาภาษาจีนและสังคมศึกษาเป็นภาษาจีน จึงจะสามารถบรรจุเป็นครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนได้ ปัจจุบันมีครูสอนภาษาจีนประเภทนี้จำนวนหนึ่งได้ศึกษาต่อจนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

2. ครูสอนภาษาจีนชาวไทยรุ่นใหม่ เป็นครูสอนภาษาจีนที่มีอายุน้อย สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี มีความรู้ด้านวิธีการสอน แต่ความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนไม่เพียงพอจึงมีความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาจีนเพื่อใช้สอนนักเรียนให้สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารให้ได้ดี แต่ยังขาดแหล่งการเรียนรู้

3. ครูสอนภาษาจีนต่างประเทศ เนื่องจากภาษาจีนเป็นที่นิยมเรียนกันมากขึ้น โรงเรียนทั้งภาครัฐและเอกชนเปิดสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลาย ทำให้ความต้องการครูสอนภาษาจีนเพิ่มขึ้น ครูสอนภาษาจีนชาวไทยที่มีอยู่เดิมเริ่มมีอายุมากขึ้น ไม่มีที่ศึกษาต่อหรือไม่มีแหล่งการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อเพิ่มคุณวุฒิ จำนวนหนึ่งได้ลาออกจากการเป็นครูสอนภาษาจีนเพื่อประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือพักผ่อน ส่วนที่มีคุณวุฒิคือ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวิชาเอกภาษาจีน เป็นที่ต้องการของตลาดอย่างมาก ได้รับค่าตอบแทนที่สูงกว่าการเป็นครูสอนภาษาจีนหลายเท่าตัวหรือมีความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนยังไม่เพียงพอที่จะสอนเพราะเริ่มเรียนภาษาจีนระดับปริญญาตรีเพียง 4 ปี พื้นฐานความรู้ภาษาจีนไม่พอที่สอนภาษาจีน จึงเป็นผลให้โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนต้องปรับเปลี่ยนวิธีการใหม่ โดยผู้บริหารโรงเรียนจ้างครูสอนภาษาจีนต่างประเทศ จากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน หรือประเทศใกล้เคียงเข้ามาทำการสอนภาษาจีนในโรงเรียน แต่ก็มักจะประสบปัญหาด้านวัฒนธรรมสภาพความเป็นอยู่ สภาพภูมิศาสตร์ที่ต่างกัน รวมทั้งวิธีการสอนภาษาจีนที่แตกต่างกันเพราะประเทศไทยเรียนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ แต่ผู้สอนสอนภาษาจีนในฐานะเจ้าของภาษา จึงทำให้ผลการเรียนภาษาจีนดีขึ้นในระดับหนึ่ง แต่ภาพรวมยังไม่สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว สำหรับครูสอนภาษาจีนชาวไทยรุ่นใหม่สำเร็จปริญญาตรีเป็นผู้ที่มีอายุน้อย กระตือรือร้น มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล มีความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและ

ทักษะด้านภาษาจีนเพื่อใช้สอนนักเรียนให้สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารให้ได้ดี แต่ยังคงขาดแหล่งการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารการนิเทศ/ติดตามผล การกำกับดูแล การประชุมสัมมนา การอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนระหว่างปีการศึกษา 2541-2545 พบว่าในภาพรวมนักเรียนที่เรียนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนใช้ภาษาจีนสื่อสารได้ระดับหนึ่งเฉพาะคำสนทนาง่าย ๆ หรือพูดเป็นคำ ๆ เท่านั้น ๆ เนื่องจากมีปัญหาอุปสรรคดังนี้

1. ด้านบุคลากร

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน คือ คณะกรรมการโรงเรียน ซึ่งได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการบริหาร ของมูลนิธิ/สมาคม/ศิษย์เก่า จะเป็นนายก/รองนายก หรือกรรมการการศึกษาที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ลงนามแทน แต่การบริหารจัดการที่แท้จริงบุคคลเหล่านี้ไม่มีเวลาที่จะบริหารจัดการ เนื่องจากเป็นนักธุรกิจหรือบุคคลที่ประสบความสำเร็จของชุมชน จึงไม่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารการศึกษา และมีวาระการดำรงตำแหน่งประมาณ 2 ปี นโยบายการบริหารงานไม่มีความต่อเนื่องและยั่งยืน และมีได้ส่งเสริมสนับสนุนและกำกับดูแลการบริหารโรงเรียนให้เป็นไปตามนโยบาย โดยเฉพาะด้านบริหารจัดการยังไม่เป็นมืออาชีพและเป็นระบบอย่างแท้จริง บางแห่งมีคณะกรรมการโรงเรียนหลายชุด นอกจากคณะกรรมการมูลนิธิ/สมาคม/ศิษย์เก่า ยังมีคณะกรรมการโรงเรียนที่มีอำนาจและบทบาทในการบริหารโรงเรียนอีกต่างหาก

1.1.2 ผู้จัดการ-ครูใหญ่ เป็นผู้บริหารโรงเรียนที่มีความสำคัญอย่างมากส่วนหนึ่งจะเป็นครูสอนวิชาสามัญที่สอนอยู่เดิม และมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านวิชาการจนเป็นที่ไว้วางใจของคณะกรรมการโรงเรียนอีกส่วนหนึ่งเป็นข้าราชการเกษียณหรือ ข้าราชการบำนาญจากโรงเรียนรัฐบาล ที่คณะกรรมการโรงเรียนเห็นว่ามีความรู้ที่พัฒนาคุณภาพของโรงเรียนได้ แต่ในความเป็นจริงบุคคลเหล่านี้บางคนยังทำหน้าที่ไม่เต็มศักยภาพ โดยเฉพาะการบริหารทางด้านวิชาการ หรือทำหน้าที่ทางด้านงานธุรการมากกว่างานทางด้านวิชาการ ไม่เป็นมืออาชีพด้านวิชาการ หรือความเป็นผู้นำด้านวิชาการยังมีไม่เพียงพอ

1.1.3 หัวหน้าครูสอนภาษาจีน เป็นตำแหน่งบริหารพิเศษที่แตกต่างจากโรงเรียนทั่วไป เป็นครูสอนภาษาจีนที่มีความสามารถ และประสบการณ์อย่างดี เป็นที่ไว้วางใจของคณะกรรมการโรงเรียน และมอบหน้าที่ให้กำกับดูแลแทน โดยเฉพาะด้านการบริหารการเงิน บางคนทำหน้าที่บริหารงานทั่วไป หรืองานทางด้านความสัมพันธ์กับชุมชนจนละเลยหน้าที่ด้านการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียน

2. ครู

ครูสอนภาษาจีน เนื่องจากความสำเร็จของความมั่นคงของชาติของรัฐบาลไทย ทำให้ การพัฒนาบุคลากรด้านภาษาจีนหยุดชะงักไป 20-30 ปี จึงทำให้ครูสอนภาษาจีนส่วนมาก เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนอย่างดี แต่ความรู้ด้านวิชาชีพครูด้านวิธีการสอนไม่ได้รับการพัฒนา ส่วนครูรุ่นใหม่ที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี มีความรู้ด้านวิธีการสอน แต่ความรู้ ความสามารถด้านภาษาจีนไม่เพียงพอที่จะสอนนักเรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนสื่อสาร ได้คล่องแคล่ว

จากปัญหาอุปสรรคดังกล่าว ที่ทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารได้ในระดับ หนึ่งเท่านั้น ในปี พ.ศ. 2546 กระทรวงศึกษาธิการจึงเห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนร่วมกับสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (HANBAN) ดำเนินการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน โดยสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน นานาชาติได้ส่งครูสอนภาษาจีนที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมาสอนในโรงเรียนเอกชน ทั่วประเทศและสนับสนุนงบประมาณบางส่วนให้ครูอาสาสมัครจีนดังกล่าว ซึ่งครูอาสาสมัครจีนใน แต่ละรุ่นจะสอนในโรงเรียนเอกชนได้ไม่เกิน 3 ปี รวมทั้งการสร้างเครือข่ายการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อดูแลครูอาสาสมัครจีน และแนะแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ตลอดจนนโยบายการสร้าง ครูสอนภาษาจีนทดแทนครูอาสาสมัครจีนโดยการคัดเลือกครูชาวไทยสอนภาษาจีนในโรงเรียน เอกชนหรือผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาจีนหรือผู้ที่มีความรู้ภาษาจีนระดับ 4 ไปอบรมภาษาจีน ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นเวลา 1 ปี เพื่อกลับมาสอนภาษาจีนในโรงเรียน เอกชนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และเป็นการสร้างครูสอนภาษาจีนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนต่อไป (สิริธร เบญจางคประเสริฐ: 2555)

สิริยา เวียงนนท์ (2551: 12-14) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการศึกษาของ โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ด้านวิชาการ สภาพปัญหาสำคัญที่พบคือ บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจใน เรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนประกอบกับบุคลากรมีน้อยแต่มีภารกิจมากเกินไป ทำให้ ต้องทำงานหลายหน้าที่ที่ไม่มีเวลาที่จะทุ่มเทให้กับงานวิชาการ

2. ด้านบริหารงบประมาณ สภาพปัญหาที่สำคัญที่พบคือ นักเรียนมีน้อยการได้รับ เงินค่าธรรมเนียมนการเรียนย่อมน้อยตามไปด้วย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องหาแหล่งเงินทุน ภายนอก มาสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณและจะต้องมีการจัดทำงบประมาณอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะผู้บริหารจะต้องเป็นมืออาชีพสามารถสร้างความศรัทธาให้เกิดแก่ชุมชนได้ ต้องเป็นนัก ประสานชุมชนที่เก่ง นอกจากนี้บุคลากรภายในโรงเรียนก็ต้องเก่งด้วยและจะต้องร่วมแรงร่วมใจกัน หาเงินทุนหรืองบประมาณมาใช้ในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

3. ด้านบริหารงานบุคคล สภาพปัญหาสำคัญที่พบคือ บุคลากรมีภารกิจของงาน มากต้องรับผิดชอบการสอนเต็มที ทำให้มีเวลาน้อย โรงเรียนโดยเฉพาะผู้บริหารจะต้องส่งเสริมให้ครู

มีความรู้เพิ่มขึ้นโดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถมาให้คำแนะนำ ให้ความรู้ หรือส่งอบรม
 ดูงานเพิ่มเติม มีการเฉลี่ยงานให้เหมาะสม ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีความสามัคคี มีการสร้าง
 ทีมงานและทำงานเป็นทีม สร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานที่ทำผลงานทางวิชาการและจัดทำ
 วิจัย เพื่อเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งถ้าไม่ส่งเสริมอาจเป็นผลให้บุคลากรไม่ได้รับการพัฒนา
 ทางวิชาการ ทำให้ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน

4. ด้านบริหารงานทั่วไป สภาพปัญหาสำคัญที่พบคือ ระบบงานธุรการยังมีความ
 ยุ่งยากซับซ้อน ผู้บริหารควรเปลี่ยนระบบงานธุรการเพื่อขจัดปัญหาความซับซ้อนโดยการจัดทำ
 ฐานข้อมูลเกี่ยวกับงานธุรการให้เป็นระบบและเกิดประสิทธิภาพให้เบ็ดเสร็จเพียงจุดเดียว ส่วนการ
 ประสานความร่วมมือเปิดโอกาสให้ชุมชนและหน่วยงานอื่นระดมทรัพยากรเพื่อการพัฒนาการศึกษา
 ทำได้ยากเพราะโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตชุมชนที่มีการ
 แข่งขันกันสูง ผู้ปกครองประกอบอาชีพเพื่อการพอกินเป็นส่วนใหญ่ ผู้บริหารโรงเรียนควรมี
 การประชุมผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์ในการระดมทุนในหลาย ๆ วิธี โดยเน้น
 การระดมทุนจากภายนอกชุมชน เช่น ระดมจากคณะกรรมการสมาคม หรือมูลนิธิต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียง
 และผู้บริหารควรจัดระบบประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ มีการจัดทำเอกสารรายงานความก้าวหน้า
 ด้านคุณภาพการศึกษาให้ผู้ปกครองและสาธารณชนทราบเพื่อสร้างเครือข่ายพร้อมเปิดโอกาสให้แสดง
 ความคิดเห็นตอบกลับมาในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนต่อไป

นอกจากนี้ จินตนา ภูธรานุสรณ์ (2552: 35-36) ยังได้ศึกษาปัญหาการจัดการเรียน
 การสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
 เอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ปัญหาด้านคุณลักษณะของครูภาษาจีน ปัญหาที่ครูพบมากคือ ปัญหาเกี่ยวกับ
 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่วนปัญหาเกี่ยวกับความรัก ความเมตตาต่อศิษย์ เอาใจใส่ เด็กทุกคน ดูแล
 และ ปกครองนักเรียนให้มีความประพฤติดีพบน้อย

2. ปัญหาด้านการวิเคราะห์หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ปัญหาที่ครูพบ
 มากคือ ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจหลักสูตรภาษาจีนแม่บทที่ได้มาตรฐานจากแนวทางการพัฒนา
 หลักสูตร แต่ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนของแนวการสอนภาษา
 เพื่อการสื่อสารพบได้น้อย

3. ปัญหาด้านบทบาทของครู ปัญหาที่ครูพบมากคือ ปัญหาการวางแผนจัด
 กิจกรรม การเรียนรู้โดยออกแบบ กิจกรรมที่เน้นนักเรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่
 กำหนดไว้ แต่ปัญหาเกี่ยวกับการเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษา ให้ คำตอบเมื่อนักเรียน
 ต้องการ ความช่วยเหลือพบได้น้อย

4. ปัญหาด้านบทบาทนักเรียน นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการวางแผน
 การเรียนรู้ของชั้นเรียน แต่ปัญหาการร่วมทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม รู้จักทดลองหา
 คำตอบด้วยตนเอง จับคู่หรือเป็นกลุ่มพบได้น้อย

5. ปัญหาด้านการใช้สื่อในการเรียนรู้ ปัญหาที่ครูพบมากคือ ปัญหาโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ วีดิทัศน์และอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม แต่ปัญหาในการเรียนรู้การใช้สื่อ อุปกรณ์และการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับชั้นและวิชาพบได้น้อย

6. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ปัญหาครูพบมากคือปัญหาการใช้วิธีการประเมินที่สอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมหลักที่กำหนดไว้ให้นักเรียนปฏิบัติ เช่น แบบสังเกต การอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียนสื่อความ แบบสัมภาษณ์แบบทดสอบและแฟ้มสะสมงาน แต่ปัญหาการตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในขณะสอนพบได้น้อย

ส่วนแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน คือ ส่งเสริมให้ครูวัดผลอย่างหลากหลาย สร้างความตระหนักเพื่อให้ครูเกิดความรักความศรัทธาในอาชีพครู ดูแลเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักภาระหน้าที่ ขยันเรียนและทำการบ้านทั้งหมด กระทรวงศึกษาธิการควรจัดหลักสูตรแกนกลางที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนพร้อมจัดทำคู่มือ ครูควรใช้สื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจนักเรียนและต้องสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่น่าเบื่อ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอ อัสวโรจนกุลชัย (2553: 23-25) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้ของครู แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ การแสวงหาสารสนเทศ สุขภาพจิตครูและโครงสร้างองค์การมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในทางตรง ส่วนการรับรู้ความสามารถของตน ความร่วมมือของครูและความรู้ของครูมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในทางอ้อม

3. การบริหารกิจการโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

การบริหารกิจการโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ พบว่าปัจจุบันโรงเรียนจีนหรือโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนจะแต่งตั้งคณะบุคคลขึ้นมาเพื่อช่วยกันบริหารกิจการโรงเรียนเรียกว่า “คณะกรรมการโรงเรียน” และโรงเรียนส่วนมากก็โอนให้แก่องค์กรทางการกุศลต่างๆ เช่น มูลนิธิ เพื่อการกุศล สมาคมศิษย์เก่า เป็นต้น ดังตาราง 1

ตาราง 1 รายชื่อมูลนิธิ/สมาคมที่ให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่โรงเรียนจีน

ที่	โรงเรียน	ชื่อมูลนิธิ/สมาคมที่ให้การสนับสนุน	หมายเหตุ
1	คลองเตยวิทยา	มูลนิธิเทพประทานและสมาคมศิษย์เก่า	วัตถุประสงค์ของมูลนิธิ
2	ชินหยกฮ้างงฮัก	มูลนิธิหิมะทองคำ	และสมาคมเพื่อให้มีการ
3	พระโขนงวิทยา	มูลนิธิพระโขนงกุศลสัมพันธ์	สืบทอดภาษาจีนที่
4	สิงฟ้า	มูลนิธิโรงเรียนสิงฟ้าส่งเสริมการศึกษา	ภาษาของบรรพบุรุษ
5	ปัญญาวิทยา	มูลนิธิเพื่อการศึกษาโรงเรียนปัญญาวิทยา	และดำเนินการ
6	ชินไต้ทัง	มูลนิธิบางซื่อปทุมท้าวทองสงเคราะห์	ด้านสาธารณกุศล
7	ราชวัตรวิทยา	มูลนิธิศิษย์เก่าโรงเรียน ราชวัตรวิทยาส่งเสริมการศึกษา	
8	กงจีจั้งซัน	มูลนิธิกรุงธนประชานุสรณ์	
9	พร้อมมิตรวิทยา	มูลนิธิพร้อมมิตร	
10	กว้างเจ้า	สมาคมกวางฮิวแห่งประเทศไทย	
11	คริสต์ธรรมวิทยา	มูลนิธิแห่งคริสตจักรสะพานเหลือง	
12	ยูหมินพัฒนา	สมาคมไหหน่าแห่งประเทศไทย	
13	ประสาทวุฒิ	สมาคมฮกเกี้ยนแห่งประเทศไทย	
14	ผดุงกิจวิทยา	สมาคมนักเรียนเก่าผดุงกิจวิทยา	
15	โกศลวิทยา	สมาคมแต้จิ๋วแห่งประเทศไทย	
16	ตรีวิทยา	มูลนิธิสุชาติ	
17	จันเตอะ	สมาคมฮากกาแห่งประเทศไทย	
18	ชาญเวทย์ศึกษา	-	
19	ผยอง	สมาคมแต้จิ๋วแห่งประเทศไทย	
20	หนองจอกกงลิบฮัวเคียว	มูลนิธิโรงเรียนหนองจอกกงลิบฮัวเคียว	
21	จันทรวิชา	มูลนิธิโรงเรียนจันทรวิชา	

หมายเหตุ จากรายชื่อโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มงานโรงเรียน
นโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (นาถฤดี มีทองคำ: 2556)

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
พบว่าม็องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนสามารถบริหารจัดการโรงเรียนให้บรรลุตาม
เป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

3.1 การบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรเป็นการนำการบริหารงานมาประยุกต์ใช้เพื่อให้การทำงานบรรลุ
วัตถุประสงค์ ช่วยให้การบริหารหลักสูตรสะดวกและรวดเร็วขึ้นผู้บริหารสามารถนำเทคนิคต่าง ๆ
มาใช้ในการปรับปรุงการทำงานให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของงานการบริหาร

หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรสถานศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพหรือไม่ ขึ้นอยู่กับปัจจัยการบริหารหลักสูตรอย่างเป็นระบบ (ชัชชัย ชัยจิรฉายากุล; และ คนอื่น ๆ. 2545: 27) บทบาทสำคัญประการหนึ่งของสถานศึกษาคือ สถานศึกษาต้องสร้างหลักสูตรของตนเองที่เรียกว่าหลักสูตรสถานศึกษา ทำให้ผู้บริหารและครูต้องทำหน้าที่เป็นผู้พัฒนาหลักสูตร ซึ่งหมายถึงการสร้าง การใช้ และปรับปรุงหลักสูตร นอกเหนือจากหน้าที่ในการสอนเมื่อสถานศึกษาสร้างหลักสูตรแล้วในขั้นต่อไปเป็นการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งต้องมีการบริหารหลักสูตร เพื่อการใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ. 2545: 7) งานบริหารหลักสูตร มีกิจกรรมที่สำคัญได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดตารางสอน การจัดทำแผนการสอน การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การนิเทศและติดตามประเมินผล การใช้หลักสูตร การประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชน (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงศ์. 2539: 156-157)

กรมวิชาการ (2539: 9) กล่าวว่าการบริหารหลักสูตรผู้บริหารจะต้องเข้าใจหลักสูตรและส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจตรงกัน กระตุ้นให้ครู ทำแผนการสอน คู่มือครู สนับสนุนให้มีการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอน เน้นการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นคุณภาพความรู้ความสามารถที่มีต่อเด็กเป็นเป้าหมาย มีระบบติดตามผลการปฏิบัติ ตรวจสอบ และนำแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรค และมีการนิเทศภายในเพื่อปรับปรุงแก้ไขปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

ชูศรี สุวรรณโชติ (2542: 226-229) ได้กล่าวถึง งานการบริหารและบริการหลักสูตรไว้ว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ประกอบด้วยบุคคล 5 กลุ่ม คือ นักวิชาการและนักพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าหมวดวิชาหรือหัวหน้าสายวิชา ครูผู้สอนและบุคลากรอื่น โดยบทบาทหน้าที่ของบุคคล 5 กลุ่มนี้มีความแตกต่างกัน คือ นักวิชาการและนักพัฒนาหลักสูตรเป็นผู้ใช้หลักสูตรทางอ้อม คือ ทำหน้าที่ฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้บริหาร ศึกษาวิเคราะห์หัวหน้าหน่วยงานย่อยในโรงเรียนและครู ทำหน้าที่นิเทศและตามผลการใช้หลักสูตรในสถานศึกษา และมีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักสูตร รวมทั้งการบริการเกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ และวัสดุหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อการใช้หลักสูตรในสถานศึกษา จึงต้องมีความเข้าใจสามารถให้ความรู้แก่ครูผู้สอนและถือเป็นหน้าที่ในการจัดวัสดุหลักสูตร สื่อ พร้อมกับการติดตามประเมินผลประสานงานด้านหลักสูตรที่นำไปใช้ ส่วนของหัวหน้าฝ่าย หัวหน้าหมวดวิชาหรือหัวหน้าสายวิชา บุคคลกลุ่มนี้มีความใกล้ชิดกับหลักสูตรที่ใช้ในสถานศึกษามากขึ้น ต้องทำการศึกษาหลักสูตรในแต่ละหมวดวิชา พัฒนาครูในหมวดวิชานั้น ๆ กำกับดูแลให้ครูใช้หลักสูตรตามที่กำหนด วางแผนและจัดทำแผนการเรียน จัดหาสื่อและวัสดุหลักสูตร ในส่วนของครูผู้สอน ถือว่าเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่จะนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลสูงสุด ครูจึงต้องรับการจัดเตรียมให้พร้อมเพื่อการใช้หลักสูตรได้อย่างบรรลุเป้าหมายสูงสุด และบุคลากรอื่น ๆ หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียน วิทยากร

ประจำท้องถิ่นและภูมิภาคท้องถิ่น ก็มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำหลักสูตรไปใช้ในมุมมองของงานบริหารและบริการหลักสูตร

รุจිර์ ภู่อาระ (2545: 154-159) ได้กล่าวถึง การบริหารหลักสูตรในด้านการบริหารงานวิชาการ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดการหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ อย่างมีประสิทธิภาพโดยการใช้หลักสูตรวางแผนดำเนินการอย่างมีการส่งเสริมของทุกกลุ่มทุกคน ในด้านการบริหารงานวิชาการ โดยประการแรก ต้องจัดชั้นเรียนหรือการจัดกลุ่มผู้เรียน โดยจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นชั้น จัดกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถและจัดกลุ่มผู้เรียนตามความสนใจ ประการที่สอง การจัดครูเข้าสอน อาจแบ่งได้เป็นการจัดครูประจำชั้น การจัดครูแนะแนว การจัดครูประจำกลุ่มสาระ การเรียนรู้และการจัดครูสอนเป็นคณะ ฉะนั้นการบริหารงานหลักสูตรที่ใช้ในสถานศึกษาต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของกลุ่มผู้เรียนและครูผู้สอนที่สอดคล้องกับจำนวนคุณภาพและปริมาณของตัวหลักสูตร ที่มีสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ตามที่ได้ดำเนินการวางแผนการทำหลักสูตรตั้งแต่เริ่มแรก

ความหมายของการบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรมีลักษณะงานคล้ายกับการบริหารงานลักษณะอื่นๆในสถานศึกษา แต่อาจแตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์ วิธีการและการประเมินผล การบริหารหลักสูตรมีนักวิชาการ ได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

สำนักพัฒนาการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมเขตการศึกษา 6 (2546: 18) กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรว่าหมายถึง การบริหารงานด้านวิชาการและการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการเตรียมการหลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงสุด

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543: 43) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรหมายถึง การบริหารงาน การใช้หลักสูตร แบ่งเป็น การเตรียมการ การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร และการประเมินผล การเรียนการสอนตามหลักสูตร

สันต์ ธรรมบำรุง (2527: 157) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรเป็นการบริหารงานด้านวิชาการ และนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งเปรียบเสมือนการบริหารกิจการทุกชนิดในโรงเรียน เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด

กรมสามัญศึกษา (2527: 137) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรคือ การที่ผู้บริหารโรงเรียน ทำความเข้าใจโดยละเอียดในหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง และเกณฑ์การจบหลักสูตร พร้อมทั้งหา ลู่ทางที่จะระดมทรัพยากรต่างๆ มาใช้ในการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามจุดหมายที่กำหนดไว้

สุริรัตน์ คำฝอย (2549: 30) ได้ให้ความหมายของการดำเนินการบริหารหลักสูตรไว้ว่า สถานศึกษามีการกำหนดแผนปฏิบัติการและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ มีการกำหนดแนวทางการบริหารงานวิชาการและการบริหารงานทั่วไปเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ เช่น มีการจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบ มีการประเมินคุณภาพโดยองค์กรภายนอกและมีการรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นประจำ

กระบวนการการบริหารหลักสูตรได้นำกระบวนการการบริหารงานมาประยุกต์ใช้เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ กระบวนการบริหารงานมีประโยชน์ต่อการทำงาน ดังนี้ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2550: 426)

1. ช่วยให้การบริหารหลักสูตรสะดวกรวดเร็วขึ้น เพราะมองเห็นงาน ปัญหาของความซ้ำซ้อน และสามารถมอบหมายงานได้ถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการปรับปรุงการทำงาน ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของงาน
3. ช่วยให้สถานศึกษาได้ขยายเติบโตและก้าวหน้า มองเห็นปัญหา ทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามที่วางไว้
4. ช่วยส่งเสริมตัวบุคคลในการทำงาน การจัดหน่วยงาน การบริหารงานได้เหมาะกับบุคคล เพื่อให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ
5. ช่วยให้ผู้บริหารได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นให้บุคคลในองค์กรทำงานอย่างมีอิสระ และมีความคิดริเริ่ม
6. ช่วยในการจัดหมวดหมู่ของงาน ให้เป็นไปตามความเหมาะสมและรวดเร็ว
7. ช่วยให้มีการประเมินผลและติดตามผลการปฏิบัติงาน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับหลักสูตร ไว้ในมาตรา 27 ระบุว่า ให้คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลาง ดังนั้น โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางกำกับ ควบคุม และวางแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียนอย่างเป็นระบบ โดยสาระสำคัญตามหลักสูตรแกนกลาง สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และต้องจัดทำรายละเอียดเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 13) สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2542: 7) ได้กำหนดเกณฑ์คุณภาพด้านหลักสูตร ไว้ในบัญชีที่ 2 เกณฑ์ (1) ศึกษาและพัฒนาหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ท้องถิ่น และผู้เรียน ภารกิจของผู้บริหารที่สำคัญอีกด้านหนึ่ง คือ การบริหารหลักสูตรผู้บริหารมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตร โดยร่วมวิสัยทัศน์และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

ตลอดจนสาระของหลักสูตรทุกช่วงชั้นสร้างความร่วมมือและประสานกับบุคลากรทุกฝ่ายในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา จัดให้มีข้อมูลสารสนเทศ และมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของสถานศึกษา สนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ สนับสนุนให้บุคลากรทุกฝ่ายของสถานศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ พัฒนาและส่งเสริมให้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ นิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตรโดยจัดให้มีระบบนิเทศภายในอย่างมีระบบ กำกับ ติดตาม ให้มีการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และนำผลจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาและส่งต่อผู้เรียนกำกับ ติดตาม ให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาสาระของหลักสูตรของสถานศึกษา ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

(บรรพต สุวรรณประเสริฐ. 2544: 48)

จากข้อความข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง การวางแผน การอำนวยการ การประสานงาน การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดสรรทรัพยากร และ การติดตามประเมินผลในการนำหลักสูตรไปใช้

3.2 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนให้ไปทำตามหลักสูตรสถานศึกษาต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น ควรใช้รูปแบบ/วิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้คุณธรรม ทั้งนี้ ต้องนำกระบวนการจัดการ กระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมกระบวนการคิด และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปสอดแทรกในการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื้อหาและการบูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวมยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (กรมวิชาการ. 2545: 34)

การจัดการเรียนรู้เป็นภารกิจหลักของผู้บริหาร ดังนั้นผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน จัดโปรแกรมการศึกษา โดยมุ่งที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นหลักให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งตรงตามจุดมุ่งหมายการศึกษาที่ต้องเน้นไปที่ตัวเด็กซึ่งเป็นผลผลิตของโรงเรียน และจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและศรัทธาของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียน หากโรงเรียนมีงานวิชาการก้าวหน้าโรงเรียนก็จะมีชื่อเสียงเป็นที่นิยมและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้แนวคิดเรื่องการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

ไพบุลย์ แจ่มพงษ์ (2541: 38) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนว่า ต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียน ร่วมประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง บทเรียนต้องท้าทายปัญญา คำถามต่าง ๆ ต้องพัฒนาทักษะความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ให้โอกาสผู้เรียนได้แสดงออกอย่างอิสระ

ใช้แหล่งความรู้ที่เหมาะสม และใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ สอดคล้องกับ บุญเรือน ศรีทรัพย์ (2542: 103) ได้สรุปแนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศหลายท่านเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพว่า การเรียนการสอนต้องทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ เป็นประการแรก โดยครูผู้สอนต้องนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ได้รับการรวบรวมอย่างเป็นระบบ จัดทำบันทึกการเปลี่ยนแปลงเรื่องที่ทันสมัย ใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่ายและมีความชัดเจนมีการนำเสนอตัวอย่างและภาพที่มีสีสันประกอบ มีการทบทวนกฎเกณฑ์ที่สำคัญเสมอ ๆ เนื้อหาของบทเรียนจะต้องง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมของนักเรียน และสามารถหาสื่อประกอบการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียนได้ง่าย เช่นเดียวกับ วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542: 4) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถ และความต้องการของตนเอง และได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

การจัดการเรียนการสอนให้เป็นอย่างไปอย่างได้ผล มีหลักการดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ควรเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา ผู้เรียนจึงควรมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน 2) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากแหล่งต่าง ๆ กัน มิใช่จากแหล่งใดแหล่งหนึ่งเพียงอย่างเดียว ประสบการณ์ความรู้สึกรักนึกคิดของแต่ละบุคคลถือว่าเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญ 3) การเรียนรู้ที่ดีจะต้องเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง จึงจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำและสามารถใช้การเรียนรู้นั้นให้เป็นประโยชน์ การเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นการค้นพบด้วยตนเอง มีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งและจดจำได้ดี 4) การเรียนรู้กระบวนการมีความสำคัญหากผู้เรียนเข้าใจ และมีทักษะในเรื่องกระบวนการเรียนรู้แล้ว จะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และคำตอบต่าง ๆ ที่ตนต้องการ 5) การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียนคือ การเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (วัฒนาพร ระวังทุกข์. 2542: 7)

มารศรี สุธานี (2540: 50-51) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของผู้บริหารโรงเรียนที่จะเป็นผู้นำทางวิชาการได้ ควรมีพฤติกรรมที่แสดงความสามารถในการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางวิชาการของโรงเรียน
2. เน้นความสำคัญของการเรียนการสอน
3. ส่งเสริมให้มีการนิเทศครูเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอน
4. จัดให้ครูได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงวิชาการ
5. จัดหาทรัพยากรเพื่อใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ
6. ติดตามก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
7. ประสานงานกับคณะครูเกี่ยวกับโครงการทางวิชาการ

8. ประเมินผลโครงการทางวิชาการของโรงเรียน

ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ (2542: 130) ได้อธิบายถึง หลักการสำคัญของการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีดังนี้ 1) กิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้ ค้นพบหรือสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง 2) กิจกรรมการสอนที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม และเกิดการเรียนรู้ขึ้น 3) เนื้อหาที่สอน เรื่องที่สอน กิจกรรมที่จัด เป็นสิ่งที่อยู่ในความสนใจของ ผู้เรียน สอดคล้องกับความต้องการเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 4) กิจกรรมที่จัดมีความสำคัญ มีประโยชน์ต่อผู้เรียน เรียนแล้วนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 5) กิจกรรมการเรียนการสอนนั้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดคุย แลกเปลี่ยนแบ่งงานกันทำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการปฏิรูปการศึกษา โดยมุ่งให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลักเพื่อ เป็นการเตรียมการรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในด้านเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจและ การเมือง ทั้งนี้ได้ให้ความสำคัญสูงสุดในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและรู้จักแสวงหาความรู้ได้อย่าง ต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้เขียนจึงเสนอแนวคิดลักษณะและรูปแบบตลอดจนบทบาทของผู้จัดกิจกรรมการ เรียนการสอน/การเรียนรู้ และในมาตรา 24 ได้กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการดังต่อไปนี้ (สุวิทย์ มูลคำ; และอรทัย มูลคำ. 2544: 135-136)

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วน สมดุลกัน รวมทั้งการปลูกฝังคุณค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และ อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียน การสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ
6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

จากข้อความข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึงการ ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนที่เกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน สังเกตการณ์สอน

การจัดตารางสอนการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน สนับสนุนให้ครูจัดแผนพัฒนาผู้เรียน ใช้สื่อประกอบ การสอน ดูแลให้ครูสอนตามแผนและบันทึกการสอน ตลอดจนการสอนซ่อมเสริม เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน

3.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาโดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร (นัยนา ตันติวิสุทธิ. 2546: 8-9; อ้างอิงจาก ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2544: 2) ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการในโรงเรียนนั้น ผู้บริหารโรงเรียนต้องรับผิดชอบเป็นผู้นำทางให้แก่ครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียนคือการให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้นำในด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นให้คำแนะนำและประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ (นัยนา ตันติวิสุทธิ. 2546: 8-9; อ้างอิงจาก ภิญญา สาร. 2526: 695) ได้มีนักวิชาการ นักการศึกษาให้ความหมายของการจัดการส่งเสริมวิชาการไว้ ดังนี้

การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจการเกี่ยวกับการพัฒนา ส่งเสริมการเรียนการสอนแบบต่างๆ การจัดสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร การพัฒนาครูทางด้านวิชาการ

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527: 94) กล่าวว่า กิจกรรมที่เสริมการเรียนการสอนของโรงเรียน เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการของโรงเรียน เช่นเดียวกับกมล

ศิริบรรณ (2539: 78) กล่าวว่า งานส่งเสริมการสอนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีส่วนร่วมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ส่วนเชาวลิต จงมี (2548: 21) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานการจัดกิจกรรมทุกอย่างเพื่อเป็นการส่งเสริมหรือเพื่อพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดจนด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของโรงเรียนให้ เป็นไปด้วยดีและได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งงานเหล่านี้จะรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย อาทิเช่น ผู้บริหาร ครู นักเรียน และบุคลากรอื่นๆ เป็นต้น นอกจากนี้กมล ภูประเสริฐ (2544: 6) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา หมายถึงการบริหารงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามที่คาดหวังนั้น ประกอบด้วยงานหลาย ๆ ด้านซึ่งได้แก่ งานเกี่ยวกับหลักสูตรซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ประกอบกับแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา สถานศึกษาจะต้องนำหลักสูตรแกนกลางมาจัดทำเป็นหลักสูตร สถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและพัฒนาในส่วนของความเป็นท้องถิ่นให้ปรากฏอยู่ในหลักสูตรของสถานศึกษาด้วย นอกจากนี้งานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญ ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการลงมือ

ปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองในขณะเดียวกันกระบวนการวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนสถานศึกษาจะต้องใช้วิธีการวัดประเมินผลที่หลากหลายตามสภาพจริงมากยิ่งขึ้น ประเทือง สังข์นาถ (2545: 11) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติงานของผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาบุคคลให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด นั่นคือ การปรับปรุงการเรียนการสอนของนักเรียนเพื่อให้เป็นคนดีมีคุณภาพต่อไป ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 2) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ ถ้ามองในด้านกระบวนการดำเนินงานแล้ว หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน และหากมองการบริหารงานวิชาการในด้านงานของสถานศึกษา งานบริหารงานวิชาการ ได้แก่ งานการควบคุมดูแลหลักสูตรการสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือครู การจัดชั้นเรียนการจัดครูเข้าสอนการปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษา การเผยแพร่รายงานวิชาการการวัดผลการศึกษา การศึกษาวิจัย การประเมินมาตรฐานสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา ชุติกานุญณ์ ดวงไข (2540: 128) พบว่าโรงเรียนประถมศึกษาได้รับงบประมาณที่จัดสรรให้มีจำนวนจำกัด

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อเป็นการเสริมสร้างนักเรียนให้มีนิสัยรักหมู่คณะเกิดความรู้สึกเป็นหมู่พวก รู้จักทำงานร่วมกันเป็นการพัฒนาอารมณ์และสังคมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน

นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งที่ทำให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีผู้ให้ความสนใจในด้านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ดังนี้

กรมสามัญศึกษา (2535: 326) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมทางการศึกษาว่า หมายถึง ความคิดและการกระทำใหม่ๆ ทางด้านการศึกษา ซึ่งอยู่ในระยะที่กำลังทดลองและปรับปรุงอยู่เพื่อหาแนวทางนำมาใช้ให้ได้ผลเต็มที่ เมื่อสามารถนำมาใช้ได้อย่างเต็มที่และแพร่หลายแล้ว สิ่งนั้นก็ไม่ได้ถือว่าเป็นนวัตกรรมต่อไป

กรมสามัญศึกษา (2535: 326) ได้กล่าวว่า นวัตกรรมทางการเรียนการสอนคือ การกระทำสิ่งใหม่ นำมาใช้ในการเรียนการสอนแล้วได้ผลดีกว่าวิธีเก่า อาจจะเป็นสิ่งใหม่ๆ หรือคิดวิธีการกระบวนการใหม่ นำมาใช้ในการเรียนการสอนแล้วได้ผลดีกว่าวิธีเก่า อาจจะเป็นสิ่งใหม่ๆ หรือคิดวิธีการกระบวนการใหม่ แล้วนำมาจัดการเรียนการสอน ทำให้มีการปรับปรุงพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น หรือการนำผลงานวิธีใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่ผู้คิดไว้มีการศึกษาวิจัย และเป็นที่ยอมรับ นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และได้ผลดีกว่าวิธีเก่า

กิดานันท์ มลิทอง (2540: 246) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การนำนวัตกรรมมาใช้ในวงการศึกษา เรียกว่า นวัตกรรมการศึกษา (Educational Innovation) หมายถึง นวัตกรรมที่จะช่วยในการศึกษา และการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพผลสูงกว่าเดิม เกิดแรงจูงใจในการเรียนด้วยนวัตกรรมเหล่านั้น และประหยัดเวลาในการเรียนได้อีกด้วย

กรมสามัญศึกษา (2535: 31) กล่าวว่า เทคโนโลยีทางการศึกษา (Educational Technology) หมายถึง การนำความรู้ที่เป็นเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ นำมาใช้ในการจัดการศึกษาอย่างมีระบบเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนางานด้านการจัดการศึกษา ทั้งด้านการบริหาร และการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นได้ประสิทธิภาพสูงขึ้น

กรมสามัญศึกษา (2535: 332) กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีไปใช้ในการเรียนการสอนคือ การรู้จักเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ร่วมกันอย่างมีระบบวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูอาจารย์ผู้สอนสามารถไปใช้เป็นเทคโนโลยีทางการสอนได้ ดังนี้

1. วัสดุ ได้แก่ สิ่งพิมพ์ ภาพชุด แผนภูมิ สไลด์ फिल्मภาพยนตร์ ชุดการสอน เป็นต้น
2. อุปกรณ์ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ
  - 2.1 อุปกรณ์ประเภทเครื่องเสียง เช่น เครื่องขยายเสียง เครื่องบันทึกเสียง เครื่องรับวิทยุ เป็นต้น
  - 2.2 อุปกรณ์ประเภทเครื่องฉาย เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เป็นต้น
  - 2.3 อุปกรณ์ที่ไม่เกี่ยวกับการให้เสียงหรือให้ภาพ เช่น เครื่องมือทดลองทางคณิตศาสตร์ ได้แก่ เครื่องชั่งตวงวัด ไม้บรรทัดและเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เช่น ถ้วยแก้ว หลอดแก้วทดลอง เป็นต้น
3. วิธีการ ได้แก่ การสาธิต การแสดงบทบาทสมมุติ การแสดงละครและหุ่น การศึกษา นอกสถานที่ การจัดนิทรรศการ เป็นต้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535: 249) เสนอแนวทางเลือกใช้สื่อการสอน ครูอาจารย์ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสม โดยต้องคำนึงถึง

1. ลักษณะวิชาที่สอน จะใช้สื่อการสอนชนิดใด จึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น
2. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ การเลือกให้เหมาะสมกับอายุ ระดับสติปัญญา ระดับชั้นเรียน จำนวนผู้เรียน เวลา และลักษณะของห้องเรียน
3. การเลือกใช้สื่อการสอนในห้องเรียน ที่ผู้เรียนมีบทบาททางการเรียนการสอน มีกิจกรรมการเรียนรู้ และสามารถปรับปรุงระสปรการนี้ใหม่ๆ ด้วยตนเอง ผู้สอนจะต้องจัดในลักษณะของสื่อประสม

นวัตกรรมทางการศึกษา คือ การกระทำสิ่งใหม่ๆ หรือความคิดใหม่ที่น่าสนใจในการเรียนการสอนแล้วได้ผลดีกว่าเก่า หรือคิดวิธีการ กระบวนการใหม่ และนำมาปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนทำให้มีการปรับปรุงพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น เทคโนโลยีทางการศึกษา คือ ความรู้ หลักการ กลวิธี ระเบียบวิธี ทางวิทยาศาสตร์ และผลผลิตทางวิทยาศาสตร์นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อเป็นการส่งเสริมทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมงานวิชาการในหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ในห้องเรียนมาแสดงผลงานให้ปรากฏ เช่น การจัดนิทรรศการ การประกวดแข่งขันประเภทต่าง ๆ การทำโครงการ เป็นต้น

3.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวถึงการประเมินผลไว้ในมาตรา 26 ดังนี้ ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 13) แนวคิดของสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2545: 9) อธิบายว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สถานศึกษาต้องจัดทำเกณฑ์และแนวปฏิบัติ มีมาตรฐานเดียวกันต้องวัดผลผู้เรียนทั้งระดับชั้น และระดับสถานศึกษา เป็นกระบวนการต่อเนื่อง ใช้ข้อมูลจากการวัดและประเมินผลการเรียนรู้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ แสดงว่าการวัดและประเมินผลมีความหลากหลาย และเป็นหน้าที่ของสถานศึกษากับเกณฑ์คุณภาพการวัดและประเมินผลที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2542: 7) ระบุไว้เกณฑ์ (3) ตัวชี้คุณภาพมีดังนี้ มีเอกสารหลักฐานการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง มีการประเมินผลตามสภาพจริงของผู้เรียนและพัฒนาการของผู้เรียน มีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะ ๆ และนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียน

ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียน

การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้นๆ เช่น การวัดความสามารถทางสมองด้านต่างๆ การวัดคุณสมบัติทางกายภาพ เช่น น้ำหนัก ขนาดของวัตถุ ผลที่ได้จากการวัดจะเป็นจำนวนตัวเลข เช่น นายสมชาย ได้คะแนนวิชาวิทยาศาสตร์ 65 คะแนน เป็นการวัดในเชิงปริมาณ (Quantitative)

การประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าความจริงและการกระทำ บางที่ขึ้นอยู่กับการวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลายๆทาง โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจ ผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา การประเมินผลแต่ละครั้ง จะประกอบด้วย

ก. ผลการวัดที่ได้จากการกระบวนกรต่างๆ เช่น จากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์หรือการทดสอบ

ข. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อจะใช้เป็นแนวทางหรือหลักในการพิจารณาว่า เก่ง – อ่อน พอใจ – ไม่พอใจ ผ่าน – ไม่ผ่าน โดยนำผลที่วัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ค. การตัดสินใจ เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล เป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน มีประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูอาจารย์ ทำให้ครูอาจารย์ทราบว่าผลการสอนของตนเป็นอย่างไรและจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียนนักศึกษา นักเรียนนักศึกษาจะได้ทราบว่า ตนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง
3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไร จะได้แก้ไขปรับปรุงอย่างไร
4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น ผลการเรียนการศึกษาสำเร็จตามหลักสูตร เป็นแนวทางในการทำงานและศึกษาต่อ
5. เป็นหลักสูตรด้านการศึกษาของสถานศึกษาในด้านการรับนักศึกษา ผลการเรียนและการสำเร็จตามหลักสูตร
6. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาในด้านผลการเรียน และการสำเร็จการเรียนของนักเรียนนักศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 24-25) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายการวัดและประเมินผลไว้ 3 ระดับ ได้แก่

1) การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์หรือไม่เพียงใด ดังนั้นการวัดและประเมินผลจึงต้องใช้วิธีการที่หลากหลายเน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และผลงาน

จากโครงการหรือแฟ้มสะสมงาน ผู้ใช้ผลการประเมินในระดับชั้นที่สำคัญ คือ ตัวผู้เรียน ผู้สอน และพ่อแม่ ผู้ปกครอง จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการกำหนด เป้าหมาย วิธีการ และค้นหาข้อมูล เกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะทำให้สะท้อนให้เห็นภาพสัมฤทธิ์ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะทราบระดับความก้าวหน้าความสำเร็จของตน ครูผู้สอนจะเข้าใจความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่ม สามารถให้ระดับคะแนนหรือจัดกลุ่มผู้เรียน รวมทั้งประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองได้ ขณะที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง จะได้ทราบระดับความสำคัญของผู้เรียน

2) การวัดและประเมินผลระดับสถานศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้รายชั้นปี และช่วงชั้น ซึ่งจะได้นำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน และคุณภาพของผู้เรียน

3) การวัดและประเมินผลคุณภาพระดับชาติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินคุณภาพในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ สำหรับชั้นเรียนปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ซึ่งจะได้นำข้อมูลไปพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา

หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา ต้องมีการกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนให้ชัดเจน มีกระบวนการเรียนการสอนที่ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เป็นการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคหลาย ๆ อย่าง เกณฑ์ที่ใช้ต้องสัมพันธ์กับสิ่งวัดและจุดมุ่งหมายของการประเมิน ตระหนักถึงข้อเทคนิคการประเมินแต่ละอย่างด้วยความยุติธรรม โดยการกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน การใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพก็เป็นสิ่งสำคัญต่อการวัดและประเมินอีกอย่างหนึ่ง ถ้าเครื่องมือมีคุณภาพ มีความเที่ยงตรงก็จะทำให้ได้ผลการวัดที่มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ และสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการวัดและประเมินผลการศึกษา คือ การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนให้ชัดเจนและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการศึกษา การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องควบคู่ไปกับการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การเรียนเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน ต้องกระทำให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ทักษะ พัฒนาการของผู้เรียน ต้องเป็นไปตามหลักสูตรของสถานศึกษาแต่ละช่วงชั้นโดยการประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระและควรคำนึงถึงสาระสำคัญของการวัดและการประเมินผล คือ การวัดให้ตรงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เลือกใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพและมีความเหมาะสม ประเมินผลด้วยความยุติธรรม ระวังความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดของการวัดผล ประเมินผลการวัดให้ถูกต้อง สมเหตุสมผล และใช้ผลการวัดให้คุ้มค่า ในกระบวนการของการวัดและการประเมินผลทางการศึกษากิจกรรมระหว่างการวัดและการประเมินผลต้องเกิดขึ้นก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน การเลือกวิธีการประเมินต้องสอดคล้องกับภาระงานโดยมีเป้าหมายของการประเมินอยู่ที่เกณฑ์การผ่าน

หน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานวัดและประเมินผล

หน้าที่และความรับผิดชอบ มีดังนี้

1. จัดหาแบบพิมพ์ที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้
  2. จัดทำเอกสาร จัดหาข่าวสารที่เป็นความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อเผยแพร่ให้ครูอาจารย์ได้ทราบทั่วกัน
  3. ศึกษาระเบียบ คำถาม ความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าทางวิชาการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่เสมอ
  4. ดูแลให้ครูอาจารย์ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลให้ถูกต้อง
  5. พิจารณาตัดสินปัญหาเกี่ยวกับการโอนผลการเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
  6. ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ที่ผ่านการอบรม หรือศึกษาทางการวัดผลและประเมินผล การเรียน ได้มีบทบาทในการพัฒนาการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้
  7. ตรวจสอบการให้ระดับคะแนนของครูอาจารย์ ก่อนที่จะส่งไปยังผู้บริหารสถานศึกษา เพื่ออนุมัติผลการสอบ
  8. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อทดสอบและจัดทำข้อสอบมาตรฐาน
  9. เก็บรักษาเอกสารและหลักฐานการประเมินผลการเรียนรู้และเอกสารอื่น ตามความจำเป็นที่ต้องใช้เกี่ยวกับงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539: 7) ได้กำหนดบทบาทของ ผู้บริหารกับการวัดผลและประเมินพัฒนาการไว้ดังนี้
1. จัดหาระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลตามหลักสูตรและให้สะดวกต่อการนำไปใช้
  2. ศึกษาและทำความเข้าใจระเบียบวัดผลให้ละเอียดลึกซึ้ง สามารถอธิบายหรือชี้แจง ให้ครูผู้สอนเข้าใจและปฏิบัติได้
  3. จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกำหนด
  4. วางแผนกำหนดระยะเวลาการวัดผลและประเมินผลและจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานให้ สอดคล้องกับหลักสูตรและเวลาเรียน
  5. หาวัสดุ อุปกรณ์ แบบฟอร์ม เครื่องมือที่จำเป็นเพื่อใช้ดำเนินงานวัดผลและประเมินผล ให้พร้อมและเพียงพอ
  6. จัดสร้างเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพ ปรับปรุงการสร้างข้อสอบของครูให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ โดยการอบรมให้มีความรู้ ประชุมปฏิบัติการสร้างข้อสอบ
  7. ให้มีคณะกรรมการวัดผลของโรงเรียน เพื่อพิจารณาการเลื่อนชั้น หรือการซ้ำชั้นของ นักเรียน

8. จัดให้ครูซึ่งมีพื้นความรู้ด้านสถิติพอสมควรทำหน้าที่วัดผลและประเมินผล
9. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มวิชา ทุกระดับชั้นเรียน และนำผลการวิเคราะห์มาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน
10. ติดตามและตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เช่น สมุดประจำชั้น สมุดรายงานประจำตัวนักเรียน
11. จัดทำผลการประเมินแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนทุกชั้น ทุกคนและทุกกลุ่มวิชา เพื่อให้ นักเรียนสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเองได้ด้วย

ผู้บริหารจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับระเบียบการวัดผลอย่างลึกซึ้ง เพื่อที่จะแนะนำครูได้กำหนดนโยบายโดยทั่วไปเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล วางแผนกำหนดระยะเวลาและจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเวลาเรียน จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่างๆ ที่จำเป็นในการสอน ติดตามและตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เมื่อสอบเสร็จควรประเมินผลการสอบที่ผ่านไป จัดให้ทำการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาทางแก้ไขในโอกาสต่อไป (สุนทรีย์ ไพรสวรรณ. 2541: 32)

เครื่องมือในการวัดผลการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลมีหลายชนิด ได้แก่

1. แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน เช่น การสังเกตผู้เรียนขณะปฏิบัติงาน
2. แบบจัดอันดับคุณภาพของงาน โดยเป็นตัวเลขแสดงอันดับคุณภาพของงาน
3. แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในสถานศึกษามี 2 ลักษณะ คือ
  1. แบบอัตนัย (Subjective Test) เป็นแบบความเรียงเป็นข้อทดสอบที่ไม่จำกัดการตอบของผู้ตอบ ข้อทดสอบแบบอัตนัยมีข้อดีที่ไม่ต้องเสียเวลาในการเตรียมออกข้อสอบนาน ออกได้ง่ายและสะดวก เหมาะกับการวัดที่ต้องการให้นักเรียนนักศึกษาแสดงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์เป็นตัวของตัวเอง แต่ก็มีข้อเสียตรงที่ออกได้ไม่ครอบคลุมหลักสูตร การตรวจให้คะแนนไม่แน่นอนและในการตรวจแต่ละครั้งจะเสียเวลามาก แต่ก็ยังเป็นข้อสอบที่จำเป็นสำหรับครูอาจารย์ที่ต้องการวัดความคิด และการใช้เหตุผล รวมทั้งการเขียนความเรียงด้วย ถ้าหากจะนำไปใช้ครูอาจารย์ควรคำนึงถึงการสร้างข้อทดสอบแบบอัตนัย ดังนี้
    - 1.1 การตั้งคำถามควรถามให้เข้าใจง่าย รัดกุมชัดเจนไม่คลุมเครือ หรือถามยาวเยิ่นเย้อเกินความจำเป็น
    - 1.2 ออกข้อสอบแต่ละเรื่องควรมีหลายข้อ และสอบวัดบ่อยๆ และหลายครั้งเพื่อจะได้ครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร
    - 1.3 ออกข้อสอบวัดการนำไปใช้ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ไม่ควรออกด้านความจำอย่างเดียว

- 1.4 ไม่ควรให้มีการเลือกข้อทดสอบทำเป็นบางหัวข้อ
- 1.5 ควรชี้แจงให้ผู้เรียนได้เข้าใจวิธีการให้คะแนนของผู้สอน
- 1.6 การตรวจให้คะแนนควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน
- 1.7 ควรมีข้อสอบหลายข้อ เวลาตรวจควรตรวจทีละข้อเพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการให้คะแนน
- 1.8 ควรให้คะแนนตามความคิดและเหตุผลเชิงสร้างสรรค์ ไม่ควรละคะแนนเพราะความสกปรกขุดลบขีดฆ่า

2. ข้อทดสอบแบบปรนัย (Objective Test) ข้อทดสอบแบบปรนัยเป็นข้อทดสอบที่จำกัดการตอบของผู้ตอบ แต่สามารถออกได้มากข้อ ครอบคลุมหลักสูตร แต่ก็ไม่อยู่กับการสร้างข้อสอบของครูผู้สอน ข้อทดสอบแบบปรนัยแบ่งได้เป็น 3 ชนิด คือ

2.1 แบบถูก – ผิด (True False) ข้อสอบแบบนี้กำหนดให้ผู้ตอบชี้ว่า ข้อความที่กำหนดให้ นั้นถูกหรือผิด ข้อทดสอบนี้มีทางเลือกเพียง 2 ทางจึงไม่ค่อยนิยมใช้เพราะผู้ตอบเดาได้ง่าย

2.2 แบบจับคู่ (Matching) ข้อทดสอบนี้มีข้อความสองตอนที่สัมพันธ์กันแล้วให้ผู้ตอบจับคู่ให้ตรงกัน หากจะนำไปใช้ควรจะได้คำนึงถึงคำถามและคำตอบที่สัมพันธ์กันนั้นเป็นเรื่องเดียวกัน และไม่ควรมีจำนวนข้อเกินกว่า 8 ข้อ และตัวที่จะใช้เป็นคู่คำตอบควรมากกว่าตัวคำถาม 2 – 3 ตัว

2.3 แบบเติมคำ (Completion Type) ข้อสอบแบบนี้จะเว้นข้อความที่สำคัญของประโยคนั้นไว้ แล้วให้ผู้ตอบหามาใส่หรือเติมให้สมบูรณ์ ข้อสอบควรเป็นคำถามเฉพาะที่จะตอบเป็นแบบอื่นไม่ได้เว้นที่ว่างพอให้ตอบและหลีกเลี่ยงคำถามที่แนะคำตอบ

3. แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) เป็นแบบที่มีคำถามแล้วมีคำตอบให้เลือก 4-5 ตัว โดยให้เลือกคำตอบตัวที่ถูกที่สุดกว่าตัวอื่นเพียงคำตอบเดียว ส่วนอีก 3 – 4 ตัวก็เป็นตัวลวงไป ข้อทดสอบแบบนี้ถือเป็นข้อทดสอบที่เหมาะสมที่สุด เพราะสอบวัดได้ครอบคลุมหลักสูตรและยังสามารถนำมาหาความยากง่าย ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรง รวมทั้งปรับปรุงให้ดีขึ้น ข้อควรคำนึงถึงในการสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบ มีดังนี้

- 3.1 ตัวคำถามควรสร้างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์
- 3.2 เน้นจุดที่จะถามให้ชัดเจนและถามให้ตรงจุดนั้น
- 3.3 ไม่ใช่ภาษาซับซ้อน
- 3.4 ไม่ควรใช้คำฟุ่มเฟือยทั้งคำถามและคำตอบเพราะจะทำให้ผู้ตอบงง
- 3.5 ควรหลีกเลี่ยงคำปฏิเสธ เพราะจะทำให้ผู้ตอบไขว้เขว

วิธีการประเมินผลการเรียน

การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียน ให้ถือปฏิบัติดังนี้

1. แจ้งให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการประเมินผลการเรียนเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่านรายวิชา ก่อนสอนรายวิชานั้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้จะต้องครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย และเน้นกระบวนการ

3. ประเมินผลก่อนเรียน เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

4. วัดและประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อศึกษาผลการเรียนเพื่อจัดการสอนซ่อมเสริมและเพื่อนำคะแนนจากการวัดผลและประเมินผลไปรวมกับการวัดผลปลายภาคเรียน โดยให้วัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลระหว่างภาคเรียน ประกอบด้วย

4.1 วัดผลและประเมินผลระหว่างเรียนเป็นระยะๆ โดยให้โรงเรียนเป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์

4.2 วัดผลกลางภาคเรียนอย่างน้อย 1 ครั้ง โดยให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์

4.3 ประเมินคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมตลอดภาคเรียน ให้โรงเรียนเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะที่จะประเมิน โดยเน้นความรู้สึกละเอียดและคุณภาพทางการแสดงออก

5. วัดปลายภาคเรียน เพื่อตรวจสอบผลการเรียน โดยวัดให้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่สำคัญตามที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด

6. การตัดสินผลการเรียนให้นำคะแนนระหว่างภาคเรียนรวมกับคะแนนปลายภาคเรียนตามอัตราส่วนที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด แล้วนำมาเปลี่ยนเป็นระดับผลการเรียน โดยให้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนในแต่ละรายวิชา

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการของโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดเครื่องมือวัดผล สนับสนุนให้สร้างแบบทดสอบประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรและวิเคราะห์แบบทดสอบ จัดทำแบบทดสอบมาตรฐาน รวมถึงการจัดทำคลังข้อสอบ

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อการบริหารการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน ซึ่งนำเสนอรายละเอียด ดังนี้

4. วรรณกรรมตัวแปรอิสระ

4.1 ระดับการศึกษา

คนเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญทำให้เกิดประโยชน์กับงานมากที่สุดซึ่ง เทพพนม เมืองแมน; และ สวิง สุวรรณ (2529: 11) เสนอแนะว่า ควรจัดคนให้ตรงกับความสามารถและความรู้ที่เรียนมา ซึ่งสอดคล้องกับ ขวัญเรือน อรุณพงษ์ (2545: 36) เสนอแนะว่า การใช้ทรัพยากรบุคคล ควรให้ตรงกับความสามารถ ความถนัด ความรู้ที่ได้ศึกษา ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าระดับการศึกษามีผลต่อการปฏิบัติงานและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน โดยผู้ที่มีความคิด มีปัญญา และมีวิสัยทัศน์ จะสามารถสร้างประสิทธิผลให้เกิดกับองค์กร (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. 2539: 5) จากการวิจัยของ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาประชาบาล พบว่า ระดับการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษามีผลต่อคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์; สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ; และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2527: 70-71) ส่วนเพนด์เลย์ (Pendley. 1985: 98) พบว่า การศึกษาของครูใหญ่มีผลต่อการบริหารงานของโรงเรียนให้บรรลุความสำเร็จเป็นอย่างมาก ลวรรณ ชัยวานิชศิริ (2536: 135) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่สัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนจะแปรปรวนไปตามระดับการศึกษาของครูใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต่ำ ครูใหญ่จะมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ในขณะที่โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพสูง ครูใหญ่จะมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือปริญญาโท เช่นเดียวกับสมจิตร อุดม (2547: 108) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษาภาคใต้ พบว่า ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญมากในกลุ่มครู ที่ส่งผลต่อดัชนีวัดความรู้ ความสามารถ และศักยภาพของบุคคลในการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบในโรงเรียนหรือสถานศึกษา มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียน นอกจากนี้ถวิล ประเสริฐศรี (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน เขตการศึกษา 11 พบว่า บทบาทของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่างกัน

จะเห็นได้ว่า ตัวแปรเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่แบ่งตามระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการบริหารแตกต่างกัน ซึ่งระดับการศึกษา เป็นสิ่งที่แสดงถึงการเป็นผู้มีความรู้ ความคิด สติปัญญา ทักษะคิดและวิสัยทัศน์ ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง จะคำนึงถึงประสิทธิภาพและความสำเร็จของการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงาน

4.2 ประสบการณ์การสอน

ประสบการณ์เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาการสอนในโรงเรียน ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานผู้ที่มีประสบการณ์มากย่อมมีการพัฒนางานได้มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมแบนดูรา มีแนวคิดว่าคุณครูเรียนรู้เงื่อนไขต่าง ๆ ทำให้เกิดความเชื่อความคาดหวังต่างกันตามประสบการณ์ของแต่ละคนที่ได้รับมา การใช้ปัญญาไตร่ตรองถึงผลของพฤติกรรม ทำให้บุคคลตัดสินใจที่จะเลือกกระทำสิ่งใดเพื่อให้เกิดผลที่ตนมุ่งหวังต้องการให้เกิดขึ้น (สายพันธ์ มามีไชย. 2543: 81) โดยประสบการณ์การทำงาน เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริหารประสบความสำเร็จหรือบรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูงย่อมมีความสามารถในการทำงานมากกว่า (เมตต์ เมตต์การุณจิต. 2547: 173 -174) ดังที่ กริฟฟิน (พโยม ชมพูแสง. 2549: 104; อ้างอิงจาก Griffin. 1996: 21-22) กล่าวว่า ทักษะการบริหารจะต้องเรียนรู้มาจากประสบการณ์ นักบริหารส่วนใหญ่ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งจากการทำงานที่หลากหลายเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ติดต่อกันมา ผู้บริหารที่เผชิญกับการแข่งขันทางการบริหารในหลายรูปแบบได้พัฒนาประสบการณ์จนเกิดความรอบรู้ ซึ่งไม่สามารถหาได้จากตำรา เช่นเดียวกับแนวคิดของ ธงชัย สันติวงษ์; และ ชัยยศ สันติวงษ์ (2533: 54) กล่าวว่า ประสบการณ์การทำงานเป็นตัวแปรสำคัญซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน เพราะเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลในโรงเรียน นอกจากนี้ กัญญา สุวรรณแสง (2536: 81-82) ได้เสนอความคิดเห็นว่า ประสบการณ์ย่อมก่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทุกคนได้รับประสบการณ์ไม่เท่าเทียมกัน ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าจะเรียนรู้และปฏิบัติงานได้ผลสำเร็จได้ดีกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย เช่นเดียวกับงามเพ็ญ พันธุ์ดี (2545: 71) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนตามมาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541 ของโรงเรียนประถมศึกษา โดยศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์การทำงานในระดับสูงจะมีการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนตามมาตรฐานระดับสูงด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมาน ธีรภาพชาตรี (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารคุณภาพวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี เมื่อจำแนกตามประสบการณ์พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่างกันมีปัญหการบริหารคุณภาพงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับบอเนก ธรรมนิต (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนคาทอลิก สังฆมณฑลจันทบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีการพัฒนาทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนสุพล อนามัย (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่าการเปรียบเทียบการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านมีการ

ปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากมีการปฏิบัติมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย

จากการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัย พบว่าระดับการศึกษาและประสบการณ์ การสอน เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรม การปฏิบัติ การรับรู้ ความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ และความพึงพอใจที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแตกต่างกันได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรดังกล่าว ซึ่งส่งผลกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ใน 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ว่ามีผลต่อการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีน อยู่ในระดับมากน้อยเพียงไร

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

ธีระ รุญเจริญ (2543: 74-75) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย พบว่า ปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเป็นปัญหาในด้านงบประมาณและอาคารสถานที่มากที่สุด และในการสนทนากับผู้ที่ไม่ใช่ผู้อำนวยการสถานศึกษาพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสนใจด้านวิชาการน้อยกว่าด้านอื่นๆ กอปรทั้งมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษามากพอสมควร ซึ่งทำให้ผู้ปฏิบัติงานว่าเหวและขาดขวัญกำลังใจ นอกจากนี้ปัญหาการใช้ครูผู้สอนทำหน้าที่อื่น นอกเหนือจากการสอนที่ค่อนข้างมาก ทำให้กระทบกระเทือนต่อคุณภาพผู้เรียน

วิภาพร ตรีสิงห์พิทักษ์ (2545: 55-57) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูในการบริหารงานของโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ (ISB) ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครู จำนวน 130 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูในการบริหารงานของโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ (ISB) ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ครูชายและครูหญิง มีความคิดเห็นในการบริหารงานด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ด้านการจัดการ และรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นในการบริหารงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีความคิดเห็นในการบริหารงานด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ และด้านการจัดการ และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 7 ปี ตั้งแต่ 7-11 ปี และมากกว่า 11 ปี มีความคิดเห็นในการบริหารงานด้านงบประมาณ ด้านการจัดการและรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านบุคลากรและด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ครูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 200,000 บาท ตั้งแต่ 200,000 – 299,999 บาท ตั้งแต่ 300,000 – 399,999 บาท และมากกว่า 400,000 บาท มีความคิดเห็นในการบริหารงานด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่และวัสดุและอุปกรณ์ ด้านการจัดการและรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พัชรีย์ โต้ะเฮง (2546: 103-104) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษา พบว่าด้านงานการเรียนการสอนผู้บริหารมีพฤติกรรมการบริหารอยู่ในระดับมาก

จุฑามาส พุ่มสวัสดิ์ (2547: 70-71) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารการเงินในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเพชรบุรี ใน 4 ด้าน คือ ด้านการ งบประมาณ ด้านการเก็บ-รักษาเงิน ด้านการบัญชีและด้านการตรวจสอบภายใน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร จำนวน 75 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารเห็นด้วยกับการบริหารการเงินในสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผู้บริหารที่สังกัดขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเงินในสถานศึกษาโดยรวมและด้านการตรวจสอบภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการงบประมาณ ด้านการรับ-จ่ายและเก็บรักษาเงินและด้านการบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

3. ผู้บริหารที่เคยและไม่เคยเข้ารับการพัฒนาความรู้ด้านการเงิน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเงินในสถานศึกษาโดยรวมและด้านการบัญชีและด้านการตรวจสอบภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการงบประมาณและด้านการรับ-จ่ายและเก็บรักษาเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้บริหารที่มีเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการเงินในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นัยนา ดันติวิสุทธิ (2546: 111-112) ได้ศึกษาเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับ พฤติกรรมผู้นำในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับสภาพการจัดการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ด้านงานวัดผลและ ประเมินผล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

สมจิตร อุดม (2547: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหาร โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยระดับผู้บริหารโรงเรียน วิสัยทัศน์ผู้บริหารส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

สุรสิทธิ์ กองเมืองปัก (2549: 150-152) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนที่ มีฐานะเป็นนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า มีปัญหาในการบริหารงานด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนด้านงบประมาณ และด้านการบริหารทั่วไปอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ปัญหาการพัฒนา สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การจัดสรรงบประมาณ การวางแผนอัตรากำลังและ กำหนดตำแหน่ง และงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

มาหามัตรุชี ยีการอบา (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 พบว่าระดับปัญหาการบริหารงาน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าปัญหาในด้านงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านงานงบประมาณ ด้านงานบุคคล ส่วนด้านงานบริหารทั่วไปมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบ ความแตกต่างของปัญหาการบริหารงานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำแนกตามอำเภอที่ตั้งของ สถานศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนการจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาพบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยสถานศึกษาที่มีขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางค่าเฉลี่ยสูงกว่าสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่

พระมหาไพฑูรย์ อินวันนา (2552: 130-131) ได้ทำการศึกษาบทบาทของผู้บริหารใน การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 1 ใน 6 ด้าน คือ ด้านการเป็นผู้นำทางวิชาการ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมการ พัฒนาครูและบุคลากร การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริม เทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอน จำนวน 111 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้านคือ การเป็นผู้นำทาง วิชาการ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรและการพัฒนา

คุณธรรมและจริยธรรมและอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้านคือ การประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมเทคโนโลยี

2. บทบาทของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โดยรวมและรายด้าน ตามความเห็นของครูจำแนกตามสถานภาพ อายุ การได้รับการฝึกอบรม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานพบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นพบว่าไม่แตกต่างกัน

พระมหาอภิสิทธิ์ จักรแก้ว (2553: 101 - 103) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 1 ใน 6 ด้าน คือ การวางแผนงานวิชาการ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาและส่งเสริมด้านงานวิชาการ การจัดสื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบ สอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้านคือ การวางแผนงานวิชาการ การบริหารหลักสูตร การพัฒนาและส่งเสริมด้านงานวิชาการ และการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ การจัดการเรียนรู้และการจัดสื่อการเรียนรู้

2. การบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุการก่อตั้งของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนที่มีอายุการก่อตั้งตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป มีการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการการจัดสื่อการเรียนรู้ มากกว่าโรงเรียนที่มีอายุการก่อตั้งตั้งแต่ 5-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภัทริยา จารงค์ (2552: 111-113) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนเอกชนสามัญระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนราธิวาส ใน 4 ด้านคือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนสามัญ จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนเอกชนสามัญระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนราธิวาส ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโดยภาพรวม พบว่ามีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล และมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานทั่วไป

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนเอกชนสามัญระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานในจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง และขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงานต่างกัน
พบว่าไม่แตกต่างกัน

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แมคคาร์ธี (McCathy. 1971: 705-A) ทำการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงาน
วิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ จากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน
ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา และครู พบว่าผู้บริหารและผู้ช่วยฝ่ายบริหารวิชาการ มีความ
คิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มครู เกี่ยวกับบทบาทในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ เรื่องการสังเกตการณ์สอน
การวัดและประเมินผล การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารงานด้านวิชาการ และความรับผิดชอบในการ
ตัดสินใจของคณะกรรมการ ทุกกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรจะมีบทบาท
ในการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดกว่าการบริหารงานอื่น ๆ

แมททอกซ์ (Mattox. 1987: 6061-A) ได้ศึกษาถึงความต้องการในการปฏิบัติงานของ
ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐอิลลินอยน์ สหรัฐอเมริกา พบว่าความต้องการที่อยู่ในระดับมาก
คือ ความต้องการจะมีความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศและการประเมินผลและ
ต้องการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร

เมอร์ฟี (Merphy. 1995: Abstracts) ได้วิจัยศึกษารูปแบบหนึ่งของการประเมินจาก
สภาพจริงโดยใช้แฟ้มสะสมงานของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยสรุปว่า กลุ่มที่ประเมิน
ใช้แฟ้มสะสมงานจะได้รับความรู้ การพัฒนาด้านทักษะและความต้องการการเรียนรู้ อีกทั้งกระบวนการ
ของแฟ้มสะสมงานจะสนับสนุนการสนทนาติดต่อกันและการร่วมงานกันด้วย แฟ้มสะสมงานจะทำให้
นักเรียนมีส่วนร่วมโดยตรง และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และคุณค่าที่แท้จริงของแฟ้ม
สะสมงานที่ใช้ในการประเมินจะเห็นได้ชัด เมื่อนักเรียนสะท้อนและวิเคราะห์ความก้าวหน้าและการ
พัฒนาตนเองตามระยะเวลา

พามาเลา คามิล ฟีด (Peack, Pamela Kamille. 1995: 101) ได้ศึกษาเรื่องการคัดเลือก
ผลงานการเขียนโดยการหาค่าความเที่ยงจากการวัดตามสภาพจริงของนักเรียน 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่
ได้เรียนด้วยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและกลุ่มที่ไม่ได้เรียนด้วยการวัดและประเมินผล
ตามสภาพจริง โดยส่งผลงานจากการเขียนมาให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผล ซึ่งผลการศึกษาพบว่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เป็นตัวชี้ทำให้ได้ค่าความเที่ยงตรงสูง โดยกลุ่มที่ได้เรียนด้วยการวัดและ
ประเมินผลตามสภาพจริงมีผลงานที่ดีจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และเมื่อนำผลการประเมิน
ของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันพบว่ามีความเที่ยงตรงแตกต่างกัน

เคลม (Klem.1996: 120) ได้วิจัยเรื่องการสำรวจกรณีศึกษาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างการประเมินสภาพจริงในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมมากับการประเมินจากการประเมินจากการเรียนในสภาพชีวิตจริงของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กันระดับสูง ความเที่ยงตรงตามโครงสร้างของการวัดผลจากสภาพจริงในการเรียนของผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการในการเลือกเนื้อหาที่มีความหมายต่อชีวิตผู้เรียนมาบูรณาการกันเข้าแล้วทำการวัดผลสภาพจริงของนักเรียน ซึ่งอยู่ในขณะที่ทำการเรียนการสอนในโรงเรียน

อลัน (Alan. 2005: 10 -12) วิจัยเกี่ยวกับระดับความสามารถของผู้บริหารสู่ความเป็นมืออาชีพ โดยใช้เทคนิคเดลไฟ พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลและพฤติกรรมที่เป็นองค์ประกอบสมรรถนะหลักของผู้บริหาร ประกอบด้วย การเป็นผู้มีความยืดหยุ่น การมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น การเป็นผู้มีการบริหารจัดการเรื่องเวลาดี การมีระดับความสามารถในภารกิจที่หลากหลาย การสื่อสารด้วยวาจา การสื่อสารด้วยการเขียน การแก้ไขปัญหา การคิดเชิงวิจารณ์ การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมีความมุ่งมั่นกล้าเผชิญหน้า และการมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ พบว่า พฤติกรรมและหลักการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน จะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะและคุณสมบัติทางวิชาชีพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน การที่ผู้บริหารโรงเรียนมีทักษะการบริหารสูงจะทำให้องค์กรก้าวไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาหลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของผู้บริหารโรงเรียน ผู้วิจัยได้นำไปใช้ประโยชน์ทั้งในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และใช้เป็นพื้นฐานในการจัดขอบข่าย รวมทั้งเนื้อหาของเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในกรอบงาน 4 ด้านได้แก่ 1) การบริหารหลักสูตร 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องเป็นผู้ที่มีทักษะการบริหารจัดการสูงในทุกๆ ด้าน ตามภารกิจที่กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจไปยังโรงเรียนให้สามารถจัดการศึกษาได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและนำเสนอตามลำดับ ต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 21 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2555 ที่มีความเก่าแก่ จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเพียงอิง โรงเรียนพระโขนงวิทยา โรงเรียนคลองเตยวิทยา และโรงเรียนผดุงกวีวิทยา โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครู จำนวน 67 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งถามเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน คือ การบริหารหลักสูตร

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการและการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยแบ่งเกณฑ์ เป็น 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) ได้แก่

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารตำราและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาประมวลเป็นแนวคิดในการสร้างคำถาม
2. สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย
3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในด้านภาษา เนื้อหา หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ
4. นำแบบสอบถามไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC (Item - Objective Congruence Index) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ดังปรากฏในภาคผนวก ก
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูในโรงเรียน ชินหยกฮักวงฮักและโรงเรียนโกศลวิทยา จำนวน 30 คน
6. นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach. 1970: 161) จากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนหาคุณภาพของแบบสอบถาม ด้วยการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายด้านดังนี้ การบริหารหลักสูตร เท่ากับ .85 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ .88 การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ เท่ากับ .95 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เท่ากับ .79

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ที่ออกโดยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พร้อมแบบสอบถามไปติดต่อประสานงานกับผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตให้ตอบแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้ครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน จำนวน 67 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 57 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 ด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายด้านและโดยรวม แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย เป็นระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
3.51-4.50	ระดับการปฏิบัติมาก
2.51-3.50	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
1.51-2.50	ระดับการปฏิบัติน้อย
1.00-1.50	ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารโรงเรียนจำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test Independent sample)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องหรือ IOC (Item Objective Congruence Index)

1.2 การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การสอน โดยการใช้การทดสอบค่าที (t-test Independent sample)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียน เอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร มีดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- n แทน จำนวน
- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
- S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- df แทน ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
- p แทน ค่าความน่าจะเป็นของการมีนัยสำคัญทางสถิติ
- * แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การจัดการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียน เอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	38	66.7
สูงกว่าปริญญาตรี	19	33.3
รวม	57	100.0
ประสบการณ์การสอน		
น้อยกว่า 10 ปี	33	57.9
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	24	42.1
รวม	57	100.0

จากตาราง 2 พบว่าครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารหลักสูตร 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ปรากฏดังตาราง 4 – 8

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
ของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน

การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การบริหารหลักสูตร	3.83	.43	มาก
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.92	.44	มาก
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	4.18	.60	มาก
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.94	.37	มาก
รวม	3.96	.39	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.83 – 4.18

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
ของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ

ด้านการบริหารหลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. โรงเรียนจัดประชุมชี้แจง/อบรมเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.88	.57	มาก
2. โรงเรียนสนับสนุนบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยวิธีการต่างๆ เช่น การจัดประชุมชี้แจง การจัดอบรม การจัดสัมมนา เป็นต้น	3.70	.71	มาก
3. โรงเรียนส่งเสริมให้จัดทำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรอย่างพอเพียงและครบทุกระดับชั้น	3.89	.75	มาก
4. โรงเรียนจัดทำสาระหลักสูตรให้สอดคล้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่น	3.63	.62	มาก
5. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น	3.49	.66	ปานกลาง
6. โรงเรียนบริหารการใช้หลักสูตรเพื่อให้เนื้อหาครอบคลุมเชื่อมโยงกันตามมาตรฐานในหลักสูตร	4.32	.66	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ด้านการบริหารหลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
7. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมตามหลักสูตร	3.89	.62	มาก
8. โรงเรียนจัดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรโดยมีการสอดแทรก คุณธรรมจริยธรรม	3.74	.74	มาก
9. โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษา	3.72	.65	มาก
10. โรงเรียนมีการนำข้อมูลจากการประเมินผลการใช้หลักสูตร มาพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับโรงเรียน	4.00	.63	มาก
รวม	3.83	.43	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.49 – 4.32 ยกเว้นข้อ 5. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.49

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. โรงเรียนจัดครูเข้าสอนตรงตามวุฒิการศึกษา	3.93	.49.	มาก
2. โรงเรียนจัดครูเข้าสอนตรงตามความสามารถและความถนัด	3.88	.60	มาก
3. โรงเรียนจัดให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดทำตารางสอนและจัดครู เข้าสอน	3.75	.61	มาก
4. โรงเรียนจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อ ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.95	.69	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำการสอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย	3.91	.74	มาก
6. โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.31	.71	มาก
7. โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและฝึกประสบการณ์ตรง	3.84	.84	มาก
8. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดทำแผนพัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน	3.61	.62	มาก
9. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดแผนการสอนและบันทึกการสอน	3.81	.74	มาก
10. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอน	3.67	.74	มาก
11. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน	3.75	.76	มาก
12. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน	3.93	.56	มาก
13. โรงเรียนมีการสังเกตการสอนและนำผลการสังเกตมาพัฒนาการสอนของครู	3.56	.71	มาก
รวม	3.92	.44	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.56 – 3.95

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
ของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ โดยรวมและรายข้อ

ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. โรงเรียนมอบหมายให้ครูรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	4.25	.66	มาก
2. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูนำนักเรียนไปร่วมงานแข่งขันทางวิชาการ ที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น	4.16	.73	มาก
3. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนจัดนิทรรศการ	4.35	.79	มาก
4. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนจัดการประกวดแข่งขัน ทางวิชาการต่าง ๆ	4.14	.83	มาก
5. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนทำโครงการ	4.05	.83	มาก
6. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนแสดงความสามารถทางทักษะ วิชาการ	4.12	.78	มาก
7. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนเป็นสมาชิกในกิจกรรมชมรมต่าง ๆ	4.23	.71	มาก
8. โรงเรียนจัดทำเอกสารกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนเผยแพร่แก่ผู้ปกครอง และชุมชน	4.32	.69	มาก
9. โรงเรียนให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ	4.30	.57	มาก
10. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ส่งเสริมทางวิชาการ	3.98	.74	มาก
11. โรงเรียนมีการประเมินการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการ	3.91	.79	มาก
12. โรงเรียนมีการนำผลการประเมินการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการไปใช้	4.30	.82	มาก
รวม	4.18	.60	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชน
สอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.18
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง
3.91 – 4.35

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
ของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ

ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. โรงเรียนจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร	4.26	.79	มาก
2. โรงเรียนกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ไว้ชัดเจน	4.42	.63	มาก
3. โรงเรียนจัดอบรมครูเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.28	.70	มาก
4. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูสร้างและปรับปรุงพัฒนาแบบทดสอบในการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้	3.88	.57	มาก
5. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์แบบทดสอบและจัดทำแบบทดสอบ มาตรฐาน	3.70	.71	มาก
6. โรงเรียนจัดทำคลังข้อสอบ	3.89	.75	มาก
7. โรงเรียนกำหนดระยะเวลาของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของแต่ละ กลุ่มสาระอย่างชัดเจน	3.63	.62	มาก
8. โรงเรียนชี้แจงนักเรียนทุกครั้งในการประเมินผลการเรียนรู้โดยต้องมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่หลักสูตรกำหนด	3.49	.66	มาก
9. โรงเรียนสนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้ามาส่วนร่วมในการประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน	4.32	.66	มาก
10. โรงเรียนจัดทำข้อมูลสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้เป็นหลักฐาน	3.89	.62	มาก
11. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูทำการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย	3.74	.74	มาก
12. โรงเรียนควบคุมและดำเนินการวัดผลการเรียนอย่างมีระบบและถูกต้อง ตามระเบียบที่วางไว้	3.72	.65	มาก
รวม	3.94	.37	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชน
สอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.94
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง
3.49 – 4.42

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารหลักสูตร 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน ปรากฏดังตาราง 9 – 10

ตาราง 8 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

การบริหารการจัดการเรียน การสอนภาษาจีน	ปริญญตรี n = 38		สูงกว่าปริญญตรี n = 19		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	1. การบริหารหลักสูตร	3.63	.32	4.21		
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.79	.42	4.16	.38	-3.20*	.002
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริม วิชาการ	4.10	.58	4.35	.62	-1.53	.132
4. การวัดและประเมินผล การเรียนรู้	3.79	.27	4.22	.39	-4.84*	.000
รวม	3.83	.33	4.23	.38	-4.22*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญตรีมีการปฏิบัติสูงกว่าระดับปริญญตรี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ครูที่มี

ระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการมีการปฏิบัติไม่แตกต่าง

ตาราง 9 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การสอน โดยรวมและรายด้าน

การบริหารจัดการเรียน การสอนภาษาจีน	ต่ำกว่า 10 ปี		ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป		t	p
	n = 33		n = 24			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การบริหารหลักสูตร	3.63	.33	4.09	.43	-4.59*	.000
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.78	.41	4.10	.42	-2.89*	.006
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริม วิชาการ	4.08	.52	4.31	.69	-1.40	.168
4. การวัดและประเมินผล การเรียนรู้	3.79	.27	4.14	.40	-3.97*	.000
รวม	3.82	.30	4.16	.42	-3.55*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่า การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีการปฏิบัติโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป มีการปฏิบัติสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารหลักสูตร 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถเป็นประโยชน์ ใช้เป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบาย วางแผน การบริหารจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน หรือการพัฒนาครูและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ในการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดตามตารางเคอร์ซี่; และ มอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) จากนั้นทำการสุ่มแบบเจาะจง แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่ม

ตัวอย่าง จำนวน 67 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่ผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์คุณภาพและความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยการหาค่าดัชนี IOC (Item Objective Congruence Index) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบสมมติฐาน t- test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

1) การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.83 – 4.18

2) การเปรียบเทียบการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน สรุปได้ดังนี้

2.1 การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการปฏิบัติสูงกว่าระดับปริญญาตรี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ มีการปฏิบัติไม่แตกต่าง

2.2 การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีการปฏิบัติโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ครูที่มีประสบการณ์

การสอนต่างกันมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาด้านการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1) การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องมาจาก การศึกษายุคปัจจุบันเป็นยุคของการปฏิรูปการศึกษา โรงเรียนจำเป็นต้องมีการปฏิบัติภารกิจที่จะนำโรงเรียนเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายสูงสุดของโรงเรียน และต้องพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพที่เชื่อถือได้ ประกอบกับผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้มีการนำทางตนเองเกี่ยวกับการบริหารงานยุคใหม่ ที่เรียกว่าการบริหารโดยยึดโรงเรียนเป็นฐาน เพื่อพัฒนาตนเองเข้าสู่การเป็นผู้บริหารมืออาชีพ และพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของกมล ภูประเสริฐ (2544: 53) ที่กล่าวถึงภารกิจในการบริหารการเรียนการสอนไว้ว่า ภารกิจในการบริหารการเรียนการสอน ผู้บริหารต้องจัดให้มีการดำเนินงานตามภารกิจนั้น หากการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและบังเกิดผลดี จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างถูกต้องมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ การจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์ และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องจัดให้มีการดำเนินการตามภารกิจ ในการจัดเตรียมและอำนวยความสะดวกให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและเรียบร้อยและจะต้องมีทักษะในด้านการบริหารการสอน (นัยนา ตันติวิสุทธิ. 2546: 23)

สำหรับผลการศึกษาด้านการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน

- 1) การบริหารหลักสูตร
- 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และ
- 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1.1 การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องมาจากข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุแนวทางเกี่ยวกับหลักสูตรไว้ในมาตรา 27 ว่า ให้คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลาง

ดังนั้น โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางกำกับ ควบคุม และวางแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียนอย่างเป็นระบบ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 13) การบริหารหลักสูตรต้องให้ผู้บริหารเป็นผู้ที่คอยกำกับติดตามตลอดจนให้ความสำคัญในด้านการบริหารหลักสูตร เพราะการบริหารหลักสูตรเป็นการนำการบริหารงานมาประยุกต์ใช้เพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรสถานศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยการบริหารหลักสูตรอย่างเป็นระบบ (รัชชชัย ชัยจิรฉายากุล; และ คนอื่นๆ. 2545: 27)

1.2 การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ที่เป็นดั่งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนส่งเสริม สนับสนุน และให้ความสำคัญกับกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มที่เต็มเวลา สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ขึ้นภายในโรงเรียน จัดทำจัดหาสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเต็มที่และให้เพียงพอ ติดตามผลความก้าวหน้าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูตลอดเวลา สอดคล้องกับธีระ รุญเจริญ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย พบว่าปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับสุรสิทธิ์ กองเมืองปัก (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดนครราชสีมา พบว่ามีปัญหาในการบริหารงานด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก

1.3 การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการอยู่ในระดับมาก ที่เป็นดั่งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนส่งเสริม สนับสนุน และให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อตัวผู้เรียนและโรงเรียน และเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารงานวิชาการ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 นโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลต่างมีอุดมการณ์และหลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ดังแนวคิดของ อัมภา บุญช่วย (2537: 20) กล่าวว่า “งานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษา” ซึ่งเป็นคำกล่าวที่ให้ความสำคัญต่องานวิชาการมาก หน้าที่ของโรงเรียนคือทำให้ความรู้ทางวิชาการแก่นักเรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของประเทือง สังข์นาค (2545: 18) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับสถานศึกษาเพราะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของการศึกษากระบวนการบริหารงานวิชาการจะเกี่ยวข้องกัน สอดคล้องกับภัทริยา จารงค์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนเอกชนสามัญระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนครราชสีมา ใน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ

ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนเอกชนสามัญ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนครราชสีมา ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโดยภาพรวม พบว่ามีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก

1.4 การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ด้านการวัดและการประเมินผล การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องมาจากจุดหมายหลักของสถานศึกษาอยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้เป็นที่ไปอย่างมีประสิทธิภาพ การวัดและดำเนินการด้านการเรียนการสอนจะเป็นไปด้วยดี โดยอาศัยการวัดและประเมินผลที่มีมาตรฐาน โดยผู้บริหารนั้นจะต้องมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนมีการกำหนดระเบียบในการวัดประเมินผลของโรงเรียนไว้อย่างชัดเจน ตลอดจนส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาในการวัดและประเมินผลอยู่ตลอดเวลา มีการนิเทศติดตามการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวความคิดของ รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549: 85) ที่กล่าวว่าครูมีความต้องการอบรมด้านวัดผลและประเมินผลอย่างมาก ในทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน และสอดคล้องกับแนวความคิดของวรรณรัตน์ นันทจรจิต (2542: 143) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนดังนี้ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล จัดประชุมชี้แจงหรืออภิปรายปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียน เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน และสอดคล้องกับแนวความคิดของกิติมา ปรีดิฉกร (2532: 73-74) ที่กล่าวถึงความรับผิดชอบของผู้บริหารในเรื่องการวัดและประเมินผลไว้ว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการดูแล ส่งเสริมให้การวัดและประเมินผลเป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายของโรงเรียน เช่นเดียวกับแนวความคิดของเคลม (Klem, 1996: 120) ได้วิจัยเรื่องการสำรวจกรณีศึกษาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างการประเมินสภาพจริงในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่ได้รับรวมมากับการประเมินจากการเรียนในสภาพชีวิตจริงของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันระดับสูง ความเที่ยงตรงตามโครงสร้างของการวัดผลจากสภาพจริงในการเรียนของผู้เรียนนั้น ขึ้นอยู่กับวิธีการในการเลือกเนื้อหาที่มีความหมายต่อชีวิต ผู้เรียนมาบูรณาการกันเข้า แล้วทำการวัดผลสภาพจริงของนักเรียนซึ่งอยู่ในขณะที่ทำการเรียนการสอนในโรงเรียน

2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน 1) การบริหารหลักสูตร 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จำแนกตามระดับการศึกษา และประเภทของการสอน สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้ เนื่องจากผู้ที่มีคุณวุฒิสูงเป็นผู้ที่มีความคิด มีปัญญา และมีวิสัยทัศน์ จะสามารถสร้างประสิทธิผลให้เกิดกับองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของเสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2539: 5) และสอดคล้องกับงานวิจัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาประชาบาล พบว่าวุฒิการศึกษามีผลต่อคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์; สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ; และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2527: 70-71) และสอดคล้องกับงานวิจัยของเพนด์เลย์ (Pendley. 1985: 98) พบว่าวุฒิการศึกษามีผลต่อการบริหารงานของโรงเรียนให้บรรลุความสำเร็จเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสมจิตร์ อุดม (2547: 108) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษาภาคใต้ พบว่าวุฒิการศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญมากในกลุ่มครูที่ส่งผลต่อดัชนีวัดความรู้ ความสามารถ และศักยภาพของบุคคลในการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบในโรงเรียนหรือสถานศึกษา มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียน นอกจากนี้ถวิล ประเสริฐศรี (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนเขตการศึกษา 11 พบว่าบทบาทของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่างกัน

2.2 ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากประสบการณ์เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมแบนดูรา มีแนวคิดว่าคุณครูเรียนรู้เงื่อนไขต่าง ๆ ทำให้เกิดความเชื่อความคาดหวังต่างกันตามประสบการณ์ของแต่ละคนที่ได้รับมา ทำให้บุคคลตัดสินใจที่จะเลือกกระทำสิ่งใดเพื่อให้เกิดผลที่ตนมุ่งหวัง (สายพันธ์ มามีไชย. 2543: 81) โดยประสบการณ์การทำงานเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริหารประสบความสำเร็จหรือบรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูงย่อมมีความสามารถในการทำงานมากกว่า (เมตต์ เมตต์การุณจิต. 2547: 173 -174) สอดคล้องกับแนวคิดของกริฟฟิน (พโยม ชมพูแสง. 2549: 104; อ้างอิงจาก Griffin. 1996: 21-22) กล่าวว่า ทักษะการบริหารจะต้องเรียนรู้มาจากประสบการณ์ นักบริหารส่วนใหญ่ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งจากการทำงานที่หลากหลายเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ติดต่อกันมา ผู้บริหารที่เผชิญกับการแข่งขันทางการบริหารในหลายรูปแบบได้พัฒนาประสบการณ์จนเกิดความรอบรู้ ซึ่งไม่สามารถหาได้จากตำรา เช่นเดียวกับแนวคิดของ ชงชัย สันติวงษ์; และ ชัยยศ สันติวงษ์ (2533: 54) กล่าวว่า ประสบการณ์การทำงานเป็นตัวแปรสำคัญซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน เพราะเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลในโรงเรียน นอกจากนี้ กัญญา สุวรรณแสง (2536: 81-82) ได้เสนอความคิดเห็นว่า ประสบการณ์ย่อมก่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทุกคนได้รับประสบการณ์ไม่เท่าเทียมกัน ผู้ที่มี

ประสบการณ์มากกว่าจะเรียนรู้และปฏิบัติงานได้ผลสำเร็จได้ดีกว่าผู้มีประสบการณ์น้อย สอดคล้องกับแนวคิดของอเนก ธรรมนิต (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนคาทอลิก สังฆมณฑลจันทบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีการพัฒนาทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนสุพล อนามัย (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่าการเปรียบเทียบการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่าทั้งโดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากมีการปฏิบัติมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- 1) ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะความรู้ความสามารถในด้านการบริหารหลักสูตร เพื่อให้การบริหารจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุตามเป้าหมายของการศึกษา
- 2) ผู้บริหารและหน่วยงานควรสนับสนุนให้สถานศึกษาเห็นความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดทำแผนในการจัดอบรมพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจ โดยเฉพาะด้านการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษากิจการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น
- 2) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ศักยภาพในการบริหารการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหาร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิ่งแก้ว อารีรักษ์. (2546). การวัดและประเมินผลทางภาษา: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์พับบลิเคชั่น.
- กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ. (2536). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน
เอกชน. ปรินญาณินทร์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมล ศิริบรรณ. (2539). การบริหารงานในโรงเรียนประถมศึกษา. เอกสารพัฒนาความรู้ ชุดที่ 9/2539.
- กัมพล สุภาแพ่ง. (2545). ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร
โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). การประเมินจากสภาพจริง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- _____. (2543). แนวทางการบริหารโรงเรียนปฏิบัติการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- _____. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์.
- กรมสามัญศึกษา. (2527). ความรู้ด้านพฤติกรรมมนุษย์และทักษะการครองตน. กรุงเทพฯ:
ชวนการพิมพ์.
- _____. (2535). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมสามัญ.
(เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง).
- _____. (2540). กลยุทธ์การบริหารเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: เอส แอนด์ ดี กราฟฟิค.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). รายงานการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
กรุงเทพฯ: กรมช.
- _____. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2546). เอกสารประชาสัมพันธ์เพื่อการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.

- _____. (2547). โครงสร้างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2556
จาก http://www.moe.go.th/new_stru/images/pic_newstruc7.gif
- _____. (2547). โครงสร้างสำนักงานปลัดกระทรวง. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2556
จาก http://www.moe.go.th/new_stru/images/pic_newstruc2.gif
- _____. (2555). แนวทางการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมาตรฐานสากล. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กันยา สุวรรณแสง. (2536). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.
- กิติมา ปรีดีดิลก. (2532). การบริหารและนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีทางการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2551). แนวการจัด
ประสบการณ์ภาษาจีนระดับประถมศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ.
- ขวัญเรือน อรุณพงษ์. (2545). การศึกษาสภาพการเตรียมความพร้อมและความคิดเห็นของบุคลากร
ในการประเมินผลภายในของโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2 จังหวัดฉะเชิงเทรา.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
ถ่ายเอกสาร.
- งามเพ็ญ พันธุ์ดี. (2545). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
ตามมาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541 ของโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- จุฑามาส พุ่มสวัสดิ์. (2547). ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารการเงินในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- จันทะวอน อุ่นจิต. (2552). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
แขวงสาละวัน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การบริหารการศึกษา). อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ภูษานานุสรณ์. (2552). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน
สังกัดสำนักบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.

- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงศ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). *เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.
- ชุตติกาญจน์ ดวงไข. (2540). *การดำเนินงานโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนอนุบาลขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิสรา ศิลาณุกิจ. (2555). *จริยธรรมของผู้บริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชนาธิป พรกุล; และทศนา แคมมณี. (2544). *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน : การศึกษาพหุกรณี*. ม.ป.ท.
- ชาวลิต จงมี. (2548). *การศึกษาความรอบรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี สุวรรณโชติ. (2542). *หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กิจศึกษา เทรดดิ้ง.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2542). *ระบบการบริหารจัดการเพื่อการจัดสรรทรัพยากรสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน 12 ปี ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ดอกบัว. (2555). *การศึกษาภาษาจีนในประเทศไทย ตอนที่ 1*. สืบค้นเมื่อ 21 มิถุนายน 2555 จาก <http://www.oknation.net/blog/sirinui/2012/05/20/entry-1> ; อ้างอิงจาก พิชัย รัตนพล: 2512
- ดวงพร ต้วงหา. (2547). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารในเขตห้วยขวาง*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. ถ่ายเอกสาร.
- ถวิล ประเสริฐศรี. (2547). *การศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนเขตการศึกษา 11*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. ถ่ายเอกสาร.
- เทพพนม เมืองแมน; และ สวิง สุวรรณ (2529). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทศนา แคมมณี. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- _____. (2550). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์.; และ ชัยยศ สันติวงษ์. (2533). พฤติกรรมบุคคลในองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธีระ รุญเจริญ. (2543). สภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา
ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- ทวีชัย ชัยจิรฉายากุล; และ คนอื่นๆ. (2545). เอกสารชุดฝึกอบรมครู ประมวลสาระ บทที่ 5
หลักสูตรสถานศึกษา. เพชรเกษมการพิมพ์. ม.ป.ท.
- นาถฤดี มีทองคำ. (2556). รายชื่อโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร. กองโรงเรียน
นโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ.
- นัยนา ตันติวิสุทธิ. (2546). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำในการบริหารงาน
วิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา. สารนิพนธ์. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทะพร ศุภพันธ์. (2552). การศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 2. ปริญญา
นิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเรือน ศรีเหรียญ. (2542). การศึกษาองค์ประกอบทางการศึกษาที่สัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการ
เรียนและประสิทธิผลของโรงเรียนโดยใช้รูปแบบระดับชั้นลดหลั่นสอดคล้องกับ
ปฏิญญานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุปผา แก้วรักษ์. (2546). การศึกษาสภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนคาทอลิกสังกัด
ฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- บรรพต สุวรรณประเสริฐ. (2544). การพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. เชียงใหม่:
เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- ประเทือง สังข์นาค. (2545). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคนครนายก.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา ช้องคั่นปอน. (2550). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู
สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซต.
- _____. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: สุเนตรฟิล์ม.

- _____. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- _____. (2546). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พัชรี โต๊ะเฮง. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา. ปรินญาณิพนธ์: (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.
- ไพบุลย์ แจ่มพงษ์. (2541, มิถุนายน). การประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. การศึกษา
เอกชน. 8(7): 38-40.
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์; นุชนารถ สุนทรพันธ์; และนवलล่อ แสงสุข. (2553). ความรู้เบื้องต้น
ด้านการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พโยม ชมพูแสง. (2549). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานวัฒนธรรมใน
สถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาไพฑูริย์ อินวันนา. (2552). การศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียน
พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 1.
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาอภิรักษ์ จักรแก้ว. (2553). การศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 1. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. (2542). การนิเทศการศึกษา: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการ
บริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. (2550). พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550. สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา.
- พอลดา บุตรสุทธิวงศ์. (2553). พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- ภัทริยา จารงค์. (2552). สภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนเอกชนสามัญระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใน
จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ยะลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. ถ่ายเอกสาร.
- มารศรี สุธานี. (2540, ธันวาคม). วิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียน. วารสารการศึกษา กทม.
21(3): 17-20.

- มาหามัดรูชี ยีการอบา. (2551). ปัญหาการบริหารงานในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1. ปรินูญานิพนธ์ ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2547). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม: ประชาชน องค์การ ปกครอง ท้องถิ่นและราชการ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตพอยท์.
- รุจิรี ภูสาระ. (2545). การพัฒนาหลักสูตรตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตพอยท์.
- รุ่งทิพย์ พรหมศิริ. (2549). ปัจจัยเชิงพุทธระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่ดำเนินการตามโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- วัลย์ ดิลกวัฒนา. (2541). รายงานการศึกษาสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2541. กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (มกราคม – มีนาคม, 2550). ระบบการประเมินการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ด้วยตนเอง. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 30(1): 36-50.
- วิภาพร ตรีสิงห์พิทักษ์. (2545). ความคิดเห็นของครูในการบริหารงานของโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ (ISB). สารนิพนธ์ กศ.ม.(ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วีระชัย ไชยวงศ์. (2543). เจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวชิรวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณรัตน์ นันทจิต. (2542). ความต้องการการตอบสนองความต้องการการนิเทศการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษและแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตรา การกลาง. (2546). สรุปย่อรายงานวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

- วัฒนะ ปาละพันธ์. (2546). ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนศรีราชา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ต้นอ่อนวันเพ็ญ จันท์เจริญ. (2542). การเรียนการสอนปัจจุบัน. สกลนคร: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- ศรีราชา เจริญพานิช; และคนอื่นๆ. (2548). รายงานการวิจัยเรื่องกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนากฎหมายการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.).
- สมาน ธีรภาพชาตรี. (2545). ปัญหาการบริหารคุณภาพวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ไสว สายยศ. (2552). การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). สุรินทร์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- สายัณฑ์ มามีไชย. (2543). การศึกษาทักษะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- สิริยา เวียงนนท์. (2551). สภาพปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.
- สิริธร เบญจางคประเสริฐ. (2555). รายงานผลการดำเนินงานและผลการปฏิบัติงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555. กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพล อนามัย. (2549). การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุรสิทธิ์ กองเมืองปัก. (2549). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนที่มีฐานะเป็น
นิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดนครราชสีมา
วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครราชสีมา. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาโรงเรียนนโยบายพิเศษ
ในจังหวัดชลบุรี : กรณีศึกษาเฉพาะโรงเรียนสอนภาษาจีน. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวิทย์ มูลคำ; และอรทัย มูลคำ. (2544). เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ:
ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- สมคิด สร้อยน้ำ. (2542). หลักการสอน. อุดรธานี: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุดรธานี.
- สมจิตร อุดม. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชน ระดับ
ประถมศึกษาในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมจิตรา เรืองศรี. (2554). การสร้างแบบวัดจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- สมศักดิ์ ฌ ถलग. (2545). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ
ศึกษาจังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2539). ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา. (เอกสารประกอบ
การสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- _____. (2539). รายงานการวิจัยเรื่องแนวโน้มของการจัดการศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน
อนาคต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2542). เอกสารสรุปภาคิกิจนโยบายและผลงานของการจัดการศึกษาเอกชนประเภท
สามัญศึกษาในอนาคต. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2537). การบริหารงานการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2539). รายงานการวิจัยเรื่องแนวโน้มของการจัดการศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา
ในอนาคต. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2542). เอกสารสรุปภาคิกิจนโยบายและผลงานของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน
ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอกบล็อก.

- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2552). การศึกษา : รากฐานประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย (2545). การสอนซ่อมเสริม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539). ครูและผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุนทรีย์ ไพรสวรรณ.. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอ่างทอง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์; สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ; และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2527). รายงานวิจัยโครงการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาประชากร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
- สุวีรัตน์ คำฟอย. (2549). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสามารถในการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดนครนายก. สารนิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุวัฒน์ มุททเมธา. (2531). การเรียนการสอนปัจจุบัน (ศึกษา 333). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อเนก ธรรมนิต. (2549). การศึกษาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนคาทอลิก สังฆมณฑลจันทบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอ เอส พรินท์ติ้งเฮาส์.
- อำนาจ ทองโปร่ง. (2553). กระบวนทัศน์ใหม่ทางการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อำพร อัคราโรจนกุลชัย. (2553). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- อุดม คชพงษ์. (2548). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอำนวยการ กนกศิริอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2527). *หลักบริหารการศึกษาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: องค์กรศิลปกรรมการพิมพ์.
- อารียา รัตนะหมื่นจิตร. (2544). *สภาพปัจจุบันและปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เรื่องสิ่งแวดล้อมของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การประถมศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- อำภา บุญช่วย. (2537). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. พรินติ้งเฮ้าส์.
- Beckman, P., & Weller, C. (1994). Independent Learning for Children with Learning Disabilities. *Teaching Exceptional Children*. 22: 26-29.
- Klem, Lynn Mary. (1996, November). *Examining a Special Case of Construct Validity : Toward Deriving International for School Authentic Assessment*, Dissertation Abstracts International 57 (05) : 120-A.
- Mattox, Donalds. (1987). A study of Inservice Needs of Illinois Public School Elementary Principals. *Dissertation Abstracts International*. 12(1): 1.
- McCathy, Walter M. (1971, May). The Role of the Secondary School in New Jersey. *Dissertation Abstract International*. 45(4): 384-A.
- Merhpy, A.A. (1995). A Model For Authentic Assessment Utilizing Portfolio. S. L : Northern Illinois University. Peak, Pamela Kamille. (1995, April). *Investigating the Selected Validity of Authentic Assessment in Written Language for Students with and without Learning Disabilities*, Dissertation Abstracts International. 55(10) : 101-A.
- Peak, Pamela Kamille. (1995 , April.). "Investingating The Seleced Validity of Authentic Assessment in Written Language for Students with and without Learning Disabilities" *Dissertation Abstracts International* . 55 (10) : 101.
- Pendley, K.L. (1985, June). Effective Educational Leadership : It Relationship To Personality Characteristics, Interpersonal Behaviors and Leadership Style. *Dissertation Abstracts International*. 47(1A) : 43.
- Smith, Edward W. and others. (1961). *The Educator's Eneqelopedia*. New Jersey: Presentice Halt.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

อาจารย์ ดร.สมชาย เทพแสง	อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา	อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
นางกาญจนา จิตรรังศรี	ผู้อำนวยการกลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
นางสาวนงลักษณ์ เดชดำเกิงชัย	ผู้อำนวยการโรงเรียนเผยอิง
นางสาวพิณทิพย์ จึงจำเริญกิจ	ผู้จัดการโรงเรียนพระโขนงวิทยา

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามครูในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนเพียงิว โรงเรียน พระโขนงวิทยา โรงเรียนคลองเตยวิทยา และโรงเรียนผดุงกวีวิทยา

2. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเรียนการสอน ใน 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัด และประเมินผลการเรียนรู้

3. คำตอบที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ในการปรับปรุงการบริหาร การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนของตนเองที่มีความบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น และไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของผู้ใดทั้งสิ้น จึงขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

4. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน

ผู้วิจัยขอรับรองว่า คำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับและใช้ในการวิจัยเท่านั้น หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นางชลาวัลย์ อานามวัฒน์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) ที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านหน้าข้อความต่อไปนี้

1. ระดับการศึกษา

- ( ) ปริญญาตรี
( ) สูงกว่าปริญญาตรี

2. ประสบการณ์ในการสอน

- ( ) ประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี
( ) ประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน
สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือของท่านตามระดับการปฏิบัติ ให้ตรงกับความ
คิดเห็น

ของท่านมากที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนการสอน เป็นประจำอยู่เสมอหรือบ่อยที่สุด
มาก	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนการสอน บ่อยครั้งแต่ไม่เป็นประจำ
ปานกลาง	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนการสอน เป็นครั้งคราว
น้อย	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนการสอน น้อยหรือนานๆ ครั้ง
น้อยที่สุด	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนการสอน น้อยมากหรือไม่ปฏิบัติเลย

ที่	การบริหารการจัดการเรียนการสอน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	การบริหารหลักสูตร					
1.	โรงเรียนจัดประชุมชี้แจง/อบรมเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
2.	โรงเรียนสนับสนุนบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยวิธีการต่างๆ เช่น การจัดประชุมชี้แจง การจัดอบรม การจัดสัมมนา เป็นต้น					
3.	โรงเรียนส่งเสริมให้จัดทำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรอย่างพอเพียงและครบทุกระดับชั้น					
4.	โรงเรียนจัดทำสาระหลักสูตรให้สอดคล้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่น					
5.	โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น					
6.	โรงเรียนบริหารการใช้หลักสูตรเพื่อให้เนื้อหาครอบคลุมเชื่อมโยงกันตามมาตรฐานในหลักสูตร					
7.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมตามหลักสูตร					
8.	โรงเรียนจัดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรโดยมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม					
9.	โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา					
10.	โรงเรียนมีการนำข้อมูลจากการประเมินผลการใช้หลักสูตรมาพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับโรงเรียน					

ที่	การบริหารการจัดการเรียนการสอน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11.	โรงเรียนจัดครูเข้าสอนตรงตามวุฒิการศึกษา					
12.	โรงเรียนจัดครูเข้าสอนตรงตามความสามารถและความถนัด					
13.	โรงเรียนจัดให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดทำตารางสอนและจัดครูเข้าสอน					
14.	โรงเรียนจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน					
15.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำการสอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย					
16.	โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
17.	โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและฝึกประสบการณ์ตรง					
18.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดทำแผนพัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน					
19.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูจัดแผนการสอนและบันทึกการสอน					
20.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอน					
21.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน					
22.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน					
23.	โรงเรียนมีการสังเกตการสอนและนำผลการสังเกตมาพัฒนาการเรียนการสอนของครู					

ที่	การบริหารการจัดการเรียนการสอน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
24.	โรงเรียนมอบหมายให้ครูรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ					
25.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูนำนักเรียนไปร่วมงานแข่งขันทางวิชาการที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น					
26.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนจัดนิทรรศการ					
27.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนจัดการประกวดแข่งขันทางวิชาการต่าง ๆ					
28.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนทำโครงการ					
29.	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนแสดงความสามารถทางทักษะวิชาการ					
30.	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนเป็นสมาชิกในกิจกรรมชมรมต่าง ๆ					
31.	โรงเรียนจัดทำเอกสารกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนเผยแพร่แก่ผู้ปกครองและชุมชน					
32.	โรงเรียนให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ					
33.	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการ					
34.	โรงเรียนมีการประเมินการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการ					
35.	โรงเรียนมีการนำผลการประเมินการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการไปใช้					
36.	โรงเรียนจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร					
37.	โรงเรียนกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไว้ชัดเจน					

การบริหารการจัดการเรียนการสอน		ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
38.	โรงเรียนจัดอบรมครูเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน					
39.	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูสร้างและปรับปรุงพัฒนาแบบทดสอบในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
40.	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์แบบทดสอบและจัดทำแบบทดสอบมาตรฐาน					
41.	โรงเรียนจัดทำคลังข้อสอบ					
42.	โรงเรียนกำหนดระยะเวลาของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระอย่างชัดเจน					
43.	โรงเรียนชี้แจงนักเรียนทุกครั้งที่ในการประเมินผลการเรียนรู้โดยต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่หลักสูตรกำหนด					
44.	โรงเรียนสนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน					
45.	โรงเรียนจัดทำข้อมูลสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้เป็นหลักฐาน					
46.	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูทำการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย					
47.	โรงเรียนควบคุมและดำเนินการวัดผลการเรียนอย่างมีระบบและถูกต้องตามระเบียบที่วางไว้					

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางชลาชัย อานามวัฒน์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 21 สิงหาคม 2504
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	23/134 ซอยนวมินทร์ 161 แยก 1 - 4 ถนนนวมินทร์ แขวงนวลจันทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10230
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักวิชาการศึกษาคำนาฏการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2521	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนสตรีมารดาพิทักษ์ จังหวัดจันทบุรี
พ.ศ. 2523	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดจันทบุรี
พ.ศ. 2530	ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขาวิชารัฐศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2556	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ